

கல்கி

KALKI 8-11-1959

30

காசு

ஆளங்கியத்தை விரும்புவார் எக்காவதும் ஸைப்பாய் உபயோகித்த நிராடுவர்.

கொண்டிருக்கும் கொண்டிருக்கும் மனநிலை
உடம்பு அழகாகிவிடுகிறது. அழகாகிவிட்ட உடம்பு
தோய்க கிருமிகள் ஆரோக்கியத்திற்கு
மாற்றெனவும் ஆபத்தானவை.

அக் கிருமிகளைக் கழலிக்
கொண்டு ஆரோக்கியத்தைப்
பாதுகாப்பது ஸைப்பாய் சோப்.
நீங்களும் உங்கள் குழந்தை
களும் எக்காவதும் ஸைப்பாய்
ஸால் ஸாஸனம் செய்து
புதுமலர்ச்சி யுடன் இருங்கள்.

கலைக்

பொருளடக்கம்

நவம்பர் 8, 1959

சரித்திரம் பேசுகிறது	(தலைப்பங்கம்)	3
காப்பிக்கொட்டை விஷயம்	...	4
நிகழ்ச்சிக் சித்திரம்	(கார்ட்டூன்)	5
என்ன சேதி?	...	6
ஆகாச வெடி	...	7
சந்தோஷ மகாநாடு	கொக்கி	10
சுதந்திரக் கட்சி-கொள்ளை விளக்கம்	...	13
என் திறந்தது	காந்தன்	14
ஆளும் கட்சிக்குத் தலைமைப் பதவி	ரஜினி	17
படித்துப் பாருங்கள்	...	25
வட்டமேஜை	...	26
மில் இ. பி. கோ.	காசலன்	27
வேங்கையின் மைத்தன்	அலிலன்	33
வினம்பர விவாகம்	துவலங்குமி	43
கண்கள் உறங்காவோ?	மாலாபி	49
அயனிக்கெனினி அழகன் சாரதி	தொ.மு. பால்கரத் தொண்டைமார்	59
நவந்து உதவும் வகை	மதலி	62
தேங்கு	ஆர்வி	65
முடிந்த கதை	கண்ணவாழி	73
நாட்டு வைத்தியம்	ஸ்ரீ ஹரி	83
இருள் விலகுவோர் அருள்	வை. சுப்பிரமணியன்	88

"கலை"யில் வெளிவராத கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் சுதந்திரப் பெயர்கள்; சம்பவங்களும் சுதந்திரமே.

வேதனைப்படும் உங்கள் குழந்தை

மீண்டும் புன்முறுவல் செய்ய

**மானேர்ஸ்
கிரைப் மிக்சர்**

கொடுங்கள்

உங்கள் குழந்தை இதை சுவைத்ததை
கவனிப்புகள்

இதை உற் றரினேற்கு
தயக்கியு

GEMFREY HARRIS & CO. PRIVATE LTD. BOMBAY - DELHI - CALCUTTA - MADRAS

AS7/CM-78

அழகைப் பற்றி பேசுகிறார்கள்...

25 வருஷங்களாக தாய்மரிகை தங்கம் கடையில்
அழகிற்குக் காரணம் டாடாவின் பரிமாற கோகோனட்
ஹேயர் ஆயில் என்ற சுவைபந்த தங்கம் பென்
களுக்கு போதித்த வருகிறார்கள். பூமணி கணம் இந்த
சத்தமான நெய்க்காய் என்றென்றே சொன்னது.
கூத்தனுக்கு போஷாக்களிப்பது... உங்களை பென்
லின் கூத்தலை ஆரோக்கியமாக வைத்து அதற்கு
வண்டல் வளர்க்கப்பட்ட சிறந்தது.

டாடாவின் பரிமாற
கோகோனட் ஹேயர் ஆயில்

நி டாடா ஆயில் மீண்டும் கம்பெனி ரிமீட்டட்.

மலர் 19
இதழ் 14

தமிழ்த்திரு நாடுகள்—பெற்ற
தாயென்ற மூம்பிடேய் பாய்பா

—பாரதியார்

விசாரி இல
நூப்பலி 22௨

சரித்திரம் பேசுகிறது

நாட்டின் சரித்திரமும், காங்கிரஸின் சரித்திரமும் சரியாக அறிமாதவர் என்பதை ஸ்ரீமதி இந்திரா பிகத் தெனிலாகச் சமீபத்தில் காண்பித்துக் கொண்டார்கள். ராஜாஜி காத்திய வாதியல்லவாம். சுதந்திரக் கட்சியோ ராஜாஜியோ காத்தியக் கொள்கையினை பின்பற்றியதால் சொல்லிக்கொள்ளக் கூட முடியாதாம். முக்கியமான தேசப் பிரிவுகள் எழுந்தபோதெல்லாம் ராஜாஜி காத்தியிபுடன் மானுட்ட அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தாராம்.

மேம்போக்காக, காங்கிரஸின் சரித்திரமும், இந்திய நாட்டின் விடுதலைச் சரித்திரமும் தெரிந்தவர்கள் கூட, இந்திரா காத்தியின் இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் சிபியார்கள். வகுத்தலென்பது பிடுக்கேறு.

காத்தி மகான் சத்தியாக்ரோக இயக்கத்தை அழைத்தது, 1920ல் சிறை சென்று விட்டார். ஏதாவதுபாமை இயக்கம் மீளவென்று விட்டாற்போன்ற நிலை ஏற்பட்டது அப்போது 1922ல் டிசம்பரில் காங்கிரஸிலிருந்து தீவிரஞ்சார் தாஸ், விட்டல்பாய் பட்டேல் போன்றவர்கள் காத்தி மகானின் சத்தியாக்ரோகத் திட்டத்தை விட்டுவிட வேண்டும் என்று பார்த்தார்கள். அந்தச் சமயத்தில் காத்தி மகானின் சத்தியாக்ரோகத் திட்டத்தின் நுட்பங்களினை எடுத்துரைத்து, சத்தியாக்ரோகக் கொள்கையை நிலைநிறுத்தினார் ராஜாஜி. இந்தச் சமயம் கவர் காங்கிரஸில் நடைபெற்றது. காத்தி மகான் இல்லாத குறைவை அவர் திறமையு செய்தார்.

பாண்டிதான் விஷயத்தில் ராஜாஜியின் கொள்கையைச் சரியாக முதலில் புரிந்து கொள்ளவில்லை. பின்னர் விளங்கியவுடன் 'நான் அதை ஏற்றினும் ஏற்புக்கொள்கிறேன்' என்று காத்தியினை சொன்னதும் அந்தத் திட்டத்துடன் நின்று அவர்களைச் சந்தித்துக் காத்தியினை பேசியதும் உலகம் அறியும்.

1942ல் காத்தியினை சிறை சென்றதும் தோத்தியில் சிறை காங்கிரஸ்காரர்கள் நடத்திய காரியங்களினை ராஜாஜி ஏற்புக்கொள்ளவில்லை. காத்தியியின் கொள்கைகளுக்கு விவாத மானவை என்பது. சிறை காத்தியினை வெளியே வந்ததும் ராஜாஜி கண்டித்ததே சரி என்பது தெளிவாகிற்று. காத்தியிபுடும் அந்த நடவடிக்கைகளைக் கண்டித்தார்.

மீட்டிபுடி அரசாங்கம் ஹிஸ்ஸால் கதிரவையாகத் தாக்கப்பட்ட நிலையில், ஒரு தாது வரை அனுப்பிச் சமாதானம் செய்து கொள்ளப் பார்த்தும்போது, கடும் நிபந்தனைகள் விதித்து, இன்னும் பல அலுவலகங்கள் வேறு பார்ப்பது பண்பாத்தாத்துக்குச் சமமாகும். அதனால், கிரிஸ் திட்டத்தை நீராகிப்பது, காத்திய அறிஞர்சாவாதமும் அல்ல; ராஜா தந்திரமும் அல்ல என்பதை ராஜாஜி வற்புறுத்தினார். ராஜாஜி சொல்வதிலுள்ள உண்மையைக் காணத் தாழ்த்து காத்தி மகானும், மற்றக் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் உணர்ந்த தவர் என்பது நாடி தனக்கு அறியும். ஸ்ரீமதி இந்திராவுக்கு இதெல்லாம் எப்படித் தெரியும்?

காத்தி மகானின் திட்டங்களில் மிக முக்கியமான திட்டம், சுதந்திர திட்டமும், மது விலக்குத் திட்டமும். இவையே விடுதலைப் போராட்டக் காத்தி மகான் முக்கியமாகக்

கருதினார். ராஜாஜி, ரவீஸ், போட்டார்சன் எட்ட முடியாத ஒரு கிராமத்தில் ஒரு ஆய்க்கன் ஆகிரமம் அமைத்து எவிய வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டு, கதர்த் திட்டமும், மதுவிலக்குப் பிரசாரமும் தீவிரமாகச் செய்து வந்தார்.

ஸ்ரீமதி இத்திரா, தான் ஏதோ எத்திய வாழியோப் பெய்வதைய் பார்த்து தான் என்பது சொல்வது?

ஸ்ரீமத்தாரி உரிமைகளைப் பறித்து விட்ட பின்னாலும் ராமகட் ராஜா, என்ன காரணத்தினால் குடியாணவர்களின் அன்புக்குப் பாத்திரமாயிருக்கிறார் என்று விளக்கித் தரவில்லை. கொண்டிருந்தால் இத்திரா காத்தி ராமகட் ராஜாமைப் பெரிதும் போற்றி வீரம்பார்.

காப்பிக்கொட்டை விஷயம்

காப்பிக்கொட்டைக்கு ஏற்பட்டுள்ள விவர உயர்வு தங்கக்கெய்யாம் எரிச்சலை உண்டாக்குகிறது. டி.யு.ஸி. எஸ்.ஸி.ல் அங்கத்தினர்களுக்கும், அதிரிஷ்டமூலனான மற்றவர்களுக்கும், சீட்டுப் பாய்க்குக் கிடைக்கும் காப்பிக் கொட்டை வேனி விவாபாரிகளிடம் சீட்டுப் பாய்க்குக் கிடைக்கிறது. விவாபாரிகளைக் கரித்துக் கொட்டுகிறோம். ஆனால் இது ஏன் போக உரிமையுடன் நடத்தப்படும் ஒரு விவாபாரம் என்பது அறையுமா? பங்குக்கும் தெரிவது. ஏகபோக விவாபாரத்தில் காணப்படும் எய்வளவிக் கிணம்களும் காப்பிக்கொட்டை விவாபாரத்திலும் காணப்படுகின்றன. இதில் அரசாங்கத்துக்கும் அங்கதையுண்டு என்பதும் மகதரமுமாய் விவரம்.

காப்பிக் கொட்டை விவாபாரத்துக்குப் பூரண உரிமை பெற்றவர்கள் காப்பி போர்ட் என்பது தான். மத்திய அரசாங்கத்தின் எட்டத்தின்படி நிவமிக்கப்பட்டுள்ளது. தொடக்கம் பெனிக்லுக்கும், மத்தியசர்க்காருக்கும், ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கும் விவாபாரிகளுக்கும், உபபிராந்தியவர்களுக்கும் இந்தப் போர்டுப் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். தாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் காப்பிக் கொட்டை மூலமும் இந்தப் போர்டுக்கு ஒப்படைத்தவிடப் படுகின்றன. இதைக் குண்டுக் கொட்டை, தட்டைக் கொட்டை என்றெல்லாம் தரம் பிரித்து, வெனிதாருக்கு ஏற்றுமதிக்கொண்டு பாக்கதை ஒதுக்கி வைத்து, உந்தாட்டுத் தேவைக்கென ஒரு பாக்கதை ஒதுக்கி, வைப்புகளுக்கென ஒரு பகுதியை ஒதுக்கிக் கொண்டு விதிவோகத்துக்கு ஏற்பாடு செய்கிறது இந்தக் காப்பி போர்டு. எக்ஸ்சைஸ் வரி விதிப்பினால் சர்க்காருக்கு வருமானத்தை ஒரு வித்துக் கொடுக்கிறது.

உந்தாட்டுத் தேவைக்கு எய்வளவு ஒதுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிப்பதில் இந்தப் போர்டின் தீர்ப்பே முடியுமானது. போர்டு ஐக்கைய ரொத்தடிப்போக்கன் லுமும், டி.யு.ஸி.எஸ். போர்ட் கூட்டுறவு வந்தபின்னாலும் எய்வளவு டீஸ்கன் விவிபோகம் செய்வது; "டெண்டர்" ஏவங்கன் லுமும், விவாபாரிகள் லுமும் எய்வளவு டீஸ்கன் விதி

அரசாங்கத்தையிட ராமகட் ராஜாவை நல்லவர் என்று குடியாணவர்கள் ஏன் இன்னும் தம்பி வருகின்றனர்? இதைவல்லவோ கால் கிரல் தலைமை வகிக்கும் இத்திரா காத்தி ஆராய வேண்டும்? அதற்குப் பதில் அர்த்த மந்தரடி கோபித்துக் கொண்டு போகிறார். சர்க்கார் புரன் விவரங்களில் படிப்பே ரீசர் மாகாணத்தில் குடியாணவர்கள் ஸ்ரீமத்தாருக்கும் கொடுத்துவந்த நிலவரினையோப் பதி னித்துமடங்கு நிலவரினாகச் சர்க்காருக்குக் கொடுத்து வருகின்றனர். அரசாங்கம் குடியாணவர்களுக்குப் பாடுதொரு தன்மையும் செய்வ விக்கி, செயல்பட்போவதுமில்லை என்று குடியாணவர்கள் கண்டுகொண்டனர். இதை இத்திரா காத்தி உணர்விலை. உணர்ந்தாலும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்.

யோகம் செய்வது என்பதையும் இது நிர்ணயிக்கிறது. நேரடி விதிவோகத்துக்கு எந்த விவரக் குச் சர்க்கு அனுப்புவது என்பதையும் போர்டு தான் நிர்ணயம் செய்கிறது.

அய்லியச் செய்வதில் சம்பாதிக்க முடியாதது என்பதால் காப்பிக்கொட்டையை ஏற்று மதி செய்வது அவசியமாகிறது. இதை விட்டுவிடுவதற்கில்லை, ஆனால் வெனிதாரு களில் காப்பிக் கொட்டையின் விவரவாதி வேகமாகச் சரித்துவிட்டது. காப்பி கிடைப்பதில்லை. இதனால், ஏற்றுமதி விவாபாரத்தில் விடைக் காத வாபத்தை, உந்தாட்டு விவிபோகத்தி லிருந்து சம்பாதித்துக் கொண்டு வேண்டிய அய்லியம் ஏற்பட்டுள்ளது. இதை இரண்டு வகையில் காப்பியோர்டு நிவமிக்கத்திக் கொள்கிறது. முதலாவது, உந்தாட்டு விவிபோகத்துக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அளவைக் குறைத்து, பற்றுக்குற தலைமை உண்டாக்குவது. இரண்டாவது, ஒதுக்கப் பட்ட காப்பிக்கொட்டையிற் பெரும்பகுதியை "டெண்டர்" ஏவத்தில் விட்டு, அதிக காப்பி சம்பாதிப்பது. இப்படி ஏவத்தில் விடுவதும் காப்பிக்கொட்டைக்கு விவாபாக விவகத்து எட்டேழுக்கால் லுமாய் காப்பி போர்டுக்குக் கிடைக்கிறது. தாக்கலாவே காப்பி போர்டுக் டிப்போக்கன் லுமும் டி.யு.ஸி.எஸ். வந்தபின்னாலும் லுமும் விவிபோகிக்கும் காப்பிக்கொட்டைக்கு ஆறேகான் லுமாய் தான் கிடைக்கிறது. காப்பிதை விட்டுக் கொடுக்க மனமில்லாது, காப்பி போர்டார் சொன் லுமே அய்லிய தான்து மாதங்களில் சுமார் 2000 டீஸ்கன் ஏவத்தில் விவாபாரிகளுக்கு வித்துக் கணர் முப்பது டீஸ்கத்துக்கு மேல் காப்பி சம்பாதித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

இந்த "டெண்டர்" ஏவத்தில் காப்பியோர்டு லிருந்து பரிசுமையாக காங்கும் விவிபோ, காப்பியோர்டு நேரிடைவாகவருங்கும் விவிபோக விட ஒன்றரை மடங்கு அதிகம், மேலும், விவாபாரிகள் வாங்குவது ஏவம் தட்டிருமிடங்களில் சமயம் மைஞர், கேரள ராஜ்யவாசினி துள்ள இடங்களில்கூட, அதனால் இரண்டு விதிவின் வரிசன் அவர்கள் கொடுக்கவும் தெருகின்றன. எட்டேழுக்கால் லுமாய்க்

வர்த்திய காப்பிக்கொட்டைவை விற்றிய வரிவைக்கட்டி ஒன்பதேகால் ரூபாய்க்குக் குறைவாக எப்படி விற்க முடியும்?

விவாபாரிகள் காப்பிக்கொட்டைவை அதிக விலைக்கு ஏன் விற்கிறார்கள் என்பதற்கு இப்போது காரணம் தெளிந்ததல்லவா? காப்பி போர்டர் கூறுவதன்போல், இது பதக்கவிலைக் ஏற்பட்ட விலை உயர்வு அல்ல. மாறாக, அதிக விலை கொடுத்த மக்கள் வாய்க் முடியாதபடியாக, விவாபாரிகளிடம் சரக்கு விற்காமல் தேக்கம் ஏற்பட்டு விட்டதாகக் கூடச் சொல்ல வேண்டும்.

காப்பி உற்பத்தியாவது பெரும்பாலும் நமது அண்டை ராஜ்யங்களான கேரளத்தி

லும் கைநூதியும் இருந்தாலும், காப்பியை உபயோகிக்கவர்கள் தமிழ் நாட்டில்தான் அதிகம். ஆகையால் காப்பிபோர்டின் கஜா லுவை நிரப்புதலுக்குத் தமிழ் மக்களின் கவனிக்கத்தான் கணிசமானது.

காப்பிக் கொட்டை ஆறரை ரூபாய்க்கே எல்லா மக்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டுமென்று காப்பி போர்டு உண்மையாகவே விரும்பினாலும், பரிசுக்க ஏலம் விட்டு லாபம் அடிப்பதை நிறுத்திவிட்டு, போர்டின் சொத்த டிப் போக்கள் மூலம் என்ன விலையின் காப்பிக் கொட்டை விநியோகம் செய்கிறார்களோ, அதே விலைக்கு விவாபாரிகளுக்கும் விலை வோகம் செய்ய வேண்டும்.

என்ன சேதி?

தவிர்த்தல்

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் 'கட்சியின் பெரும் பிளவு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சீனாவின் இந்திய ஆதிக்க வெறியை ஆயோ தித்தம், வேனிப் பார்வைக்கு எதிர்த்தும் இரண்டு கோஷ்டிகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

ஒரு நாட்டின்மீது இவ்ளொரு நாடு தகாத முறையில் ஆதிக்கம் செலுத்தினால், சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி ஆதிக்கத்துக்குள்ளான நாட்டின் எல்லா மக்களும் எதிர்த்து நிற்குவதற்கு இயல்பான காரணம். ஆனால் துரநிர்ஷ்டவசமாக, கம்யூனிஸ்டுகளிடையே சொந்த நாட்டுப் பற்றாமை, குஷி - சீன முத்திய கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளின் பற்றுதல் ஆதிகம் என்பதை அவர்கள் பய சத்தரீப்பல் களிலும் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதும் அதே பண்பைத்தான் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்ட் டாக்டர் அவர்கள் சீனாவின் ஆதிக்கத்தை எதிர்த்துத் தமது அறியாதவது வயது திறவு விழாவின் பெயரிலுப்பது ஒரு சிறிது ஆறுதல் அளிக்கிறது.

உப ஜனாபத்தின் சிபாவ பதிக்

சீன கம்யூனிஸ்டுகள் இத்தியாவின் 'பஞ்சசீமை' பெயர்க்கொண்ட இத்திய என்னைப் பெரும் பகுதியைக் கபர்சும் செய்கிறார்கள் என்றனர். 'இத்தி - சீனி பாய்பாய்' என்று சரிகாதர உறவு கொண்டாடுவதாகச் சொல்லிக் கொண்டே இத்தியப் பகுதியை வடக்கில் துறைத்து ஒரு பெருந் சாலைபை அமைத்திருக்கிறார்கள்! இதை வெல்லும் பார்த்துக் கொண்டு இத்திய சர்க்கார் கம்மா இருந்தது பெரும் விஸ்பாக இருக்கிறது!

இவ்வளவு போதாதென்று, இத்திய உப ஜனாபத்தி டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் சீனவுக்கு வகுமாறு அழைப்பு அனுப்பி விடுகிறார்கள். இத்தியாவின் எவ்வளவு அவமானப் படுத்தினாலும் கம்மா இருப்பார்கள் என்பது சீனாவின் எண்ணம் போலும். இங்கிலாந்து, ஒரு கையால் கொள்ளி வைத்துக் கொண்டு, இவ்ளொரு கையால் இத்திய உப ஜனாபத்தி டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் வரவேற்க அழைப்பு அனுப்புகிறார்களா? எவ்ளும், டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள்

அம்முப்பை மறுத்தது வரவேற்கவேண்டிய விஷயமாகும். இதனால் சீனவுக்கு ஏதாவதும் தல்ல புத்தி ஏற்பட்டு விடுமென்று நாம் கருதவில்லை. உருப்படியான முறையில் சீனாவின் போக்கை எதிர்த்தால்தான் சீன கப்பத்தியை அடைபும்.

ராஜாஜிக்குப் பறாட்டு

பிரிட்டனில் என்னர்லெடியுக் கட்டி ஜெயித்தது. இந்த வெற்றியை ராஜாஜி முன்னமேயே எதிர்பார்த்துப் பலரிடம் சொல்லி வந்தார். மக்கள் இடதுசாரிக் கொள்கைகளைக் கண்டு அதுக்குவிட்டனர் என்பதை உணகத்தின் நாயுபார்த்துச் சொன்னார். கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளிலேயே, இப்பொழுதெல்லாம் வயதுசாரிக் கொள்கைகளுக்கும் எண்ணங்கள்க்கும் ஆரவு பெருமி வருகிறது. இதனுடைய வேனிப்படைபான உருவமே, குஷியப் பிரதமர் குருஜேக் அமெரிக்கவுக்குச் சென்றதும், அமெரிக்க ஜனாபத்தி லுன்ஸ் நேறாயனரைச் சந்தித்ததும்.

இவ்ளொரு சம்பவமும் நடந்தது. பிரிட்டனில் தொழிற்செய்க் நீண்ட நாட்களாக அங்கத்தினராக இருந்தவரும், தொழிற்செய்க் மத்திய சபை அமைத்தப்போது மத்தியியாக இருந்தவரும், தொழிற்செய்க் அங்கத்தின ராகச் சேர்த்திய சேர்த்திய வெற்றி பெற்ற வகுமான லார்டு ஓக்மோர் தொழிற் செய்க் விட்டு விடவி விடும் கட்டியில் சேர்த்தார். அவர் அப்படிச் சேர்த்ததற்குக் காரணம் தெரிவித்தப்போது, "சர்க்கார் தொழில்கள் தடத்தும் முறை பெருவாரியான மக்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. இந்த மக்களின் எண்ணிக்கை தாளுக்கு தான் அதிகமாகி வருகிறது" என்றார்.

தம நாட்டிலும் இதனால் நினை, சர்க்கார் மேற்கொண்டு தடத்தும் தொழிலும் வானிப மும் மக்களுக்குப் பெரும் நஷ்டத்தைமும் உண்டாக்கத்தம்தான் விளைவித்திருக்கின்றனர்!

கம்பித் தூய்மை

பியாய் தகரின் முக்கிய பகுதியான அப்தேரியில் தமிழர்கள் கட்டுறவு விடுதிச் சைகம் ஒன்று 1951ல் ஆரம்பித்தது. தங்கள் குக்கெனச் கமார் நூறு விடுகள் கட்டிக்

கொண்டு வரக்கொண்டேன். எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இவ்விரதிகளிலுள்ள குழந்தைகளின் கவனிக்காணவும் இன்னும் மேற்கு பம்பாயிலும் அந்தேரீயின் சுற்றுப்புறமு முன்ன குழந்தைகளுக்காகவும் ஸ்ரீராம் சேகரம் தல சங்கத்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு சிறு பள்ளிக்கூடம் இன்று உயர்நிலைப் பள்ளியாகத் திகழ்ந்து மிகச் சிறந்த முறையில் நடந்து வருகிறது. இந்தப் பள்ளிக்கூடத்துக்குத் தக்க கட்டடம் அமைக்கப் பொது மக்களின் ஆதரவாலும், பள்ளி நிர்வாகிகளின்

முயற்சியினாலும் தனி திரட்டப்பட்டுவருகிறது. இந்த உயர்நிலைப் பள்ளியின் கட்டட நிதிக்கு ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி அவர்கள் உதவிச் செலாவணி செய்திருக்கள். தலையர் மாதம் 8ம் தேதி பம்பாய் மறைன் ஹெல்லிஸ் பிரீவா மாது ஸ்ரீ சபாகரில் தடைபெறுகிறது. பம்பாய் வாழத் தமிழர்கள் இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இன்னிசை விருந்தைப் பெறுவதும் அனுபவித்து, ஒரு சிறந்த பணிக்கு உதவியும் அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

ஆகாசவெடி!

“ஸ்ரீமதி எம்.எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி குறித்து நேரு சர்க்கார் எடுக்கும் கொள்கைகளின் பி. சோ. முழு மனத்துடன் பின்பற்றும்.”

—பி. சோ. தலைவர் ஒருவர்

ஆனால், ஸ்ரீ விஷயத்தில் உறங்கி விடும் நேரு சர்க்கார் கொள்கையைப் பின்பற்ற வி. சோ. தலைவர் பித்தறுக்கத் தயாரா?

“இங்கு ஒரு வாக்குச் சாவடியில் துறைத்து ஆத்திரமடைந்த ஜனங்கள் வாக்குச் செட்டுக் களாக் கிழித்தெறித்துவிட்டு ஓடினர்.”

—அமிர்தசாரஸில்

எனருடைய வாக்கைக் கேட்டு இப்படி நடந்து கொண்டார்களோ?

“பல்லடம் பஸ் ஸ்டாண்டில் பேப்பர் படித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு பேர்வழியைப் போலீஸார் சோதித்தபோது, காம்பிரஸ் எம்.பி. ஒரு வரின் பர்ப்ஸ் அலாவிடமிருந்து கிடைத்தது.”

—சேவம் செய்தி

இந்தச் செய்தி வெளியான பிறகுல்லவா அவர் பேப்பர் படித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும்!

“வெங்காயக் குழம்பில் அதிகமாகத் தண்ணீர் கலந்த தேரட்டம் முதலான பிற வற்றை.”

—பாபில்தான் செய்தி

உடனே அதை ‘வெங்காய ரசம்’ என்று அவர் சாதிக்கவில்லையா?

“சத்திரனின் பின்புறம் ஒரு பூசனிக் காணப் போகிறார்களே.”

—ரஃபு ராக்மெட் விஞ்ஞானி

“சத்திரனில் பூசனிக்காயைக் கண்ட அவரால் சாம்பாளில் ஒரு பூசனிக் துள்ளைக் காட்ட முடியுமா?” என்று இரவிஞர் தேரட்டனில் சாப்பிடும் ஒருவர்.

“ரயில் வண்டி முதல் வகுப்பில் டிக்கெட் வாங்காமல் தூங்கிக்கொண்டு வந்த பவ பிரயாணிகள் மீது வழக்கு.”

—அலகாபாத் செய்தி

“டிக்கெட் வாங்காததை யாராவது நினைப்புடையிருந்தால் நாங்கள் தூங்கி மிகுப்போமா?” என்று அவர்கள் இனி சொல்லிக் கொள்ளலாம்!

பம்பாய், அந்தேரி, ஸ்ரீராம் சேகரம் தல சங்க உயர்நிலைப்பள்ளி கட்டிட நிதிக்காக

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி ... பாட்டு
ஸ்ரீ ஆர். கே. வெங்கட்டராம சாஸ்திரி ... வயலின்
ஸ்ரீ வி. நாகராஜன் ... மிகுந்தகம்
உமையாசம்புரம் ஸ்ரீ கோதண்டராமய்யர் ... கட்டம்

8-11-59 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 5-30 மணிக்கு
பம்பாய், மறைன் ஹெல்லிஸ் தல
பிரீவா மாது ஸ்ரீ சபாகரில்

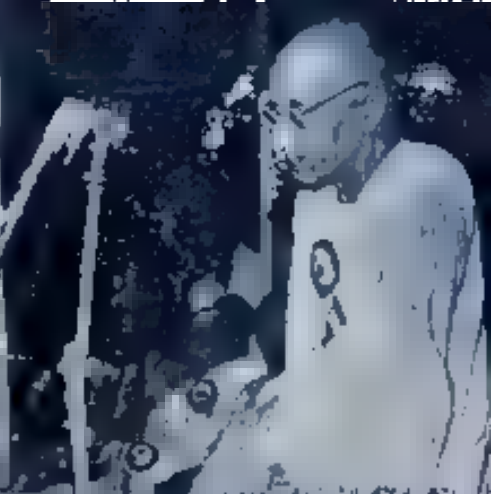
டிக்கெட்டுகள்: ரூ. 100/- ரூ. 50/- ரூ. 25/- ரூ. 10/- & ரூ. 5/-

சென்னை மாவட்ட சுதந்திரக் கட்சி மகாநாடு

சென்னை நகர மக்கள் தீபாவளித் திருநாள்ன்று சுதந்திரக் கட்சியின் மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டு நுழைந்தார்கள். 1. பிரார்த்தனை கீதம். 2. திருவி. 3. மேயன் பேசு கிறார். 4. மகாநாட்டு அக்கிராசனார் திரு ஏம். ஆர். மணலி. 5. பிரதிநிதிகளுக்கு வளியுலகு. 6. மின்னல் கல்தூரி பிள்ளையார் திரு ஏ. எம். பரகராஜ் சொற்பொழிவு நிறைவு. 7. சுதந்திர நாள் நாயகனாகிய ஒரு தீர்மானத்தை அங்கீகரிக்கிறார். 8. தலைவர் மணலியிடம் ஒரு வாரியர் அறிமுகம்.

9. ராஜாஜியின் உத்காஷ்ட பேருரை. 10. டாக்டர் சந்திராஷம் கரவேற்புரை. 11. பேராசிரியர் திரு எம். ஜி. ரங்கசாமின் உரை. 12, 13. திரிமாயங்களுக்கும் போட்டித்து ஏகமாதா திரைபெற்றி கைக்கும் பிரதி நிதிகள். 14. திரு செ. எம். ராமசாமி காலத்திலார் 15. பேராசிரியர் திரு எம். ரத்தினசாமி. 16. திரு விஜயலக்ஷ்மி செட்டியார் ஆகியோர் சொற்பொழிவாற்றுகிறார்கள்.

சந்தோஷ மகாநாடு

'கொக்கி'

இம் நூற்ற செங்கீர நகர வாசிகள் தீய வள்ளி பங்குகளைய மிக உபயோகமான முறையில் கொண்டாடினார்கள்.

சாதாரணமாக, தீயாவளித் திருநாளைப் புது ஆடகன் அணிந்து பட்டாக வெடிக்கிற முறைமையில் நண்பர்கள் உறவினர்களுடன் விருந்துகளில் ஈடுபடுவது வழக்கம். ஆனால், இத்தக உடைய, நண்பர்கள் உறவினர்களுடன் கத்திரிக் கட்சியின் சென்ற மரபு மகாநாட்டுக்குக் சென்று அங்கு கத்தித்து அளிக்கவேண்டும். விருத்தை ஏற்று சந்தோஷப் பட்டவானார்கள். இம் மகாநாடு சென்றதில் ஸ்டேஜத்தில் 4 அடுகையின் வம். டி. ஏ. டிடலில் அமைத்திருந்த வீலும்மாண்டிமாவ பந்தளியை உபயோகித்தது.

செங்கீர நகரில் கத்திரிக் கட்சி அமைத்து அங்கத்தினர்கள், மேற்கும் பள்ளி தொடங்கி ஒன்றரை மாநாடுகள்தான் ஆயினதாம். இவ்வுள்ளி மகாநாட்டுக்கு டெலிவேட்டுகளைப் பிரதிநிதிகளாக—நுழையியும் பெருக்குமெல் கலந்து கொண்டார்கள் என்பதைக் கத்திரிக் கட்சி எவ்வளவு துரிதமாக விரைந்து வருகிறதென்பதை உணர்த்திக் கொள்ளலாம். நுழையியதற்குத் தகுந்த மேற்பட்ட பிரதிநிதிகள் மட்டுமேயன்றி அங்குமிங்குமிடம் அங்கத்தினர்களாக ஏராளமானவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள் என்பதனாலு கட்டளைய செலுத்திக்கொண்டு வந்தவர்களாகவாகவும் அவர்களுக்கான வர்கள், கொட்டைகளை நீர்த்தி வழியக் கூடியிருந்தனர்.

செங்கீரயில் இதுவரை எந்த மகாநாட்டுக்கும் புது ஆடகன் அணிந்து மக்கள் கூடிய தில்லை. இத்தக மகாநாட்டில் நன்றிக்குடைய தாரை வகை புது உடையத் தொற்றுவதைக் கண்ட கத்திரிக் கட்சி நுழை அங்குமேயில் எதிர்ப் கவாக்கியே பிரிந்து விட்டதற்கு இது அடையாளமாக விளங்கியது.

மேலடையில் செங்கீர நகர கத்திரிக் கட்சி தலைவர்களையும் பிரதமர்களையிருந்தார்கள். ராஜாஜி, பேராசிரியர் என். ஸ்ரீ. ரங்கன், திரு என். ஸ்ரீ. மணலன், திரு. வி. பி. மேனன் முதலியவர்கள் நுழை வர்களுமே அமர்த்திருந்தனர். உழைப்பாளிகள், தொழிலாளர்கள், வந்ததற்கார்கள், தொழில் புரிந்து வாங்கிக் கலந்தும் மத்தியவர வகுப்பினர், பழைய பானிகள், டாக்டர்கள், பட்டதாரிகள், பட்டபாளிகள் ஆகிய பல வகாரரும் கலந்து கொண்டிருந்தனர். எல்லோருடைய கலனத் தையும் கவந்த மட்டுக்கு காட்சி: மேலடையில் விற்றிருந்த தலைவர்கள் இரண்டொரு வரைத் தவிர மகாநாட்டில் கத்திக்கொண்ட அங்குமேயே பெரும் வாலிபர்கள்.

கத்தித்துள்ள இவ்வுரு சமூகம் கத்திரிக் கட்சிக்கு ஆரம்பமாக ஆகிய அளிக்கத் தொடங்கிவிட்ட தென்பதற்கு, இம் மகாநாடு ஒரு சான்றாக விளங்கியது.

இதர வகைக்குடைய மகாநாடு ஆரம்பமானதும், டாக்டர் எம். சந்திராநாயக அவர்கள், தலைவர்களையும் பிரதிநிதிகளையும் வரவேற்றுத் தோற்பொழிவாற்றினார்.

காங்கிரஸின் தலிடுதத்தைக் கொள்கைகள் இன் உட்கொண்ட அமைந்தார். சென்ற பன்னிரண்டு அருகாமைய ஸ்டேஜில் கோப் பொருளாதாரத்தை அடிமேலு சீர்குலைத்து உட்கொண்ட மக்கள் வறுமையிலும், வெரிடப்பட்ட செலவுகளைத் திறந்து அழித்திவரத் துக் கொடுத்தார்கள். காங்கிரஸ் பதவிப் பித்தர்களுக்குக் குடுவம் பல போட்டார்கள். கத்தி உறையில், காங்கிரஸில் இன்றைய நிலையையும் அவர் விளக்குப்போது, நாட்டு மக்கள் விழிப்படைத்து விட்டபடியாக காங்கிரஸ் காலணைக் கட்டவேண்டும் என்று எந்தத்தார் காங்கிரஸ் இப்போதெல்லாம் கொடுப் கடைபிடுக காங்கிரஸின் உறையகளை அவர், தலைவர்களாகவாகவும், புள்ளி விவரங்களுடனும் விளக்கினார்.

அந்தேஜை எரக்குப்பின், கத்திரிக் கட்சிக்கு உட்கொண்ட புது சமூக அமைகள், "காங்கிரஸ் களைய" மக்களை எப்படித் திருத்த தெரியாத புது வகுத்தத்திலே கொண்டுபோய் விட்டிருக்கிறதென்பதை, பொருளாதார, அரசியல், சமூகம் அடிப்படையில் விளக்கினார். நாட்டின் தாண்டி மதிப்பு குறைந்து, நோட்டிப் பொருளைய அழித்திவர்த்துக் கொண்டுபோகும் அபாயத்தை விளக்கும்போது, "நுழைய மதிப்பு அப்படித்தான் குறைவும். இதைத் தவிர்க்க நுழையாத என்று தேசத்தின் பிரதமர் பதவி வகிக்கும் தேரு வருகிறார்?" என்று இடித்துரைத்தார். பிரிட்டிஷ் அரசு இத்தி வானை அண்டகாலத்தில் பண மதிப்பு குறைத்ததன் இத்திவ மக்கள் மனத்தில் கங்கைப் பந்தித் காழ்த்த அபிப்பிராயம் உற்பத்தி விடுமென்று, தாண்டித்தெனில் செங்கீரயில் அமைக்க குறைக்காமலிருந்து வந்தார்கள். பணம் இன் குறையும் கலவித்துக் கொண்டார்கள். இப்போது காங்கிரஸ் அபிப்பிராயம், தாண்டித்தெனில் செங்கீர அநேகமாக மகாநாடு விட்டதென்றே கூறலாம். நோட்டி மதிப்பு தாழ்ந்து கொண்டே போகிறது. இத்த நிலைமதான் கோஷலிவம் விளக்கினார்கள். இத்தப் பொருளாதார அபாயத்திலிருந்து மீள் ஓர ஒரு வழிதான் உண்டு. அதுதான் கத்திரிக் கட்சியின் வழி!" என்று பகத்த கொடுத்திவிட்டபே உரைத்தார்.

அடுத்தபடியாகப் பேசிய மகாதாட்டுத் தலைவர் திரு சி. வி. ஆர். மணாளி பிட்டுக்கு மக்கள் இத்தத் தோரத்தில் தொழிற்செயலத் தொழிற்செயலத்தற்குக் காரணமே, சோஷலிசத் திசையிற் வேறுபடாதத்ததார்தால் என்று கூறினார்.

மேற்கு ஜெர்மனியிலுள்ள சோஷலிச எர்பு கொண்ட "சோஷல் டெமோக்ராட்டி" கட்சி சமீபத்தில் தனது கொள்கைகளைத் திருத்தி யமைத்து ஒரு பிரகடனமும் வெளியிட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரகடனத்தைச் சோஷலிசுக்கு ஸ்ரீ மணாளி படித்து, அதைநிர் கட்சியின் பக கொள்கைகளை ஜெர்மனியில் கட்சி, எழுத் துக்கு எழுத்து மாறாமல் அங்கீகரித்திருப்பதை எடுத்துக்காட்டி எங்கோரையும் பிரமிக்க வைத்தார்.

மேற்கு ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளை "சோஷலிசம் கலைக்குதலாது. தலைவர் முயற்சியே தேர் வாதத்தைப் பெருக்கும்" என்று கருதுகிறோம். இவ்வுள்ள கால்கிரய் காரர்கள் கள்ளொழுத்ததனமாக அதைப் போது மக்களிடம் திணிக்கமுயல்வதைக்கண்டித்தார். ஸ்ரீ மணாளிக்குப் பிறகு பேசிய திரு சி. பி. மெண்டர் அவர்கள், கால்கிரயினும், அதை நிரவாகத்தினும் மனிதனுடைய கால்கிரயி விவரித்து, எஞ்சக் குற்றச் சாட்டுகளைவிடும் படி மந்திரிகளும் தாயகத்தை என்னும் கால்கிரயின் பேயர் கொட்டு விடுமென்று அவை முடி மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று இடிமூச்சுக் செய்தபோது, "வேட்கம்! வேட்கம்!" என்று சபையோர் எதிரொலி செய்தனர்.

எங்கோருக்கும் கவசியாக ராஜாஜி அவர்கள் பேசினார்கள். "திரு மணாளி சோஷலிசத்தை எதிர்க்கிறார் என்றால் அது சாதாரணமான செயல்பாடு. ஏனெனில், சோஷலிசத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென் பதில் முதலாளியால் விளக்கி, எந்தெந்தோ ளுடனேயே தர்க்கவாதம் செய்து கால்கிரயை வெடிக் கொள்கையிலுங்கள் என்று ஒரு கட்சி வைத் தொற்றுவித்தனர் மணாளி, அவரே இப்போது சோஷலிசம் உதகாது என்று கூறுகிறாரென்றும், இவ்வாறே அறிவாரத் துடன் போ வேறு யாருக்கு முடியும்?" என்று வினவினார்கள். சர்க்காருக்குக் குறைந்த அறி வாரமும், மக்களுக்கு நிறைந்த உரிமைகளும் பெற்றுத் தருவதே அதைநிர் கட்சியின் குறிக்கோள் என்றுரைத்தார்கள்.

தூண்களுக்கு அநிக உரிமைகளை அளிக்க மனம் வந்து சந்தேகப்பட்டது. தூண்களை நம்பித்தான் ஆகவேண்டும். தூண்களை நம்பாத கட்சிகள் நாட்டுக்கே நெடு என்று விளக்கினார்கள். இந்த மகாதாட்டுக்கு, சிப்பியல் பண்டுகை, கிருத்து முதலியவைகளைக்கூட மறத்து திரளாக வந்திருந்த சபையினரைக் காணத் தமக்குப் பெரிதும் பூரிப்பு ஏற்படுகிற தென்பதை உணர்ச்சி ததும்ப அவர் கூறிய போது, பிரதிநிதிகளும் மறும் கடிவருத்தவர் களும் சந்தோஷ ஆரவாரம் செய்து "ராஜாஜி வாழ்க!" என்று கார்த்தொலி அழுப்பினார்கள். சென்னைதர மக்கள் இன்னும் அநிக மாகக் கட்சியில் சேருமாறு ராஜாஜி முடிவாக யெட்டுக் கொண்டார். இத்துடன் முற்பகல் தடையுக்காகக் முடிவடைந்தது. பிரதிநிதிகள், பார்வையாளர்கள் முதலியவர்களுக்கு மாதாட்டு திரவாமென் சாய்பாட்டுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தார்கள். ராஜாஜி, ரங்கா முதலிய தலைவர்கள், சாய்பாட்டுப் பத்தறுக்குச் சென்று அங்கு பிரதிநிதிகள், தொண்டர்கள் முதலியவர்களுடன் அமர்ந்து எவ்வ முறையில் தயாரித்த உணவை விருத் தென சாய்பிட்ட காட்சி, உருக்கமா யிருத்தது.

இரண்டரை மணிக்கு மீண்டும் கூடிய பிற்பகல் மகாதாடு, கட்சிசம்பந்தப்பட்ட அலுவல் களைக் கவனித்தது. பக நீர்மானங்கள் நிறை வேறின. அவற்றில் கைத்தறிபாளர் ஹர் போக்க வயிரும் நீர்மானம், எங்கிலில் தொண்டை தரும் சீரூபத்திய நீர்மானம் போன்றவைமுடிவாகக் குறிப்பிட்டோம். மகாதாட்டு அலுவல்கள் முடித்தபின் மான ஆறு மணிக்கு அவ்கேயே பொதுக்கூட்டமும் தடைபெற்றது. பொதுக் கூட்டத்தின்போது தூண்கூட்டம் இன்னும் திரளாகக் கூடியிட்டது. தலைவர்கள் அனைவரும் பேசினார்கள். கால்கிரயை இரவு ஏழுமணி வரை தலைவர்கள் அவ்கேயே இருந்து மகாதாட்டு நடவடிக்கை களைக் கவனித்ததுபோல், வந்திருந்த கூட்டத் தினரும் அன்று முழுவதும் வீட்டுச் சிந்தனை யின்றி அமர்ந்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

எவ்வித குறைபாடும் இல்லாமல் நடத்திறை வரவேற்புக் கெட்டித் தலைவர் டாக்டர் சந்தோஷம் அவர்களுடன் ஊழியர்களும் பாடுபட்டனர். மகாதாடு சந்தோஷ மனா தாடாக விளக்கிறது!

SWARAJYA... Edited by KHASA SUBBA RAU

The well known English Political Weekly of India - Published Every Saturday

Read in the issue dated 7-11-39

CONGRESS GOONDAS MANHANDLE TEACHERS	— Soka
COERCIVE CONGRESS AND DECLINE OF FREEDOM	— Prof. K. A. R. Sastri
PERLS OF NATIONALISED INDUSTRY AND TRADE	— P. H. Seshagiri Rao

Single Copy 15 pP. — Annual Subscription Rs. 7.50; Half Yearly Rs. 4-
 Ensure your copy of Swarajya with the local distributors of the Swarajya and the Kaldi
 Copies can also be had from all Railway Book Stalls

Manager, Swarajya Office, Kaldi Buildings, Madras-10

தருமம் தலை காக்கும்

“நீந்தவர் அல்லது இருத்தது வாரே” என்றார் கம்பர். செய்வம் படைத்தவர் சமூகத்துக்குத் தர்மகர்த்தாக்கள்; தமக்கென்று மட்டும் இன்றி மற்றவருக்குக் கொடுத்து வாழ்வதே அது வாழ்வு என்பது நம் நாட்டின் பண்டைக் கொள்கை. ஆகவேதான் தருமம் என்ற சொல்லும் தானம் என்ற சொல்லும் ஒன்றாக உபயோகிக்கப்படலாயின. “தர்” என்று சேட்பவருக்கு “தருமம் செய்” என்று சொல்வது நம் நாட்டு வழக்கம். இருப்பவர் இல்லாதவருக்கு உதவித்தான் சமூகம் காப்பாற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கொடுப்பதில் நன்மை ஏழைக்கு மட்டும் அல்ல; கொடுப்பவனுக்குத்தான் மேன்மை என்று தமது சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன. நான், என்னுடையது என்பது மூத்த அடைவதற்கே இடையூறன்றோ?

பாரத நாட்டில், கியாபாரத் துறையில் வாழ்வு நடத்தும் சில வகுப்பினர் வகுமானத்தில் ஒரு பங்கைத் தருமத்துக்கென்று ஒதுக்கிவைப்பதை நாம் அறிவோம். நாடெங்கும் கோயில்களும் குளங்களும் இருக்கின்றன. எத்தனையோ சத்திரங்கள், சாஷிகள், பசுமடங்கள், பள்ளிகள். இவை எல்லாம் சமூகத் தொண்டல்லவா? இவை எல்லாம் அரசாங்கம் “சமூகத் திட்டங்கள்” போட்டுத்தான் உண்டாயினவா?

ஆனால் தருமம் செய்வதற்குத் தனம் வேண்டும். தனக்குப் போக மிஞ்சினால் தான் தருமம் செய்ய முடியும். மீத்ததை எல்லாம் வரி என்று அரசாங்கம் அபகரித்துக் கொண்டால் தனி மனிதன் எப்படி தான தர்மங்கள் செய்வது? இல்லை, இன்று பாரத நாட்டில் தடக்கும் தான தர்மங்களை பெய்லாம் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்த முடியுமா? தமது கிராமங்களில் தொழில் இல்லாதவருக்கும் பட்டினி என்பது கிடையாது. அண்ணாம்பதவர் நம் நாட்டிலேயே இல்லை. இது பணக்காரன் ஏழைக்குச் செய்யும் உதவி என்று எண்ணுவது தவறு. ஒருவருக்கு கொருவர் உதவி வாரும் பண்பாடென்று நாம் அறிவ வேண்டும். தாம் உணவு அருந்தும் வேளையில் வாயிலில் சென்று அதிதிகள் யாராவது இருக்கின்றனரா என்று பார்த்து, வந்தவருக்கு உணவளிப்பதும் தமது கிராமங்களில் வறுக்கம்.

ஒருவரை ஒருவர் காப்பாற்றி வருவர், இருப்பவர் தமது தனத்தை மற்றவருக்கு உதவுவர் என்று சமூகத்தை நம்பி அரசாங்கம் நடத்துவது ஒரு வழி. இவ்வழித் தருமத்தை வளர்க்கும். இவ்வழிதான் பாரதப் பண்பாட்டின் அடிப்படைக் கொள்கை. ஒருவன் மட்டும் பணக்காரனாக இருப்பதா, இதென்ன அநியாயம், அதை அரசாங்கம் பறித்து ஏழைகளுக்கென்று சமூகத் திட்டங்கள் போடவேண்டும் என்பது மற்றொரு வழி. இவ்வழியைத்தான் தமது அரசாங்கம் இப்பொழுது அமுல் செய்து வருகிறது. அதனால் என்ன பண்? நாட்டிலும் நகரத்திலும் ஒற்றுமையோடு வாழ்ந்தவர் “நான் வேறு நீ வேறு” என்று பிரித்து போய்ப் போராடுகின்றனர். திட்டங்களை நடத்துவதற்கென்று ஆயிரக்கணக்கான அடிகாரிகள் விளம்பியிருக்கின்றனர். “ஒருவரையும் தம்பக் கூடாது, ஏமாற்றி விடுவார்கள்” என்ற கொள்கை முன்னெறி வீடுகிறது. “அவர்களுக்குத்தான் அரசாங்கம் எல்லாம் செய்கிறதே. நான் வேறு என்ன செய்ய வேண்டும்” என்று சமூகத்தில் அவரவர்கள் தனிவாழ்வு நடத்துகின்றனர். பல வரித் திட்டங்கள் போட்டு வருமானத்துக்கு வழிவையும் அரசாங்கம் அடைந்து வருகிறது. துணத் தொகை அதிகமான நாடுகளில் ஒருவரை போருவர் அண்டித்தான் சமூகம் நிலிக்க வேண்டும். இந்தியாவில் நடைபெறும் தான தருமங்களை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த முடியாது; இவ்விதம், அண்மைக்கும் தொழிலினைத்து ஊழியம் கொடுக்கவும் முடியாது. இதை அறிவாது, நினைவொப்பவையிடமிருந்து நிவந்தைப் பறிப்பதும் வரி வசூலித்து வருமானத்தை அழிப்பதும் ஏழைகளுக்கு உதவும் என்று எண்ணுவது பேதைமை. இத்தகைய வழிகள் துணங்களுக்கு இடையே விரோதத்தை அதிகரித்து, சமூகத்தைச் சீரழிக்கும் வந்தி. நூற்பது கோடி மக்களுக்கு நன்மை நல்காது.

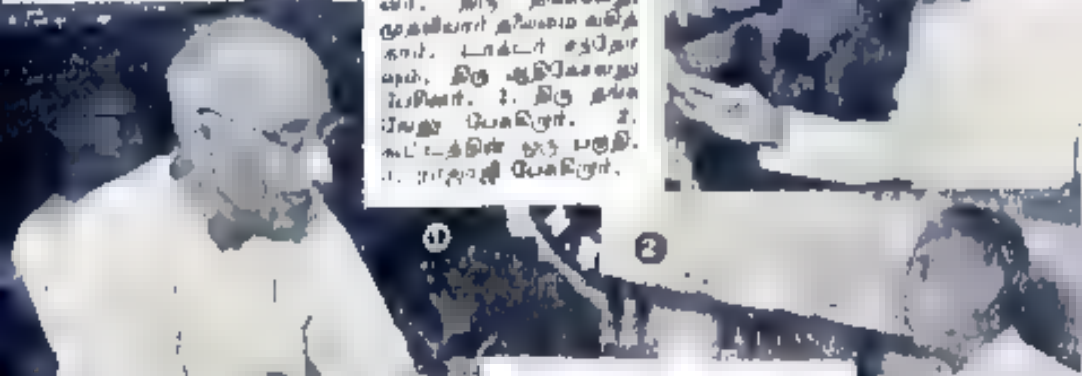
இதை அறிந்துதான் காந்தியடிகள் “பணம் படைத்தவர்கள் தங்களைத் தர்ம கர்த்தா என்று எண்ணி மற்றவர்களுக்குச் சன்று வாழவேண்டும்” என்று கூறினார்.

“நீ நன்மை செய்ய மாட்டாய். கொடு வரிசை, நாங்கள் செய்வோம்” என்று கூறும் கொள்கை சமூகத்தை தம்பாத தப்பு வழி. சந்தேகித்து வாழ்வதில் கூடம் இல்லை. ஆகவே சமூகத்தை நம்பி ஒருவிரோடு ஒருவர் இணைத்து வாழச் செய்வதே உத்தரிக் கட்சியின் கொள்கை.

பெரும்பூர் ஓரிக் கை ர
மைதானத்தில் சென்ற
வாரம் கத்திரிக் கட்டிக்
கட்டம் நிறப்பாக தடை
பெற்றது. ஏராளமான
தொழிலாளர்களும், தடுத்த
தர மக்களும் ஆர்வத்
தோடு கயத்து கொண்ட
னர். நிக் தங்கியெழு
முதலியார் தலைமை கமித்
தாய். டாக்டர் சத்தோ
மும், நிக் ஆதிபகைத்து
பெரினர். 1. நிக் தங்க
யெழு போகிறார். 2.
கட்டத்தில் ஒரு பகுதி.
3. ராஜாஜி போகிறார்.

2

11

2

நிக் வல்லிக்கேணி குதப்ப
முதலித் தெரு பெரும்பூதும்
முதலியம் தெருத் தொழி
லாளர்கள் குடியிருக்கும் பகுதி.
அங்கு கத்திரிக் கட்டிக்
தடைபெற்றது. 1. ராஜாஜி
போகிறார். 2. நிக் ஏ.எம்.எம்.
அலி தலைமை கமித்விறார்.
3. நிக் காதர் தலைக்கை
ததும்பப் போகிறார். 4. தெரு
பூராவும் அடைத்து நின்ற
கட்ட கட்டத்தில் ஒரு பகுதி.

சேன் கிறந்தது

சேய் காவத்தில் வெளிவந்த தமிழ் படங்களெல்லாம் அனேகமாக உயர்ப் போக்கில் புதுமையிலாதவை. மீண்டும் மீண்டும் பார்த்த சம்பவங்களையே பார்த்து. கேட்ட வசனங்களையே கேட்டும் படம் பார்ப்பவர்கள் அலுப்படைந்து விட்டார்கள். இதில், அதிசயம் என்ன இருக்கிறது. பழைய விஷயம் தானே என்று திகைக்கலாம். ஆனால் அதிசயம் இருக்கிறது. தம் படாதிபதிகளின் ஒருவர் கூட இன்னும் அலுப்படைய விக்க. அது அதிசயம் இல்லையா?

ஒரு படத்தில் கதாநாயகன் காரி விபத்தில் சிக்கிக் கொண்டால் அந்த விபத்து கமார் பத்துப் படங்களிலாவது தொடர்கதை மாடிரி தொடர்ந்து வரும் அதிசயத்தை தம் தமிழ்ப் படங்களில் மட்டும் நான் பார்க்க முடியவில்லை. இந்த திசுச்சிலைய எதற்குப் படத்தில் பார்த்தோம். இந்த வசனத்தை ஏதோ ஒரு படத்தில் கேட்டோமே, இதே கார்டி ஜோடிகையை எங்கேயோ பார்த்தோமே என்று தமிழ்ப் படம் பார்க்கும்போது ஏதே குழப்பமாயிருப்பது வழக்கமாகி விட்டது.

அதுவும் என்னைப் போல் விடாமல் படம் பார்ப்பவனுக்கு இந்தக் குழப்பம் ஒரு தண்டனை மாடிரி ஆகிவிடுகிறது!

இத்தமாடிரி குழப்பத்தில் சிக்கி வேதாசர் பட்டுக்கொள்ள

புறக்கும் தருணத்தில் நாராயணன் வம்பெனியில் தயாரிப்பான "கண் திறத்தது" என்ற படத்தைப் பார்த்து நேசித்தது. உண்மையே கேபே நம் படாதிபதிகளின் கண்ணின் திறந்து கொள்ள ஆரம்பித்து விட்டனவோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

நேசித்த பெற்ற தட்சதிரங்கள் இல்லாமல் ஒரு படத்தைத் தயாரிக்கத் துணிந்தது மிகவும் மாறாட்டப்பட வேண்டிய விஷயம். நத்த வசனத்தையும், பொய் திசைவையும், புனிதர்ப் போன காதல் காட்சிகளையும் மட்டும் தம்பிப் படம் தயாரிக்காமல், மனித உணர்ச்சிகளையும், இடையக் கொத்தனிப்புகளையும் மட்டும் ஆதாரங்களாகக் கொண்டு நாராயணன் வம்பெனியார் இந்தப் படத்தைத் தயாரித்திருக்கின்றனர். இந்தப் படத்துக்கு மூலப் பெயர்பான "இவற்றெம் நல்லறம்" என்னும் நாராயணன் வம்பெனியின் படத்தைப் பார்த்துவிட்டு "இது என்ன படம்?" என்று வேதாசர்ப்பட்டேன். அந்த வேதாசர் "கண் திறத்தது" என்ற இந்தப் படத்தைப் பார்த்ததும் திசுத்திப்பாய் விட்டது.

புகழ் பெற்ற நடிகர்கள் என்று சொல்லு வதற்கு இப்படத்தில் எம். வி. சண்முகதாஸ் தையும் மனதுவிலையையும் தனியே என். என். கே. மதூரம் மட்டும்தான் இருக்கிறார்.

நாயை இருந்த மூத்து நத்தை கருப்பப்பாசில் ஆதாரிக் வளரிகிறும், அப்பாருக்குப்

பாடுபிஸ் ஆர்வம் இல்லை, கருப்பப்பாசில் சிவகம்பட்டி ஜயீந்தாரின் விசுவாசமுள்ள வேலாக்காரன், புது ஜயீன் காரி பூபதி உண்மையான ஜயீன் உரிமைவாளனான சத்

திரிசர் சின்னஞ் சிற வயசிலேயே வெளி யேற்றி விடுகிறான். நொடித்தக் கிடத்த பெரிய ஜயீந்தார் தம் மகன் சத்திரனுக்கே ஜயீன் உரிமையைய உயில் எழுதி உண்மையான ஜயீன் மாணிக்கத்தினிடம் கொடுத்த விட்டு இறந்து விடுகிறார். (அதுவரையில் மத்த சதியில்

தாந்தன்

சென்று கொண்டிருந்த படம் அதற்குப் பிறகு உயிர் பெற்று விடுகிறது.)

மாணிக்கத்தின் மகள் வள்ளியை முத்து தன் அக்காவாக மதிக்கிறாள். பெரிய துயில் துரின் உயிர் விஷயத்தை முத்து தன் தந்தை கருப்பையாரிடம் சொல்ல, அவன் பூதி மீடர் சொல்வ, பூதி அந்த உயிரைப் பெற மாணிக்கத்தைத் துன்புறுத்துகிறான்.

துயில்நாறியின் வேங்கைகாரனாக வரும் எஸ். வி. சகஸ்ரநாமம் தாம் ஒரு நெருக்க நடிப்பு என்பதைத் திருப்திகொண்ட பகுத்தறிவும் பண்பாடும் இல்லாத முரட்டு மனிதன் பாத்திரம் கருப்பையார். துரின் தார் பூதி மீடம் அவரை கடந்த விவகாரத்தோடு இருந்து வந்த அவன், உயிர்க்காசுத் தன் பிள்ளை முத்துளையி் பூதி கொஞ்சைப் பகுத்தபே, அவனைக் கொன்று விடுகிறான். அந்தக் கட்டத்தில் சகஸ்ரநாமம் தம் நெருக்க நடிப்பினால் எல்லோரையும் உருக்கி விடுகிறார்.

சிறுவன் முத்துதான் படத்தில் முக்கிய மாண பாத்திரம். ஆரம்பத்தில் எதிலும் அக்கறையும் பொதுப்படும் இயல்புடைய பிறகு முத்து பின்னால் மிக மிக நல்லவனாகி விடுகிறான். மரணப் பகுக்கையில் கிட்ட மாணிக்கத்துக்கு முத்து வாய்விட்டு வரச் சென்ற முத்து, அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்திருப்பா லிய கொலையிட்டு விடுகிறான். மாணிக்கம் இறந்து விடுகிறான். அராஜகமானி கிட்ட வள்ளி கதறுகிறான். முத்துவின் மனை ஒளி பெறுகிறது. பரிவுடம், பாசமும், பண்பும் அவன் மனத்தில் தாழ்கின்றன.

விவரிமாவுக்குப் புது முகமான மாய்டர் விவரம் முத்துவாக வந்து, கணினியில் கைரத்து அற்புதமாக நடிக்கிறான். இந்தச் சிறு

கண்ணிர் விட்டு, காதலித்து, கண்டெயில் உண்மை துயில்தார் சத்திரனைக் கல்யாணம் செய்து கொள்கிறார்.

மருதநாயகாக வந்து வள்ளிக்கும் முத்துவுக் குள் ஆதரவளிக்கும் எஸ். எஸ். கே. மதுரை தம்புமடைய இயல்பான நடிப்பினால் படத் துக்கும் ஆதரவளிக்கிறார்.

பூதியின் காதலி ராமமணியாக வரும் குரியகவா இத்தப் படத்தில் தெனவசியாத பாத்திரம்தான் வல்லுதும் பூதியின் கொலைக் குச் சாட்சியாகப் பயன்படுகிறார்.

பூதியாக டி. ஆர். நடராஜன் வந்து நடிக்க நடிக்கிறார். மாணிக்கமாக வரும் பி. எஸ். வெங்கடாசலத்தின் நடிப்பு அருமையாக இருக்கிறது. ராமநாதன் சத்திர னாக வகுகிறார். தடிப்பு பிரமாதம் என்று கூற முடியா தென்படுகிறது. குறைவாகச் சொல்லுவதற்கில்லை.

படத்தில் கலாச்சிக்ளாக, சாயி, கப்பல்கண்டி நடனமும், பஸ்தரப்பட்டிராமிய நடனம் களும் போக்கப்பட்டிருந்தாலும் அதுப்பாய்த் தால் இருக்கிறது.

வசனம் கரு முரடாயிராமல் நன்றாயிருக் கிறது. பாத்திரங்களுக்கு ஏற்றபடிபும் இருக்கிறது. கே. வி. சிவியாசன் கதை, வசனம், ஸ்டார்க்கள் ஆகிய பெரிய பொறுப் புக்கிற ஏற்று நன்றி தினைவெற்றி யிருக்கிறது.

துயில்நாள் சம்பந்தப்பட்ட கதைவாருதும் இத்தப்படத்தில் பிரமாதமான காட்சி நேரட ிகளும், மரட கூடங்களும் இல்லை. எல்லாம் அனேகமாக இயற்கைக் காட்சிகள்தான். வசனம், எலியவர்கள் வாழும் குப்பத்தில் தோற்றம் தத்தியமாய்ச் காட்டப்படுகிறது.

“சின் நிறத்தது” படத்தில் மொத்தம் எட்டுப் பாடல்கள். மெட்டோ, பாட்டோ அப்படிப் பிரமாதமாக—அதாவது மறுமுறை கேட்க ஆசைப்படும் விதத்தில்—அமைத்து விட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. நிறுவனிய உள்வப் பொராட்டத்தை உருக்கமாகச் சித்தி யிக்கும் கதையாள்தால், சதா உள்ளத்தில் ஒலிக்கும் கருத்துள்ள பாட்டாக இரன்பெரு பாடலாவது அமைத்திருந்தால் மனக்கரு மிகவும் மலிஞ்சியா யிருத்திருக்கும்.

விசேஷ அளிப்பு

ஸ்டாக் உள்ளவரை

இந்த டீக்கர்
மட்டுமே
விதம்
பெறுகிறது.

BUY NOW...

Cashbury's
BOURN-VITA

*For Strength
and Vigour*

95 பவுண்ட்
போர்ன்-விடா
முள்ளும், மேன்மைபாசன
ஸ்ப்ரிங் பீக்கரும்
கேள்வி விட
ரூபாய் 5-75 தான்
(உள்ளூர் வரி தனி)

ஆளும் கட்சிக்குத் தலைமைப் பதவி

—கொழும்பு, அக்டோபர் 27—

இலங்கை அரசியல் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் எப்பொழுது என்ன நடத்தப்படும் என ஆச்சரியப்படுவதற்கிடையே, மூன்றாம் பிரதமர் பண்டாரநாயகர் காலமாக, புதிய பிரதமராகத் திரு விஜயவாசந்த ததநாயகர் பதவி ஏற்ற ஒரு மாத காலத்துக்குள்ளாக அங்குடைய மத்திய சபையில் ஆயுள் மனிதரின் தொழில் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய சபையினிடையே பல விஷயங்களைக் குறித்தும் புலங்கேள் இருப்பதைத் தெரிவிக்கக் காணமுடிகிறது. உதாரணமாக திரு மத்தியில் ஆட்சி செய்வதில் பிரதமர் ததநாயகர் இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னும் பத்திரிகைகளுக்கு காயப்படுத்தி எட்டத்தைப் போட்டார், ஆனால் ஒரு மத்தியில் கடுமையான ஆட்சிப்படுத்திய பின்னர் பிரதமர் அவசரப்பட்டுப் போட்ட எட்டத்தை அவசரமாகவே வரபஸ் வரங்களைக் கொண்டுவரவந்தார் விட்டது. ஆனால் உட்காரா முன்னால் உத்தரவு எட்டிக்கு, பிரதமர் மத்தியில் பதவியை விரைவாக தலைவராக இருப்பதென்பது இப்பொழுது அரசாங்கியமாகக் வருகிறது. ஏ. என். பி. என்ற ஐக்கிய தேசியக் கட்சி உயர் பதவி வகுப்பு. காலம் ஆளும் கட்சியாக இருந்த பொழுது அக் தலைவரே பிரதமராக இருந்தார். அங்கு பிரதமர் பதவியை வகிப்பவர் அக் கட்சியின் தலைவராகத் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டார். காலஞ்சென்ற திரு டி. என். சேனநாயகர், ஈர் ஐவர் கொத்தகாவில் ஆகியவர்களையும் ஆளும் கட்சியின் தலைவரென்ற முறையிலேயே பிரதமர் மத்தியிலேயே தேர்த்தெடுக்கப்பட்டனர். சென்ற பொதுத் தேர்தலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி படுதோல்வி அடைந்து மக்கள் ஐக்கிய முன்னணிக் கட்சி மெஜாரிட்டி பெற்றபொழுது அதன் தலைவரான திரு பண்டாரநாயகர் பிரதமராகத் தயக்கப்பட்டார். இப்பொழுது மக்கள் ஐக்கிய முன்னணி சிதைந்து போய் ஐக்கிய உத்தரவுக் கட்சி மட்டுமே ஆளும் கட்சியாகிவிட்டதால் அதன் தலைவரே பிரதமர் மத்தியிலேயே தேர்த்தெடுக்கப்பட்டார். அங்கு பிரதமர் பதவியை வகிப்பவரை ஆளும் கட்சியின் தலைவராகத் தேர்த்தெடுப்பதோடாக இலங்கையின் எம் பிரதமராகத் துக்குப் பொருத்தம்.

இதற்கு மாறாக, திரு பண்டாரநாயகரின் மரணத்துக்குப் பின் ஆளும் கட்சிக்கு வானரத் தலைவராகத் தெரிவு செய்வதென்ற பேச்சு வளிய் பிரதமர் ததநாயகரின் பெயரைத் தவிர மற்ற எல்லாருடைய பெயர்களும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தலைவர் பதவிக்குத் திரு ததநாயகரின் பெயரை யாரும் போசை உறுக்காது. இது விந்தையாக இருக்கிறது. காலஞ்சென்ற பிரதமரின் மனைவியாரான ஸ்ரீமதி பண்டாரநாயகரின் பெயரைப் பார் பொதுக் செய்கிறார்கள்.

தலைமைப் பதவியை ஸ்ரீமதி பண்டாரநாயகர் ஏற்கையிலும், மறுக்கையிலும்.

நான்கு ஆட்சி ஏற்படுமா?

இதற்கிடையில் இலங்கையிலே யானில் தான் பின்பற்றி ராணுவ ஆட்சி உயர்வார் ஜெனரல் தலைமையில் ஏற்படக் கூடுமென்றும் சில சமயமாகப் பேசுபவர்கள் அப்போதுள்ளன. அத்தகைய ராணுவ அரசாங்கத்தில் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுமாறு மூன்றாம் பிரதமர் மத்தியிலே ஈர் ஐவர் கொத்தகாவிலேயே மேலும் கொண்டுவரவும் ஒரு செய்கி உலவுகிறது. ஆனால் எப்படியிருப்பினும் திரு ததநாயகர் மத்திய சபை அங்கு காலத்துக்கு நீடிக்க முடியாதென்பதில் அரசியல் கிமர்சன் கால்கிடையில் கருத்து வேறுபாடுகளில்லை. காரணம், திரு ததநாயகருக்குப் பதவர்ப்பட்ட மனோபாவமுடையவர்களையும் அவரதுக் கொண்டு போய் பொதிய அனுபவம் கொண்டது. இரண்டாவதாக, அவருக்குப் பொதிய மெஜாரிட்டியில்லை. ஒன்றிட்டு ஒட்டு மெஜாரிட்டியில் அவருடைய மத்திய சபையில் உயர் வசையாகக் கொண்டிருக்கிறது. எந்த நிலையில் அரசாங்கக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இடம் மாறுவார்களென்பதையும் அரசாங்கம் விழித்துப் பொருமென்பதையும் கொண் முடியாமல் இருக்கிறது. மூன்றாவதாக, தலைவர் அவர்களின் உயர் ஒட்டு பதவியைக் கொண்டுவரவும்.

“எத்தனாகவோ தள்ளுபடி செய்கிறார்கள்?”
“தெய்விக் கிடக்கும் துணைத் தலைவரையும்
தெய்விக் கிடக்கும் துணைத் தலைவரையும்.”

ஒரு மத்திரி சபை உயிர் காப்பது பார்வையிலேயே தான். துணையாகத்தான் வெடிக் கொடி. மூக்கியமாக மத்திரிகளிடையிலேயே 'கருவாக' திவந்தோறும் அகிரித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இரு தலைநாயக நாட்டின் தெருக்கடிவாசை கட்டத்தில் பதவிக்கு வந்தபொழுது அவருக்கு அபிமானமாக ஆதரவு இருந்தது. அதை அவர் சரிவரப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்ததால் தமது அரசாங்கத்தில் எகனய திச்சயம் பவப் படுத்திக் கொண்டிருக்கலாம். துறநிலை உதமாக, பத்திரிகைகளின் வானம் அடைந்து அவற்றின் பண்பையும் நாட்டு மக்களின் வெறுப்பையும் கட்டிக் கொண்டுவிட்டார். செல்வாக்கு மிக்க பத்திரிகைகளின் பண்பை கட்டிக் கொண்டது அவர் செய்த மிகப் பெரிய ராஜதந்திரத் தவறாகும். இவ்வாறு அவரது மத்திரி சபை மீது ஒரு நப்பினைகளில்லாத தீர்மானம் சிலாதத்துக்கு வருகிறது.

இக்கடிதம் பிரசுரமாகுதல் முன்னால் அந்தத் தலைநகரத்தில் மீது ஓட்டு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொஞ்ச மெஜாரிட்டியுடன் அரசாங்கம் தப்பிப் பிழைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆகவே இம் நுழுவியில் திரிவாகத்தான் என் வாய் திறப்பா தடைபெறும்? அமைதியை எவ்வாறு நிலைநாட்ட முடியும்? காங்கு அங் கது துந்து ஓட்டுகள் மெஜாரிட்டியில் எந்த மத்திரி சபைதான் மனதக் காத்திருக்கிறா - முடி

கவலையில்லை !

"என் மாப்பிள்ளை பிளேஸில் வருகிறாரோ, இப்பே ரயிலிலே வருவாரோ என்ற கவலையே எனக்குமில்லை !"

"ஏன்? உக்க மாப்பிள்ளை வீட்டோடேயே இருக்காரோ?"

"இல்லை! எனக்கு இருப்பது எல்லாம் பிள்ளைகள் தான் !"

வும்? அதன் காலம் நித்திய கண்டமும் பூரண ஆபுகமாகத்தான் கழிந்தாக வேண்டும்.

அவசர கால நிலைமை விந்திர்ப்பு

இரு பண்டாரநாயகர்களின் படுகொலைகள் அடுத்து அரசாங்கம் பிரகடனப்படுத்திய அவசரகால நிலைமை கட்டக்கூடாது மேலும் ஒரு மாதத்துக்கு நீடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். நாட்டின் தற்போதைய நிலைமையில் அவசரகாலம் கட்டும் நீடிக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பதைப் பற்றிக் கடுமையான கருத்து வேறுபாடு இருந்து வருகிறது. அவசரகாலம் கட்டப் பொது ஜனங்களின் பாதுகாப்புக்கு அல்லவென்றும் அரசாங்கத்தில் பாதுகாப்புக்குத்தான் என்றும் எதிரிக் கட்டிவிட விரும்புகிறார்கள். அரசாங்கமோ அவசரகாலம் நிலைமை நாட்டில் இன்னும் இருந்து வருகிறதென்றும் அவசர காலம் கட்டும் வாய்ப்பு எதுவுமில்லாததும் மையக் கச்சரவுகளுக்கும் வெளியுக்கு மென்றும் கூறுகிறது. அவசர காலம் கட்டத்தில் மெது துணைகளின் ஜனநாயக அடிப்படையிலே கருவிக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய விருப்பத்திற்கு அப்பக்களெல்லாம் ஏதாவது வாய்ப்பு விட்டபடியால் தற்சமையுள்ளமாதிரி அவசர காலம் கட்டும் தொடர்ந்து அப்ப நாட்டில் நாள் வாருகிறது என்பதற்குமென்று தமிழர் வட்டாரங்கள் கருதுகின்றன. பிரபல தமிழ்த் திணைபாச விருகாசிரி இங்காரம் எழுதி புள்ள ஒரு தலைவரத்தில், கட்டத்துக்கு மதிப்பு மனதானமும் இட்ட கட்டமாகப் புணரத் தாரணம் செயல்படுகிற எல்லாவிட தற்சமையுள்ளபடி அவசரகாலம் கட்டத்தை அந்நாட்டுத்துவது விருப்பத்தக்கதென்று வந்திருக்கிறிருக்கிறது. இது தமிழ் மொகம் மக்களின் கருத்தைப் பிரதிபலிப்பதாகும். ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் அவசர காலம் கட்டும் கட்டை வாய்ப்பு காங்குபட வேண்டுமென்று கோரி வருகின்றன.

கட்டத்துக்கு இங்கு மதிப்பிற்கு

விருக விசாரணைக்கமிஷனார் இரு வார்ட்டில் தங்கொட்டியில் எல்லை கண்டிப்பில் ஒரு கட்டத்தில் பேசிய பொழுது, இவ்வகையில் இன்று திவகம் அரசாங்க நிலைமையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதைப் பேசிய எடுத்துச் சொல்லிக் கட்டத்தை மதிக்கும் பண்பு மக்களிடம் இருப்பது எதிர்ப்பாடல்கள் தான் நாயகம் இந்த நாட்டிலிருப்பதாகக் கூறுவது வெறும் செலிக்கத்து எல்லாம். பிரதமர் பண்டாரநாயகரின் படுகொலைக்கு உண்மை யான காரணம் துணையாகம் என்றும், கட்டத்தை மதிப்பாய் வாரும் எதுவும் செயல்வாடுமென்ற ஒரு தப்பெண்ணம் இருந்து வருவதுகாணென்று கட்டிகள் பிரவாகு கென்ற மூலையில் ஒளியொருவருக்கும் தங்கு க்குள்ள பொதுவான கட்டமைக்க உணராமல் இருக்கின்றனரென்றும் இங்குப்போல எதுவும் செயல்வாடுமென்ற விபரத் மனோபாவம் மக்கள் மனத்தில் வலுத்து அரசாங்கம் நிலை பெற்றுவிட்டததான் காவலுக்கென்ற பண்டார நாயகரின் மரணத்துக்கு அடிப்படையான காரணமென்றும் அவர் சொல்லார். — ரகுனி

பிரகாசீக்கும் கிராமம்

- சிறந்த ஸ்கோல், சிறிய இலாபவர்கள்
- உத்தமமான கிராமம். சிறந்த தேச ஆரோக்யம்
- அபிவிருத்தியடைந்த விவசாயம். அறிவித்த மருதம்
- எழுத்தறிவாகமமையும் தீண்டாமையையும் ஒழித்துக்கட்டி
தீவிர முயற்சி
- தன்மனித குழாய்களிலோன்றாத நன்மை வரதிகள், காட்டுத்
காணத்திலிருந்து வால் நபார்க்கும் அரிபதோர் இயத்திரம்

இனங்களும் மற்றும் சில அபிவிருத்திகளும் மத்தியப் பிரதேசத்தின்
பொய்லர் எழுதாய் நல வாரிச்சி பிராக்கைச் சேர்ந்த பட்டிக் பாவி
கிராமத்தில் வரவேண்டுகாரும். ஆக கிராமத்தினர் நாய்களின் முன்
வந்து அபிவிருத்தி முயற்சியில் ஈடுபட்டதின் பலங்களே அவை.

பட்டிக் பாவி அடைந்த வரதிகள்
உங்கள் கிராமமும் அடையலாம்
யும். கிராம அபிவிருத்தி உங்கள்
குக்கு சிறந்த வாரிச்சிவகைய
அளியதுடன் காட்டின் முன்
வந்தாக்கதையும் விரிவடிவத்தின்
கிழது.

திட்டத்துக்கு
உதவுங்கள்—
முன்னேற்றம்
அடையுங்கள்

— About —

1937-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம்

2. இந்தச் சங்கங்களில் முதலாமாள் நேரத்தில் நடைமுறை விநியோகத்திலிருந்து வரவு கிடைக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு குழுமும் ஒதுக்கப்பட்ட நிவந்தன விநியோக மருந்துப் பாயாவும் அவற்றிடே நேரத்தின்பாக்கப்பட்டது.

3. இந்த விவசாயக் குடியரசுப்பற்றி சர்க்கரையில் “கட்டுப்புப் பண்ணை” முறையை (Collective farming) அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு முயற்சியை, சென்னை அரசாங்கத்தார் 1944-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பித்தார்கள். உயர்வு மூன்ற வகுப்பு எலும் இந்தத் துறையில் பிழைக்கும். இந்த நடவடிக்கைக்கும் மேல் சொன்னப்பட்டன. “கட்டுப்பு பண்ணை” முறையில் மிக முக்கியமான விதி முறையாகவே வருமாறு :- ஒவ்வொரு விவசாயியும், தன் சொத்தக் கனகத்தில் தனக்கு முதலாகப் பட்ட நிலத்தினை ஏராளமாக செலவினத்தின்பதில், எங்கோருக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட எல்லா நிலங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, கனகத்தில் கனக்கி, எழுப்பு, செயல் செய்கும். விவசாயிகள் நிலத்தில் உழைத்தத் தங்கள் உழைப்புகளாக, சர்க்கரையின் நிர்ணயிக்கும் அளவு கூலி பெற்றுக் கொள்ளும். ஒவ்வொரு நிலம் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் கட்டுக்கடங்காமல்

[illegible][illegible]

இருமல் தொல்லையா !

ஸெப்ரால்

சாப்பிடுங்கள்

அது உடனடியாக

நிலாரணம்

அளிக்கிறது

'ZEPHROL'

trade mark

brand

ஸெப்ரால் காப் ஸிரப்

தயாரிப்பாளர்கள் மே ஆன்ட் பேக்ஸ் லிமிடெட்,

மதியோகஸ்தர்கள் :

மே ஆன்ட் பேக்ஸ் (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.

பம்பாய் , கல்கத்தா , சென்னை

மதராஸ் , புதுச்சேரி.

இன்பத் திருக்கோலம்!

போர் தொடுக்கும் இன்னாநிலை, இடியிடிக்கும் இன்னாநிலை,
புதுதள்ளுள் லத்ததென வளைக்கடிமே கோலமிடு!
காழ்விழும் கவிவனிலை, கதிரவனும் தீலவாளி
களைவுடனே பவளிலா வளைக்கடிமே கோலமிடு!
பழமைவென்றும் இருளகன்றே புதுமைநின்றே வருவதென்றே
பண்டுகளின் பொன்னொளியைக் கொண்டாடிக்கேலமிடு!
முழிவிரவு உணருத்தபயன் புதுமைநிற்பத் திருநாளை
உன்னதமாய் வித்ததென வளைக்கடிமே கோலமிடு!
இன்னங்கள் ஓளவு குறைத்திட்டே, இன்பமோங்க
இன்னதென முயற்சிகளால் தானவதல் வாழ்வமையும்!

இன்று, - சென்ற பல காலம்போலவே இத்துண்டான்
லவா நவரளிப்புக்கள் வீடுதோறும் பரிசுத்தம் பரவ, ஒளி
துலங்க, இன்பமில்ங்கத் துணைபுரிவின்றன...
நானா, - நனொரு மேனிபாக வளரும் கல்வாழ்வு
வேட்கையை பொட்டிப் புதுப்புது எண்ண
ங்கள், புதுப்புதுப் பண்டங்களோடு சிறந்த
பணிபுரிந்திடச் சித்தமாகிருக்கிறோம்.

படித்துப் பாருங்கள்

தமிழ் வந்த வழி

கீழ்க் கருவம் என்ன? அது மூலம் மூலத்தில் வந்ததோ சொத்தில்தான்? அது உலகத்துப் புறம் வர ஒரு தெய்வீகச் சக்தியே, அப்படி ஒரு வாய்ப்பு சொருகுகள் தற்செயலாகக் வந்ததென்று சொல்வது ஒன்று! உயிரினங்கள் எவ்வாறு சொத்திலே? எவ்வாறு படிப்படியாக வளர்ச்சியுற்று மாறுதல் பெற்றன? பனிதான் என்பவாறு சொத்தில்தான்! இன்னும் ஒரு சொது அண்மையுக்குப் பின்னர் அங்கு எப்படி இருப்பாக? சிறுக்கித் தந்தையும் பரிணாமத் தந்தையும் எப்படி வேறுபடுகிறான்?

இத்தகை செவ்வியல் சாநாசனமாக நமக்குத் தொன்றுதென்று. தமிழ் தவறாத் தொத்திருக்கும் குழப்பம் தரும் விடைகள் தான் ஒன்றாக வந்து நிற்கும். ஆனால் உயிரியல் அறிஞர்கள் பல வாய்ப்பாகவே இந்தச் செவ்வியல் புரிவதற்கு ஆதாரப் புரையாள விடை வர முடிந்த உத்தரவிருக்கின்றன. இன்னும் மூலமற்ற சொந்தமாக இருக்கிறார்கள். ஆயினும் உலகத்தின் பரிணாமப் பாதை சொத்தத்தையோ பத்தி நிச்சயமான ஒரு முடிவிற்கு மாறும் இன்னும் வரவில்லை. புராதன வரலம் மூலம் இத்தகைய செவ்வியலுக்குப் பனிதான் விடைகள் இருந்து வருகின்றன.

இவற்றைக் குவியலாளர்கள் இரண்டு. ஒன்று, சிறுக்கி மூலத்தோன்றல் என்பது. மற்றொன்று பரிணாமக் கொள்கை என்பது. வளர் உயிரினங்களையும் இரண்டாம் இப்போதுள்ள உலகத்திலேயே படைத்ததாம் என்பது சிறுக்கி மூலத் கொள்கையின் சாரம்.

தெருப்பப் பிறப்பாக இருந்த உலகம் செவ்வியல் மூலம் குவிந்த உயிரின வளர்ந்த தருத்தாக மாறிவருமென்பது, பின்னர் சொருகுகளிலிருந்து எவ்வ உயிரினங்கள் சொத்தி, படிப்படியாக மாறி, ஒன்றிலிருந்து ஒன்றும் பிறி உயிரினங்கள் சொத்திய என்பது பரிணாமக் கொள்கையின் சாரம்.

இத்தகை பரிணாமக் கொள்கை எப்போதே நிக் சம்பட்டித என்று சொல்வது தவறு. சி. ஓ. நானம் ஐதரூங்குமேயே இது சொத்திலிட்டது. ஆனால் சிறுக்கி மூலத் கொள்கையை மறுக்கவோ எதிர்க்கவோ யாழும் தவறவில்லை. பரிணைட்டாம் தந்த மூலத்துக்குப் பிறகுதான் வானம் டாஸ்கின் சொத்த பரிணாமாதிகள் உயிரினங்கள், உடவுள் படைப்பு என்பதை ஒத்துக்கொண்டு அவை மாறிய மூலமைய மட்டும் சிவகம் மூலமுள்ளது.

'இவற்றைத் தெரிதலாக இரண்டு சொத்தத்தன்' என்ற தன் 1859-ம் ஆண்டு வெளி வந்து, கிறிஸ்தவ உயிரியல் ஒரு புரட்சியை உண்டாக்கிவிட்டது. அதை எழுதியவர் வானம் டாஸ்கின் என்ற ஆங்கிலேயர் தான். அந்த துறையில் துருவாண்டு கிறிஸ்தவ இந்த ஆண்டு வரும் கொள்கை இருக்கின்றன. அதை

குடும்பம் 'தாம் வந்த வழி' என்ற இத்தகை புத்தகமும் தமிழில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

இந்த பரிணாமம் என்பது நினைவாட்டம் படை உலகமையே விட்டது. உயிரினங்கள் குறியாதிரியாக இருத்தவை அங்கு வந்தும், எவ்வ நினைவிலிருந்து அவை படிப்படியாக மாறி இத்தகை நிலையை அடைந்துள்ளன என்பதும் பெருமையாக வளர் அறிஞர்களுக்கும் குடும்பம் கொள்கையுள்ளது. ஆனால் சிவ. வானம் அவை மாறிய பெருமையான என் பதைப் பத்திரமட்டும் அவர் விடைபெற வந்தது வேறதாம் இன்னும் இருத்ததாம் வருகிறது.

பரிணாமக் கொள்கை மூன்று அடிப்படையாக அமைக்கிக் கொள்வதற்குள்ளது. ஒன்று நிலை, வேறுபாடுகள், மரபுப்பிழை ஆகிய அடிப்படையே அந்த அடிப்படையாக அமைக்கின்றன. இவையும் டாஸ்கின், வானம், கலீலியோ என்ற உயிரியல் அறிஞர்களின் வந்தது உயிரியல் விவகரி, பரிணாம வளர்ச்சியையும் கொள்கையையும் சிவகம், எவ்வ மூலமும் வந்தது உருவிறத இத்தகை புத்தகம்.

தமிழ் மொழியில் அறிவியல் விவகம் பிழையும் மூலமற்ற வரலம் தாம் அறிந்ததே. அதைத் தவறியப் பதமாக எழுதியோர் அவர்கள் உயிரினங்களின் சொத்த வளர்ச்சியைப் பத்திர வருதிய இந்த துறம் வரவேத்தத் தவறாதது.

ஆதிக் சாத்திரம் பனித் கலுரலில் விவகியல் புரையினமையாக இருக்கும் அவர்கள் பரிணாமக் கொள்கையின் பல அமைக்கியும் அந்த கொள்கைக்கு ஆராய்ச்சி வானம் தரும் அத்தாட்சியையும் விவகி இந்த துறம் எழுதிருக்கிறார்கள்.

கிறிஸ்தவ துறக்கம் எவ்வ மூலமும், அது வர தமிழில் தெளிவாக வர சொத்த உருவியுள்ள என்ற மனிதத் தீயவர்க்குள்ளது. 'மூலமும், மூலமும்' என்ற வகையாக விடை உருவிறத இத்தகை புத்தகம். இந்த அறிவியல் துறம் வானம் மூலம் செவ்வியல் வளர்ச்சி அறிவியலுக்கும் படைப்பக் கடிவது.--ஆர். கி. பிரதமம்: வானம்-பனிதான், செவ்வியல்-1 விவகம். 2.

அப்ப மனி

"அப்ப மனி". புத்தக வளர்ச்சியை சக்திர தீயவர்க்கின் அடிப்படையாக கொண்டு பிறப்பிட்ட சிறு தாடவாளமும். இத்தியாலின் புராதன தாரங்களின் ஒன்றும் வளர்ச்சியில் வந்தது வந்த அப்ப மனி என்ற இவற்றை எழுப்பாத அறிவியல் சிறுத்த தான். அவன் அழகுக்கு வந்த குறையும் வளர்ச்சியும் வளர்ச்சியை பெற்றிருந்ததாம், அவை வளர்ச்சிக்கு வந்திருந்த இவ்வ வளர்ச்சியை பெரும் மொட்டை சம்பட்டி. அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வகையதான தமிழ்தான் அப்ப மானியில் வளர்ச்சித் தவற வான கொள்கை பிழை. அதைச் சிவகித் தீர்க்க இவ்வாரங்கள் ஒரு சொத்த உயிரின

இருக்க. அப்ப பாகி போது மகனாக இருக்கட்டும் என்றார்கள். அந்த யோசனையை அவர்கள் ஏகோபித்து வற்புறுத்தினார்கள். அவர் ஒரு நாளை அனைவர மீதச் சொல்லப் படுபு வித்யாவலியின். அபரி அப்ப பாகியின் பணத் திவ் புராய் வீசத் தொடர் ப்போது. ஒரு சிறு சர்ப்பவம் அவனது வாழ்க்கையையொடர் வாழ்நி அவரீசத் துறவியாகத் தீட்டது. சிற்றிவ் பத்திவ் உழந்திவ் கோண்டிருத்த அப்ப பாகி பரிசீலிப்ப் பெருகு அடைந்த சம்பவத்தை

உருக்கமாகச் சித்திரிக்கும் இந்த நாடகத்தில்
குகிலியர் ஸ்ரீ அ. தியாகராஜன் எம். ஏ. எம். பி.,
பி. என்., அவர்கள் போனந்த நாயக்கனிலிருந்து
அப்பா பாளையன் காரந்தனாகக் குறுப்பிடுகிறார்
சேகரித்து நாடகத்தில் உருவாக்கப்படுகிறார்.
நாடகம் சிறியதாகியும், காரைப்பேரையில்
மனத்தில் உயர்த்தி சித்திரிக்கிற எழுப்பும்
ஆதரம் பெற்றதாக இருக்கிறது. —ஜெயமணி
கிடைக்கும்படி. —பாரதி சிபின்: 11, 110,
ரோட், கோ. சென்னை 1. விநிய: 10. 1.

வட்ட மேதை

மீரத் செக்கால் ஆட்டித் துபார் செவ்வும்
நல்வொரு ராததும் எண்ணெய்கதும் ஒரு அணு
வீதம் செவ்ரல் எக்ஸெஸ்ஸிவ் போட்டு, குடி
கைத் தொழுவாயில் பிண்டோ (Pinus) செக்
வைத்துச் செவ்வும் தொழில் நகம்பிசெய்
எக்ஸ்பெஸ்ஸிவ் (Expilior) வைத்து உட்தும் ஒரு
வரலிகளுக்கு ஆதரவு காட்டுவது சர்க்கார்.
சென்னை சர்க்கார் விதித்திருக்கும் ஒரு முறை
இந்தியச் வரலும் எக்ஸெஸ்ஸிவ் வரலும் போத்து
மான்முரோவா ஸ்பீயாக ஒரு என்னை ஒருத்து
நட்புறது வீதம் வந்தியிடப்படுகிறது. சாதா
ரணமாகப் பந்தோவத்துச் செவ்வும் செவ்வுத்
துவது வரலில் செவ்வுத் செவ்வுத் தீக். உதவிக்
டூர் அபரகன் கொடுக்குவதுவது அதிகாரம்
மாற்றுவது. இதற்கு மாகாண சர்க்கார்
விலிம் கட்டிப் பிண்டோவத்து மாகாண
பெருமை வரலும் எவ்வும் மாகாண 25-35 செத
நாடும் செவ்வுச் சர்க்கார் மெதுவு வரலும்
கொடுக்கும் அதிகாரத்தைத் தன்மெதுவார்வை
யில் காட்டுத்துக் கொண்டது. ஆனால் பழம்பா
யாகப்படுத்தப்பட்டதுக்கு அதிகாரத்தை வழங்கு
வது மதுவெட்டு அபரகன் கொடுப்பதில்

ஒவ்வொரு கணியிலுமுள்ள தேவன் தான் என்னும் உண்மையில் யோக்கியதாய் என்கின்ற சரணில் நிர்வாக தர்மமாகத்தரவராக நீர்ப்பிடி வந்துதான். இவ்வகையில் தாயிடத்தில் மூர் பாததிரமணவர்கள் என்ற குறையிலும் இத்தகுண்டைய பரிதத் திண்ணத்தில் பங்கு வில்லாது அலகர்கள் மேற் லாக்க வேண்டு வந்தார்கள். தற்போதுள்ள இத்தகு மத பரி லாபை சட்டப்படி இத்தகையண்டைய கன தாரத்துக்கு மாற்றி உலகின் திவா கனோபியாத நிலத்தில் வடிவாகக்காட்டி, இத் துறியில் நிர்வாகத்தில் துறுண்ட இவ்வாங்கு இருந்து வரும் இத்த சமயத்திற் தேவன் சர்க்கார் இத்தகு மத பரிலாபை தேவன் தான கண்டிரோக்கினாரும் தனது குறும் மே லாற் றவர்க்குக் கொண்டுமற் சட்டம் இவற்றுட் பொய்தாயும் பத்திரிகைகளின் பிரகரமாகி யிருக்கிறது.

21-0-20

सर्व, सुख, समृद्धि

இருக்குடத்தை பன் தீயைத்திட்டுப் போனால்
தன் தங்குமிடத்தில் தண்டனொரு பகை
பொருத்தப்பட்டு அதில் குடத்தைவிடுத்து
பன் பன் பறப்பறம் நேரத்தையும், குடத்
தத்து பன் பன் வரும் நேரத்தையும் குறித்
துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பொருள்

நேரத்திற்கும் பங்கை வந்து போகும் நேரத்திற்கும் அதிக மாறுதல்கள் இருக்கின்றன. இதன்படி விரிவாக்கத்தின் அது இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எவ்வளவு எனத் தெரியாது.

51. *Ames*
14-10-49

— 200 —

தொடர் செலாவணி : இது தாதுக்காக கொடுத்திருக்கலாம் என்ற மனதில் செலாவணம், நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறதில் மின்சாரப் பம்பு செலாவணிக்கு கிடைக்காமல் செலாவணத்தாகக் குடியாக 1500-ம் மாகு பிழைத்ததாக ரூ. 500-ம் திரைக்கலை நட்புள்ளது கடை வலையில் செலாவணி செலாவணி செலாவணி, எங்கள் மனதில் 20-8-58-ம் செலாவணிக்கு கிடைக்காத செலாவணி அபிவிருத்தி செலாவணி கொண்டு வரலாம்.

பிறகு ஒன்பது மாதம் கழித்து விசாரணை செய்தார்கள். அதன் பிறகு தாமதுகாரை விடுவது உத்தமம் தெரியவில்லை.

காங்கிரஸ் கட்சியும் நிலங்களின் மதிப்பை உயர்த்திய பக்கத்து நிலங்களின் கிரைவ் பத்திர கடைகளை நிராகரிக்க மின்சாரப் பங்குபாட்டுப் போட்டி போட்டி செய்து உண்மை செயல்பாட்டை வலியுறுத்த மின்சார இன்ஜினியர் அபாஸ்ஸி மிகுத்து அக்கார்ட்டிப் பத்திரத்தை உயர்த்தி தாக்கல் செய்ததும், காங்கிரஸ் மின்சாரப் பத்திர ஒன்றை காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து ஒரு தகவலுக்குத் தெரிவித்தது.

இதைப் பற்றி மேலதிகாரிகளுக்கு எழுதின
ஆக ஏதாவது அனுவிதிமரண காரணம்
தாப்பீத கடன் கோரிக்கையை திராவித
இயக்கத்தினர் வந்து தாப்பீதப் பெறுவாரா
மேலதிகாரிகளுக்கு எழுதின காரணம்.

இப்போது கிசாரீந்தில் எங்களுக்குச் சொந்தமான ஓரங்கள் இருக்காட்டும் லீத்தை எட்டி வருஷங்களுக்கு முன்பு கிஷெருருவர் இருக்கட்டில் கடன் வாங்கி யிருக்கிறாராம். அதன்கடன்தான் ஓரம்தம் என்னிர்கள்.

மேலேகுறியில் விசுவநாத சுரு வலத்துக்குண்டு எம்மவரது அரசாங்கத்தில் கடவுள்கொடுத்ததுதான்? அரசாங்க அதிகாரிகள் ரொம்ப உத்தேசமாகத்தான் விசுவநாத உண்மையிதந்து கடன் கொடுத்தார்கள்! அம்மாத ரொம்ப அதிகாரிகளும் இம்மாதிரியான உத்தேசத்துக்கு உட்பட்டவர?

22-12-52

சேன் இ.பி.கோ. வாசவன்

பெரியவர் தங்கலார். ரொம்ப ரொம்ப தங்கலார். பங்கல்களைப் படிப்பவர்; பங்கலதம் கேட்பார். 'பங்கல்திலைதவும். பங்கலதமும் தங்கலவை எப்பதில் சத்தெனம் இல்லை. ஆனால் அமைப் படிப்பவரும் கேட்பவரும் தங்கலராத்திரம் இருக்க வேண்டுமா?' என்று கேட்பவர்களுக்கும் தங்கல பதில் இல்லாமல் இல்லை.

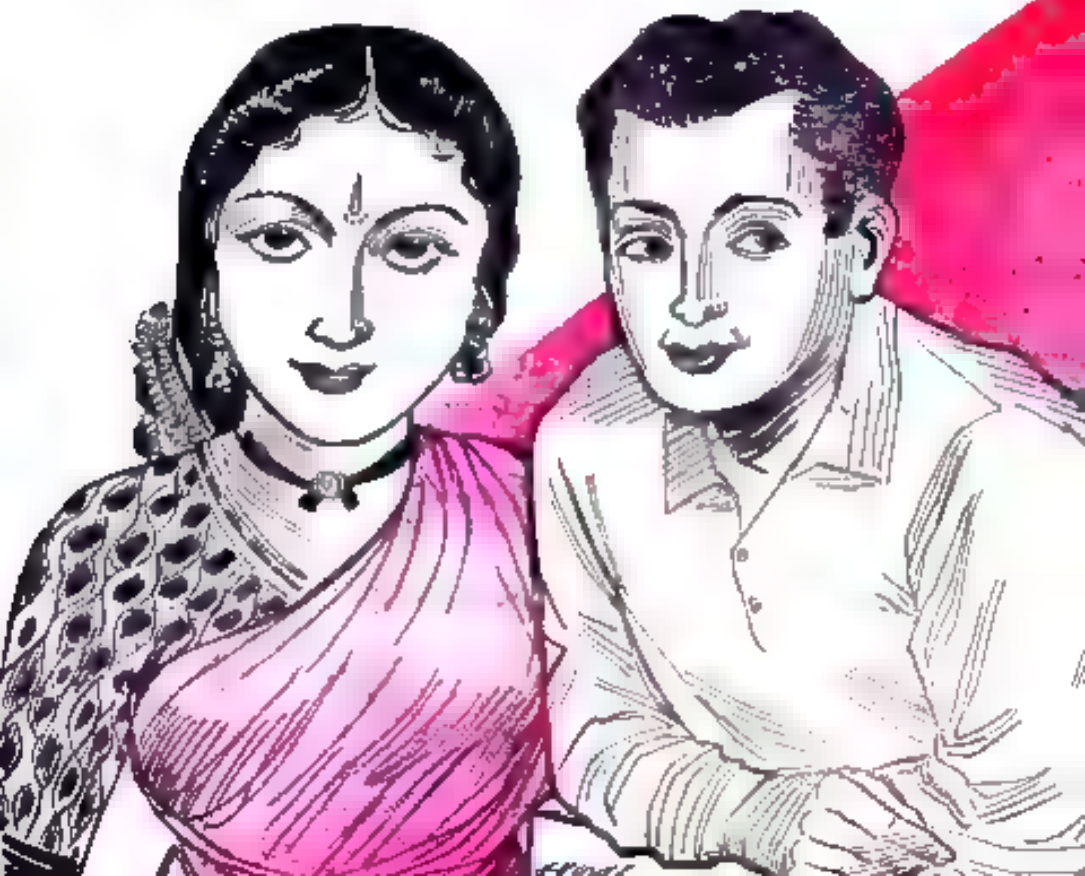
பெரியவர் போலீஸில் பெரிய பெரிய பதவிகளைபெறலாம் வலித்தவர். அப்படிப்பட்ட காலத்திலும் அவர் தங்கலராத்திரம் இருத்தார். அவர் மட்டும் கேட்டுப் போகத் தயாராக இருத்திருந்தால் இந்தப் பழைய வீட்டில் வாழ வேண்டிய துர்ப்பாக்கியம் அவருக்கும் இடைத்திருக்காது. அந்த மோசலி அவரை கானத்துக்கு உயர்த்த வில்லெனும். தங்கல குணம் அவரைப் பூமியிலேயே நிறுத்தி வைத்துக் கூத்துப் பார்த்து விட்டது. சைத்தியக்கார மலிதர்! கற்பகத் தருவை தாடிப் போய் யாராவது காஞ்சிரம் கலீஸைய் செய்துத் திரும்புவதுண்டா?

இந்தப் பித்துக்குள்ளைய தங்கலார் என்று சொல்லி அழுவதைத் தவிர. கேட்டிக்காரர்

என்று சொல்லிப் பெருமைப் படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? பழமுறைகள் படித்து அழகாக்கலெ பங்கல்கைகளம் இருக்கிறது!

நிரபாதினம் கட்டத்தின் இரும்புப் பிடியில் அப்பட்டுத் தண்டனை பெறக் கூடாது என் பதில் ரொம்பக் கண்டிப்பானவர். அப்தி போகக் கூத்தவாசிகளும் பெறு வேண்டிய தண்டனையிலிருந்து தப்பிவிடக் கூடாது அவருக்கு. கறுப்புக் கத்திக்கு இடையே வைரத்தைப் பொறுக்கும் வேலை போலீஸ் கூத்தியாகத்துக்கு காவல்கோ? ஆயிரம் பேர்களைக் கொன்றவல் அரை வைத்தினம். அநேபோக அந்தக் காவல்தில் ஆயிரம் நிதினைக் கொன்றவல் அரை ஐ.ஜி. நீதியைக் கொன்றக் தெரியாததால் தீவகர சூப்பரிஸ் சென்சென்ட் பதவிக்கு மேல் அவரை உயர்த்தாமல் 'நீதி'வை நிலை ராட்டிக் கொண்டது அப்பொழுது ஆண்ட ஆங்கில எர்க்கார்!

இந்த மூலவிக்கு அநேகவாய் தெரியல்கில். கடமை பேசிடாம்! எல்லாவு பெரியவர் இத்தியை எர்க்காரின் மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்குச் செலவாகப் போளும் அந்தியக்.

கடல் கொண்கைய விடவா பெரியது? அவருக்கு இப்படியெல்லாம் கேள்வி கேட்கத் தெரியாது. தெரிந்திருந்தால் வாழ்க்கையில் இனிமையான இனமும் பருமியும் புரிந்து கொண்டிருக்க மாட்டாரா? தலைமீன் விளிம்புளியில் நரைப் பாத்நி கட்டிய ஐம்பது வயது வரைபில் ஒரு குழந்தைக்குத் தந்தை யாகத் தெரியாமல் திண்டாடிப் போனதில் அவப்பட்டுக் கொண்டிருப்பாரா? மாநி இளமை பதி வாகவி விட்டது. அதைப் பிரவேசித்த முதுமையில் பரிக என்று கூடச் சொல்வதாம், கொழி பிறந்தான்!

அப்பொழுது அவர் கூட சத்தொடிப் பட்டார். தாவித்து வந்து வந்திருக்க 'பெண்ணன்' என்ற பங்குர ஆயத்தமாகக் காட்டித் தன்னிடமிருந்து பதவியைப் பிரிவிக்கி கொள்ளப் போகிறான். பிறகு பட்டம் பதல் ஏது? துக்கம் குழித்த அந்த வேளையில் தான் கொழி அவருக்குத் தந்தைப் பதவியை அளித்து மகிழ்ந்து புனூல்.

எவன் அவருக்கு மகிழ்ந்துபுகுனோ, அவன் இப்பொழுது சிலதேவைகளை விதைத்திருக்கிறான். இந்த விதைகள் சிதைக்கக்கூடாது இருபது வருஷங்களாக அவன் செழித்து விளைந்தான்! எழுபது வருஷங்களாக எவ்வளவு நல்லவராக இருந்தாரோ அவ்வளவு பொல்லாதவராக அவரை மாற்றியா பகவத்கேதையை அவன் விழந்து விழுந்து போற்றினான்?

பெரியவர் கையிலிருந்து பகவத்கேதையைப் பிரித்தார். முதுவ அத்தியாயத்தின் எட்டாவது பக்கம் சரக்கொன்று நிறைவு கொண்டது. பகவான், அர்ஜுனனுக்குப் பாதுகித்திரர்கள் என்பதற்காகத் துர்வம் என்னை ஆண்டவன் இழைத்தி. கூடாது என்பதை உபதேசித்தினை உம் அவர்க இருந்தது.

பெரியவர் கையிலிருந்து பகவான் காட்டி அளித்தவிலும், பிறகு இ.பி.கோ. அக்கு என்று மூலவரி இட்ட கடிதத்தான் வாய்மையானதாகப் போகத் தெரிந்தது. தள்ளுருளைய பாக்ஷ உன்னத்தை மாயித்துக் கொண்டனர், இத்தாவது முறையின் அந்த காரித்ததைச் சொந்தார்.

"எத்தன் ஆகுநாக் காதரி இ.பி.கோ.,

"உன்கலாக தான் கவினாவிடத் தயாரி. அதற்காக அந்த உலையி? கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சித்திரவனா சொல்லுமா? பகவத்கேதையி பாரதமும் தான் வணங்கும் உதயகி சித்துக்கன். ஆனால் நீ புகுந்துகொண்ட மனத்தில் அவை வருகி கிக்கொண்டு இருக்கின்றன, வாயின் கோதாந் தைப் புரிந்து கொள்ளாத உன் அப்பா, தான் படிக்காத பகவத்கேதையிலிருந்து கேள்விகள் கேட்டிருர். தான் விழிக்கிறேன். என்னை இப்படி அவரிடம் சிக்க எயத்து வேடிக்கை பார்க்கிறோம். இது திரையமா?

"என் அப்பாவுக்கு நீதி நிலை நெறி தூங்குகள் பழப்பலர்கள் மோனாவர்கள் என்று நினைப்பு. என்னை நீங்கள் விட்டுக்கு வந்து அடிக்கடி எத்திக்க விரும்பினுனம். என் அப்பாவின பிரித்ததைச் சம்பாதித்துப் பிறகு என்னைக் கலியாணம் செய்து கொள்ள ஆணைப் பட்டாலும், தான் கூறுவதடி நடந்து காட்டுங்கள். எங்கள் விட்டுக்கு

வாருங்கள். உங்களை அவரிடம் பகவத் கேதையின் பத்தர் என்று அறிமுகம் செய்து வைக்கிறேன். பிறகு பாருங்களை! உங்களைக் கட்டைத் தழுவுவார். தம்மிடம் இருக்கும் நூல்களைசெல்லாம் கொடுத்து உங்களைப் படிக்கச் சொல்வார். நீங்களும் அப்படியே நடந்து கொள்ளுங்கள். அவர் சொல்ப ரொம்ப நல்லது. ஆதலால் தம்முடைய தந்திரத்தைப் புரிந்துகொள்ள மாட்டார். தாலும் விருப்பம் போல் விட்டியன் கூத்தடிக்கலாம். அப்பா தவறுக நினைக்க மாட்டார். ஏனென்றால் உங்களைப் பகவத்கேத காப்பாற்றியிருக்கும்' என்றும், தாலும் அதன்படியே செய்து, உன் அப்பா வின பிரித்ததைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு உன் ஆனால் வாங்கிய புத்தகத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் பொதெல்லாம் 'எந்த இடம் உனக்குப் பிடித்தது?' என்று கேட்டிருர். மியி.பி. கோ.வின இடையம்' என்று தான் பதில் சொல்ல முடியுமா? எனவேதான் இந்தப் புத்தகத்தை அவரிடம் கொடுக்கப் பற்றது உன்னிடம் கொடுத்து விட்டு உடல் போகிறேன். இனித் திட்டத்தை மாற்றினால் தவிர தான் அங்கு திரைபட்ட முடியாது. ஆனால் உன்னைப் பார்க்காமலும் என்னால் இருக்க முடியாது. சிக்கிரம் மாற்றத் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரி செய் என் அன்பு—உன் ராஜா தாராவணன்."

மியி.பி. கோ. யார் என்னதைப் புரிந்து கொள்ள ஆரம்பத்திலிருந்தே அவர் ரிரமப் ப. விக்கிப் பெற்றவனின் இனிச்சலாயனுக்கள் பிறந்த கொழிவின அந்த மியி.பி.கோ. அவருடைய பகவத்கேதையின் மேலுள்ள பத்திரை இவன் தன் காதல் கவினாவிடத்துக் கல்லவா மடக்கி விட்டுக் கொண்டான்? உண்டா? இது கிளிகள் சாராயர் கால்க் கவதை விடக் வேலையாக இல்லையா?

அயோகியா தாராவணன்! எப்படியெல்லாம் வேலைப் போட்டான்? நெற்றி நிலையாக் திரு நீறு வாய் மணக்க 'தரிரே ராம்'. உத்தமன் என்று அவனை மயத்ததற்கு அன்னிப் போட்டு விட்டாலே ஒரு சட்டி. தெருவல்? தோட்டத் தில் அவனும் சோமதினும் அடிக்க கொட்டக்கத் செய்வனர் 'வேதாந்த விசாரம்' என்றல்லவா நினைத்து ஏமாந்து விட்டார்? பெற்றவனின் குலத்தைத்தைக் குழுடாக்கி விட்டு அவன் முன்னிலையில் இந்த அபியாயக் காதல் தாடகி நடத்திடுக்கிறது! எப்போ யாவது இப்படி ஒரு கொடுமை நடத் திருக்குமா? நேர்ந்த வேடிக்கை கூட இம்மாதிரி யான சதியை நடத்தி இருக்க மாட்டார்களோ!

அந்தப் பயல் கடிதத்தில் எழுதி இருக்கது போல் கொழிவின புத்தகத்தைக் கொடுத்து விட்டு உட முடியாதபடி பெரியவரே வாய்க்கி யின்று கொண்டிருந்தார். பயல் அப்படியே விதியோடு ஓடுவல் பார்த்தான். இவர்தான் விடவில்லை. விட்டுக்கு அவனை இழுத்துக் கொண்டு வந்து பகவத்கேதையில் கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்து விட்டார். ஏதோ கூறி விட்டுத் தப்பித்துக் கொள்ள இருந்தவன் கலியாண பகவத்கேத தனக்குள் மறைத்து வைக்கப் பட்டிருந்த ஒன்றைக் காட்டிக்

கொடுத்தது விட்டது. அதிலிருந்து போத் தென்னு ஒரு கடிதம் விழுந்தது. பயல் அது நிரடிய என்னைப் போய் விழித்தான். அடுத்த விநாடி வேதனையும் போட்டுவிட்டு எடுத்தான் ஓட்டம்.

அவன் அதிர்ச்சி நடத்தைக்குக் காரணம் என்ன? நல்லவருக்குப் புரிவவில்லை. இறக்கை ஒடித்து விழுந்த பறவையைப் போலத் தரை யில் விடத் தகடித்ததை எடுத்துப் படித்தார். பிறகுதான் அவருக்கு அவன் செய்கையின் பொருள் புரிந்தது. காதலிக்கு எழுதிய கடிதம் அவன் அப்பாவின் காலடியில் சுரண்டைத் தலிவிட்டது. இனி ஓட்டம் எடுத்திருக்காவிட்டால் அவன் முதுகு அல்லவா பிணக்கப்பட்டிருக்கும்?

ஆத்திரத்தால் வானைக் கடித்தார்—பயல் இவ்வாத தோஷம்! "காதலினால் மரணம் பொய்யாம்!" என்னுர் பாரதியார். மரணம் மட்டும் பொய்யல்ல. பெற்றவன் பெயர்! பெற்றவன் பொய். குடும்ப மாணம், மனித வாண்மை என்பனவெல்லாம் பொய்! காதல் என்பது நிறமாலால் ஏமாற்றத்தனக்காளான இத்தனையும் பொய்களாகத்தானே இருக்க வேண்டும்! நினைத்துப் பார்த்த அந்த ஒரே பொரு கணத்தில் அவர் எழுபது வருஷங்க ளாக அடைந்திராத எழுச்சியைப் பெற்றார்.

ரொம்ப ரொம்ப நல்லவராக இருந்த ஒரே பொரு காரணத்துக்காக இந்த வயதான காலத்தில் இப்படியொரு தாக்குதல் விடைக்கு மாணம் அந்த ரொம்ப ரொம்ப நல்லவர் அடியோடு ஒழிக!

ஆமாம். இனி அவர் நல்லவர் இல்லை. ரொம்ப ரொம்பக் கெட்டவர். கோமதியின் காதலைக் கிள்ளி எறியும் வண்டியிலே. அதற் றும் அப்பாலோ அவருடைய கெட்டதனம் அவர்ந்திருக்காது.

"கோமதி!..." மனம் கிழித்து அல்லவா அவளுடையது? அது விட்டையே அதிர வைத்தது.

கோமதி அவர் மூன்றிலையில் வந்து நின்றான். அவன் முகத்தில் கவராமோ, கலக்கமோ இல்லை. இப்படியொரு புகழ்பத்தை மூன்றா லேயே எதிர்பார்த்துத் திட்டத்தோடு தயா ராக வந்தவன்போல் நிதானத்துடன் அவரைப் பார்த்தான்.

"உன் பெயர் மில்லு இ. பி. கோ.வா?" இப் பொழுது அவருடைய கோபம் புறக் கிளர்ந் திருப்பதில் மாறியது.

"ஆமாம்!" கொஞ்சமாவது பதற வேண் டுமே அவன்?

"அதன் அர்த்தம்?"

"தெரிந்தவருக்குத் தெரியும். தெரியாத வர்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியாது."

"ஏன் தெரிந்து கொள்ள முடியாது? இந்தியன் பிளஸ் கோட்!"

"வைத்துக் கொள்ளுங்கள்!"

"இந்தியன் பிளஸ் கோட் செக்ஷன் 503 என்பது தெரியுமா உங்களுக்கு?"

"இனி தெரிந்து கொள்கிறேன்."

"பிளாக் மெயிலிங்!"

"பிளாக் மெயிலிங்? போட் மெயிலிங்! அவதூறு பற்றி விளக்கம் கொடுக்கவா என்னைக் கூப்பிட்டுக்கள்?"

"விளக்கம் கொடுக்க ஆவல்: இ. பி. கோ. 503படி உன்னையும், அந்தத் திருட்டு நாராணனையும் உள்சே தள்ளச் சொல்வம் போகிறேன் என்பதைத் தெரியிக்க!"

"நாய்கள் உன்னைப் போகத் தயார், அதற் காக நீங்கள் ஏன் தள்ள வேண்டும்? அப்படி நாய்கள் என்ன தவறு செய்தாம்?"

"காதலிதீர்கள். அது தவறுல்லவா?"

"தவறு இருக்கலாம். ஆனால் அது எப்படி பிளாக் மெயிலிங்கும்?"

"என் நல்லதனத்தை 'பிளாக் மெயிலிங்' சொல்வதற்கு நீ திட்டம் போட்டுக் கொடுத் தாய். அதை அந்தப் பயல் செய்து கொண் டிருந்தான்."

"இது இ. பி. கோ. 503 அல்ல. மேலாகக் கேள் இது. இ.பி.கோ. செக்ஷன் 430தான் இதற்குப் பொருத்தமாகும்."

பெரியவர் காதலைக் கடித்துக் கொண்டார். 'டிபார்ட்மெண்ட்' விட்டதும் செக்ஷன்கள் கூட அல்லவா மறந்து போய்விட்டன? இவன் காதலையும் வேறு செய்து விட்டு எத்தனை

தெஞ்சுமூத்தத்துடன் செக்ஷன் மாறுட் டத்தை விளாசித் தன்னுடையது? ஒரே பெண் ணியிற்றே என்று செல்வம் கொடுத்த வளரத் ததற்கு இப்பொழுது தலையில் ஏறுகிறான். இதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும்.

"கோமதி! நடத்தனை மன்னித்து விடு கிறேன். இவியாவது நல்ல பெண்ணாக நடந்துகொள்."

"எப்படி?"

"காதலை மறந்துவிடு."

"அப்பா!..."

"அவரோ!..., வேண்டுமானால் காதலை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள். அந்த காரா வணிக மறந்துவிடு."

"அவரை மறப்பதா? இந்த ஐன்மத்தில் அது காதலியமில்லை அப்பா! அந்தவிலை விஷயத்தைக் கொஞ்சம் குடித்துவிட்டு ஆனந்தமாகக் காணிறேன்."

"நீ சாவதற்குத் தயாராக இருத்தால் சரியாகப் போய்விற்றே? நீ செத்துப் போனால் நாய்களும் உடனே செத்துப் போவோமே?"

இப்போது என்னைத் தன்விக்கொண்டு வந்துவிட்டது. மணவியுங்கள், அப்பா! கடைசியில் அம்மாவிடம் என்ன சொன்னீர்கள்? 'பிரியின் வேதனை கொடுமையானது. அதை நானும் தாங்கமாட்டேன். நீயும் தாங்கமாட்டாய்' என்றுதானே? இது உங்களுக்கு மட்டும்தானா? எங்களுக்கு இல்லைவா? பிரிய வேதனையை தாங்கள் மட்டும் தாங்கவேண்டும் என்று எப்படி அப்பா நினைத்தீர்கள்? உங்களுக்கு வயதில்லை, வாஸிம் இல்லை என்று வகுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், அவை எங்களுக்கு இருக்கின்றன. உங்கள் அறுமதிதான் வேண்டும். தவறுசெய்தது அவரைச் சிறையில் தள்ளிவிட்டா நீங்கள். அவர் பிரியை நான் தாங்கமாட்டேன்!" என்று பேச்சாக ஈரத்தால்; கத்த தாக மின்மினின்: கண்ணீராகப் பொழிந்தான்.

"பேசாதே!" என்று காட்டுக் கத்தாகக் கத்திய பெரியவர் வேலங்காரனை அழைத்தார். ஞாராயணன் துடித்துக் கொண்டு வரும்படி அவனை ஈரட்டி அடித்தார்.

"நாளைக்கு வரும் பூதத்தை இன்றே இளப்பி விட்டோமா?" கோமதியின் உன்னம் அசைவற்று நின்று.

அடுத்த சில நிமிஷங்களுக்குள் ஞாராயணன் அவர் எதிரே நடுக்கத்துடன் வந்து நின்று கொண்டிருந்தான்.

பெரியவரின் பெரிய கண்கள் அவனைச் சிறு சுச் சிறுசுத் துளைத்தன. "ஞாராயண! நீ கோமதியைக் காதலிக்கிறாயா?"

இப்பொழுது ஞாராயணன் நடுங்குகிறான். "காதலிக்கிறேன்."

ஆஸ்க்மாவுக்கு
குணமளிக்க

புரோவன்

முகமம் இரவம்

பிடிச்சையர் ௨ கோ.,
இந்தியா பிரைவேட் லிட்.
25, தனகர் தெரு, மம்பாய்-1

"எத்தனைக் காதலிக்கிறாய்?"

"தெரியாது."

"எனக்குத் தெரிந்தால் உன்னை என்ன செய்வேன் என்பதாவது தெரியுமா?"

"தெரியும்."

"என்ன தெரியும்?"

"எனக்கு உடனே நீங்கள் தண்டனை கொடுப்பீர்கள் என்பது."

"அப்படியே தண்டனையும் கொடுத்தால்?"

"தளரமாட்டேன். கோமதியைக் காதலிப்பேன். என் இதயமும் நுரக்கம் உன்வலரை காதலித்துக் கொண்டே இருப்பேன்."

"ஏன் கல்யாணம் செய்து கொள்ள மாட்டாயோ?"

"என்ன?"

"நான் வாயைப் பிளக்கிறாய்? உன் மனத்தின் அழுத்தத்தைத் தெரிந்து கொண்ட பிறதும் உங்களைச் சுமமா காதலிக்க விட்டுக் கொண்டிருப்பேனா? உடனே கல்யாணம்தான்."

கோமதி தன்னையும் மறந்து கூனினான். "அப்ப...பா!"

"ஆமாம்மா. வாழ்க்கையில் உயர்வை என் எழுத்து வயதில் எனக்கு உபதேசித்தவர் ஆகிறேன் நீ! அதற்கு ஒன்றியாகத்தான் உங்களைக் காதலைப் பொறுத்தேனே தவிர, ஏமாந்ததில்லை. நீ செட்டிக்காரப் பெண் கோமதி! நான் தல்வலரை இருந்தபோது என்னிடமிருந்த பவனினைத்தை உபயோகப்படுத்தி, ஞாராயணனைக் கதைப் பிரியனை எனக்கு அறிமுகம் செய்து என்னை ஏமாற்றினாய். பிறகு நான் கெட்டவனாகப் போவதாகச் சவால் விட்டேன். அப்பேயும் என்விடமிருந்த பவனினைத்தை உகப்பிவிட்டாய். அதனால் ஏமாப்பட்டு நான் உன் அம்மாவின் காலடியிலேயே விழுந்தேன். அங்கும் பவனினைது 'உன்றிய' சந்தர்ப்பத்தில் நீ திடீர்ப் பிரவேசம் செய்து நீதி கேட்டு நின்று. கோமதி நீதி உங்களுக்கு, ஞாராயண! நீதி உங்களுக்கு!" அவரின் நினைவுகருக்கிய விருக்கன் கோமதியின் பக்கம் இருந்தன.

"நான் ஒன்று கேட்கலாமா? மின் இ. பி. கோ. என்று அடிபட்டதே? அதென்ன இ. பி. கோ.?" என்று முதன் முறைபாக்கத் தன் ஆவனைக் காட்டிக் கொண்டான் ஆஸ்க்மான்.

"ஆலுவாய்மா. அப்பா பெயர் பிரச்சுர்த்தி. அதனால் நான் பி. கோமதி இல்லையா? ஞாராயணன் அதற்கு முன்னால் 'இனிய' என்ற அடைமொழியுடன் அழைக்க விரும்பினார்—! உங்களை வெல்லலாம் ஏமாற்றுவதற்காக இந்த மூன்றின் முதல் எழுத்துக்களை இ. பி. கோ. என்று கருக்கி வைத்தார்!" என்று திறைப் பிறைபோலச் சிரித்தான் கோமதி.

சிரித்தவனுக்குப் பிறகு, பேச முடியவில்லை. தன்னைப் பாத்தியைத்துடன் விழுகிக்கொண்டிருந்த ஞாராயணனின் விழிகளுக்குள் அவன் மறைந்துவிட்டான்.

அந்த இளமை உலகத்தின் பாய்ச்சலைக் கடனாகப் பெற்று, நிதானத்துடன் அன்னி மென்மையான இரண்டு தோடிக் கிழட்டுக் கண்கள்.

அம்மா எப்பொழுதும் **ஹேமாம்** சோப்பை வாங்குகிறாள்

புதுமுகரவான பிசுதத்துவம்
அளிக்கும்
இந்த தங்கையிலும் பிசுது
வான துறை அளிக்கிறது.

இதை உபயோகித்து குளிக்
கும்போது சுந்தரித்து
புத்துணர்ச்சி அளிக்கிறது
ஹேம் சோப் மிகவும் தேவ்ந்தி
வானது தறுவனமும்.

கீண்ட ஓடகம் கீழ்த்து பித்திறது.
மிகவும் சிவ்வானது.

ஹேமாம்

சோப்பை உபயோகித்து புத்துணர்ச்சி
அளிக்கிறது. துறை அளிக்கிறது.

TM & ©

எங்கள் குடும்பத்தில் **ஹேமாம்**
ஹேமாம் சோப்பை விடுவதற்கு

ஒர் உடனடி தயாரிப்பு—எனவே
அது தங்கையிலும் உபயோகிப்பதற்கு.

A black and white photograph of a classroom. In the center, a large rectangular table is surrounded by chairs. On the left wall, a large whiteboard is mounted. To the right, there is a bookshelf filled with books. The room appears to be a typical classroom setting.

செய்தபடியைப்பற்றி அறியப்படுகிறது.
மற்றவர்களுக்கும், அதுபற்றி நான்
கேள்வியுடையது. அது பற்றி நான்
புறநிலைகளில் புகழ் அளிக்கும்.
நீங்கள் எங்கள் சென்றதுதான், பற்றி
யும் பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டும்.
நீங்கள், எப்போது பற்றித் தெரிவிக்க
வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள்.
கேள்வியுடையது. அதுபற்றி நான்
கேள்வியுடையது. அது பற்றி நான்
புறநிலைகளில் புகழ் அளிக்கும்.
நீங்கள் எங்கள் சென்றதுதான், பற்றி
யும் பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டும்.
நீங்கள், எப்போது பற்றித் தெரிவிக்க
வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள்.
கேள்வியுடையது. அதுபற்றி நான்
கேள்வியுடையது. அது பற்றி நான்
புறநிலைகளில் புகழ் அளிக்கும்.
நீங்கள் எங்கள் சென்றதுதான், பற்றி
யும் பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டும்.
நீங்கள், எப்போது பற்றித் தெரிவிக்க
வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள்.

© 2006 Blackwell Publishing Ltd *Journal of Internal Medicine* 260: 105–112

வேங்கையின்

மைந்தன்

அகிலன்

சோழபுரம் கண்டோன்

பூர்வகதை

தமிழக வரலாற்றில் பொங்கெனப் பாய்ந்திருக்கும் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பிறப்புக் காலம். இந்தகாலச் சோழர் பரம்பரையின் வழித் தோன்றலான முதலாம் இராஜேந்திர சோழனோடு தொடங்குகிறது.

தமிழ்நிலநாடு இராஜராஜ சோழர் காலம்தான் கொடுத்த அடிப்படையில் மேல் மாறியும் சாம்பராஜப் மன்னின் வழியிலும் வந்தது இராஜேந்திரர். உலக நாடுகளின் முன்னிலையில் தமிழரது சாம்பராஜன் தனிய நிமிர்ந்து நிற்க வேண்டும் என்று கனவு காண்கிறார்.

ஆனால் அவர் கனவு நடைபயன் பாதையாக. சோழ சாம்பராஜன் தனது சூழ்ச்சித் தந்தையர் பான்மையினர் தன் சமயத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தெற்கே சமதாபட்டினர் மதித்தாராம். வடக்கே மேலும் எங்கென்றோடும் உலகப்புகழ் சோழப் பேரரசை வளிக்க வேண்டுமென்பது பான்மையினர்களின் திட்டம்.

இராஜேந்திர சோழர் தாட்டு மக்களுக்குப் போராட்டச் சக்தியை வட்ட, வட்டமும் உந்தாமலும் தர நினைக்கிறார். அவர்களுக்குப் புத்தவிரர் அளிக்கும் சக்தி ராஜஸிம்ம பான்மையன் கோணமுத்தளமாடி முதலாம் மன்னனிடம் கொடுத்த விட்டுத் திருப்பிய மணிமுடிமலத் திருப்பக் கொணரவந்ததான் இருக்கிறது என உணர்கிறார். தமிழ்நாடு முழுவதும் சோழப் பேரரசுக்குள் இருந்த போதிலும் பாண்டியன் பகுதி மட்டிலும் தங்கனிடமே இருக்கிறது என்று சமத்து அரசர் பதவாரத்தில் கொண்டிருந்தார். சோழர்களுக்குத் திறை செலுத்திய போதிலும் பாண்டியர்

எனும் அதை ஒப்புக் கொண்டு பெருமை வேறு பெறுகிறான். இதற்கு முன்னும் முன்னு முன்னும் போர் கொடுத்தும் அதைக் கொணர முடியவில்லை. வேண்டாம் உலகம் தமிழகத்தின் மாணம் ரொகணத்துக் காட்டிய தனிப்புதலுக்குள் செல்லப்பட்டிருப்பதைப் பொறுக்காத மாமன்சார். "தமிழ்நாடு போர் தமிழ்நாட்டைய மணிமுடிக்காக; சோழ மண்டபத்தை மேலும் எங்கெனும் பாண்டிய ரேறும் ஒன்று சேர்த்து அழித்தாலும் அழித்துக் கொண்டோம்" என்று கர்ப்பிக்கிறார்.

"சோழ மண்டபத்தின் வீடுதாறும் பாண்டியன். வடம் போன்ற பெரும் படை வடம் வடம் வடம் போம்" என்கிறார் மதுராத்தளமேனார். இராஜேந்திர சோழரின் தாட்டமகனார் அவர். அவர் மகள் இளங்கோவேள் சகலவாத்தினனிடம் "சமத்துக்குச் செல்லும் பாத்தியம் எனக்கும் விட்ட வேண்டும்" என்று விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறார். "தீயும் வருகிறது" என்கிறார் மாமன்சார். "தீ மணிமுடியோடுதான் திருப்ப வேண்டும். தீ திருப்பா விட்டாலும் மணிமுடி திருப்ப வேண்டும்" என்று உறுதி தமது ஓரே மகன் போருக்குச் செல்வ அனுமதியளிக்கிறார் வீர வேலிக்குறத்தைச் சேர்ந்த மதுராத்தளர்.

அருகே தின்று அதைக் கேட்டுக் கொண் டிருக்க இராஜேந்திரனின் புத்தகி அருள் மொழிதன்னை பெருமூல்கடன் அரண்மனையி லுக்காடிக்குள் புதுத்து திவனியை ஒரு பொத் தின்பாடல் எமைத்து விடுகிறார். "சமத்துக் குச் சென்றது ஊட்கும் இளவல் இன்னல் ஏதும் இல்லாமல் திருப்ப வேண்டுமே" என்று அவன் தனித்துக் கொண்டிருந்த பொது

அவ்வந்த தடுத்த திருத்ததுமத. அந்த வேல்
விழியான் ரோகிணிபீடமிருத்த தன்னை மீட்டுக்
கொண்டு வரத்தொடங்கும் இவ்வாறான் காசியின்
அழகம்வாசி வீரத்தவடான் தப்பி ஒடிவிடுகின்றான்.
அத்தப்பாத்ததில் வன்வாழ்வாழ்வம் இவ்வாறே
அவ் மணிமுடியைத் தேடி வரவாழ்வாழ்வான்.

அன்று இரவு காவலர்களின் கண்காணிப்பி-
ன் கீழ் காவலர்களும் இவ்விரவுகளும் தாங்களே
யோல் பாவினர் செய்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்
பார்த்தது வீண் போனவர்களே. இவ் வர
ரோடுகள் ஒரு போக்குவரம் வெளியே வரு-
கிறது. அந்தப்பகுதிக்கு அடுத்த கிளையாக
முதல்தரத்தில் வட்டக் காவல்களே திறந்த க-
வலர்களில் தள்ளுதல் இருந்த காவலர்களில்
போலீஸ்கள் மட்டும்தான் வல்கிறார்கள். கோட்டை
மற்றும் இருந்த ரகசியக் காவல் காவலர்கள்
கெடவில்லைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். மத்தியக் காவலர்கள்
இருக்கும் இன்காவல்களின் அங்கு முதல்தர
மாவல்களிலிருந்து கெடும் திறமையாக வான் முன்
வான் வல்கிறார்கள். 'அவ்வாறு இருக்கிற
புறம் சத்திரோதயம்?' என வல்கிறார்கள்
இன்காவல்கள்.

அவர் இருப்பை சொந்த பிறகு அவர்
ஒளித்து வைத்த பொழுதுவதே திரைத்
திரைகள். மணிமுடி இருக்கிறது. ஆனால்
அவர்கள் தெரிந்தது மணிமுடிதான். நோய்
சுத்தராசி மலிந்தால் மணிமுடி அது !

[illegible]

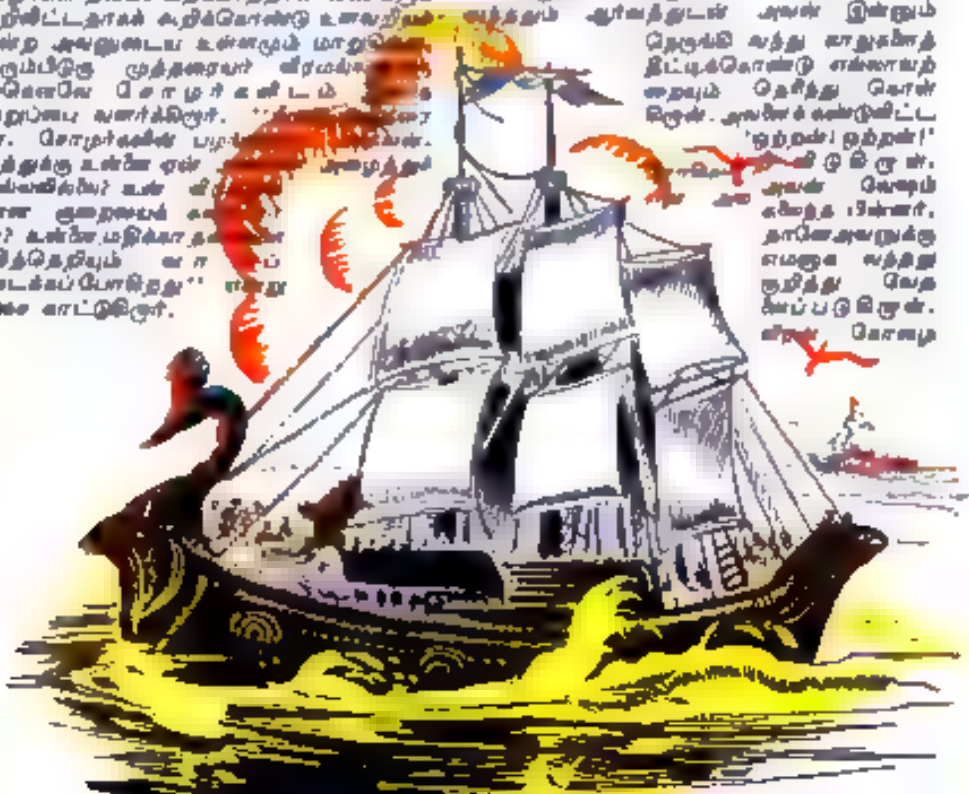
“இரண்டு முத்தரையர்களும் இப்படி மற் றொரு காரணம், பெரும்பிடுகு முத்தரையரின் செல்வ மகன் இவ்வாறு. நேரில் காணும் போது திணைபுரிக் கங்குல ஏதொரு மோகம் செறி அகவிடம் இருக்கிறது. கத்தரபாளைய டிபுலம் அவர் அறிமுகம் செய்கிறார் பெரும் பிடுகு முத்தரையர். சோழர்களுக் கெதிராக தட்டும் படி எதிக் கிட்டக்கண்ணும் அவர் அளர்ச்சி ஸுமமாகத் தெரிந்து கொள்கிறார். மாமன்வர் சமுத்திரம் இருக்கும்போது அவர் மதுரைபீடம் பெரிய மாணிக்க கட்டைச் சொன்ன கதை காரணம் காட்டி மதுரைபீடம் இருக்கும் ஆரக்கண்ணக்காண சோழப் படைவீரர்களை தாக்கி அழித்ததுடன் ஏற்பாடு. இதை யோசனை விவரமாகத் தெரிந்துகொண்ட அவர் இருமன வீரருக்குத் தலிக்கிறார். சோழபதி இருக்காது ராமவிடம் தனக்குத் தெரிந்தவற் றின் ஒரு பகுதியை மட்டும் கவனிக்கார். “தருகச்செய்து போய்ப் படைத் தலைமையு டைய்கொண்ட” என்கிறார் அவர்.

தேரணி தனிக் குழந்தைப் பருவம் முதல் தனிக் வளர்த்த கத்தையுடன் மாறுவேஷத்தில் தன் தந்தை மகிந்தர் மறைந்திருந்த காவத்துக்குள் செல்கிறான். அவன் அறிமுகம் இளங்கோவை அவனை மாறுவேஷத்தில் பின் தொடருகிறான். பழையபாண்டி சீர்திருத்த தீவிரதரம் மகனும் புகழ்மகன் எய்வளவோ இருக்கின்றன.

ஒருபுறம் அறிபாது சூலைக்குள் துணித்து அகழத்து விடுகின்ற இளைப்போ, அபத்தான நிலையில் இருந்து அயக்கம் அளவளாவுவதற்கு மேல்நிலை. மணிமுடிவாய் பதறிப் பேசும் சேத்தரும் ஆரவத்துடன் அவன் இன்னும்

தெருக்கி வந்து வாதுகளைத்
 தீட்டிக்கொண்டு எல்லாவற்றி
 னையும் தெரிந்து கொள்ளு
 கிருள் - அவள்க்கண்முமிட்ட
 'ஒற்றை! ஒற்றை!'
 'ஒற்றை! ஒற்றை!'
 அவள் செழும்
 கவிதை மெளரி
 தானே அவளுக்கு
 எம்மளவு வந்தது
 குறித்த வேத
 நைப்புகிருள்
 விருது கொள்வ

விடம்! அப்படிக்குக் கொண்டதுடன் மரண தண்டனையும் பெறுகிறது.

எழுகுடி வந்த ரோகிணிபை தன் புத்தி கூர்மையால் அவளைக் காப்பாற்றவும் செய்கிறது. இளங்கோவுடன் மந்திரேடு ஒத்தனும் வந்திருப்பதாகக் கூறி; தப்பிவிட்ட அவள் மாமன்வாரிடம் தமது இருப்பிடத்தைச் சொல்லி விட்டால் படை திரண்டு வந்து தம்மை அழித்துவிடும் என்றும் அந்தப்புரத்தில் தனிவே இருந்த மனிதனைப் பற்றிகாப்பிடுவார்கள் என்றும் பலமுறைத்தல்கள். கோன்ற மந்திரி பலத்துப்போய் இளங்கோவை மண்ணித்துடனடியலாமல் ரோகிணிபையும் அழைத்துக் கொண்டு உடனடியாகக் கப்பல் ஏறித்துக்குத் திரும்புகிறார்.

கோட்டை வாயிலில் நுழையப் போகும் போது ஒரு கூரம்பு அவர் ஆரோகணத்திற்கு நும் குதிரையின் பிடலில்க் போகிறது. அதன் பின்புறத்தில் ஒரு துருக்கோடு கட்டி வீசுகிறது. மந்திரி அறிவாதவாறு அவர் மடியிலிருந்து அந்த உருவிக்கொண்ட வன்மையை மர்மமண்ணிடம் போர்ப்பிக்கிறார். அங்கமே மீர்த்தி எழுவது ஒன்று அது. சோழர்களுடைய திபுத்தலக்கு அங்கும் இளவரசன் காப்பனும் கட்டுப்பட மாட்டார்கள் என ஒவ்வியக் கண்புகுக்கிறது.

விடுதலை பெற்ற இளங்கோ மணிமுடி இருக்கும் முறையில் கணக்குச் செல்கிறது. முதலியில் சாம்பராஜ்யத்திற்கும் புதுத் தன் வீரத்தையும் உலகையும் பணயம் வைத்துப் போராடுகிறது. வெற்றிபெற்று மணிமுடிவுடன் கணையை விட்டு வெளியேறுகின்றபோது காவலிருந்த வீரர்கள் அவனைக் குத்துகொள் கிறார்கள். ஒரு பெரிய பாறையை அவர்கள் வீது உருட்டித் தன்னிலிட்டுக் குதிரையிதேறி விடுகிறது. இளங்கோவை நேராகச் சென்று

மந்திரிக்குத் துணிபாயல் ரோகணத்து வீர குறையன் மறைத்திருந்து வேளைதிரினார். தனரயில் உருண்ட இளங்கோ அதே வேலை உயர்த்தித் திரும்பி எறிந்து பறி வாங்குகிறார். குதிரையிடு கொல்லியிலுமாக அவன் கப்பல் கைக்குக்குத் திரும்புகிறார். அவன் நிலைமைக் கண்டு மாபெரும் கோழ சாம்பராஜ்யத் தின் தலைவரது கண்களும் கலங்குகின்றன. தாம் போராடிக்கொண்டிருந்த மணிமுடியை மாமன்வாரின் பாதுகையில் சமர்ப்பித்து விட்டும் ஒருங்கு விடுகிறார் இளங்கோ.

அவ்வாறு வாரி அணைத்துச் செல்கிறார் மாமன் வார். சிலசே நடைக்கிறது. அப்பாயில்க்கி வந்திருர் கைத்திரை.

மணிமுடியுடன் தமிழ்தாட்டுக்குத் திரும்பு லும் தாட்டினர் முன்பாக மலித்தருக்குத் தாமம் நுதலுட்டப் பார்க்க விரும்புகிறார் மாமன்வார் இராஜேந்திரர். தாட்டைத் திரும்பத் தித்து, நடையைப் பெறவும் விரும்புகிறார். "அகமகம் வீரத்தினையும் நுமாரன் காப்பிலையும் வரவழைப்புகள். மக்களின் முன்மனிலை விரும்புமையுடன் வாற உறுதி செய்து கொள்வோம். எங்கள் பண்களையும் விரும்பும் பாண்டியரிடமோ மேலாக் சைக்கரிடமோ ரோகணம் உறவு புதுவதில்கி என்னு வாக் கையுங்கள்" என்கிறார். மறைத்து விடுகிறார் ரோகணத்தரசர் மந்திரி.

வேறு வயதில்கி அவரைக் காலலில் வைக் குப்பது வன்மையையருக்கு ஆண்படுகிறார் மாமன்வார். "ரோகணத்தை உட்கட்டிலை சமயமட்டை முழுதும் இனி தம் புலிக்கொடி பறக்கும்" என முழங்குகிறார்.

"அப்பா!" என்று அவரிக் கொண்டேயுந்த ரோகிணிபைக் கவிவுடன் தமிழ்பம் அழைத் துக் கொள்கிறார் மாமன்வார். அவர் கரக் கலிக் தஞ்சமடைத்து அழுகிறார் ரோகிணி.

முதல் அத்தியாயம்

வேலியிடு வாழ்த்தொலிகள்! ஊதுமிடு வெண்கல்கம்!

வீரர் அன்னம் ஒன்று தனதுபலி வாரங்கள் புடைசூழக் கம்பிரமாக மிதந்து வருவது போல். மாமன்வார் இராஜேந்திர உடையாரது மரக்கலம் கடல் நீரை இரு கூராகக் கிழித்த வண்ணம் நான்கு துறைமுகத்தையு தாய்ப் பாய்மரச் சிறகடித்து விரைந்தது.

கரை காண்பதற்காக மரக்கலத்திலிருந்தவர்களது இருதயம் துடித்த அடிப்பை, தம்பைப் பூ திறந்தவாறு அதன் பாய்மரச் செங்கண் வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தன.

மரக்கலத்தின் மையத்தில் நின்றுதொட்க உயர்த்த கம்பத்தின் உச்சியில் புலிக் கொடி பட்டொளி வீசிப் பறந்து கொண்டிருந்தது.

கப்பல்கள் மிதந்து வந்த காட்டில்கண் கொண்னாக் காட்டி. இராஜேந்திர

பூபதியின் முதல் கப்பல் கரையோரமாக நடைபெறப் பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், கடைசிக் கப்பல் அடிவானத்தின் அடி வயிற்றிலிருந்து முதலையப் போக முனைத்தெழுந்து பண்பளத்தது.

வேற்றியோடு திரும்பி வரும் தமிழ் மகளைக் கமந்து வந்த ஆனந்தத்தைக் கீழைக் கடலால் தாங்க முடியவில்லை போலும். தனது ஆவிரமாயிரம் அங்கக் கரக்களால் ஆர்ப்பரித்து அது ஆனந்த நடனம் புரிவத் தொடங்கியது. கொடிக்கணக்கான வெண்கலத்து நீர்த்தவலை களைக் கரையில் வாரி இறைத்து விடா வாடியது. "வாழ்க! வாழ்க!" என்று வாழ்த்தொலி எழுப்பியது கடல். "வெல்க! வெல்க!" என்று வெண்கல்கம் முழங்கியது கரற்று.

வானத்திலிருந்து கதிரவன் தங்கத் தூசைத் தூசிய வண்ணமாகவே இருந்

தொண்டை
மற்றும் மாம்பு
உபாதைகளுக்குக்
குணமளிக்கும்

பெப்ஸ் விலக்கை

உட்கொண்டால், உங்கன் இருமல்
உடனேயே அகலும்

பெப்ஸ் விலக்கை குளிரந்த கைவந்து சூவி
போன்ற அதன் சத்து குணமளிக்க வேலை
செய்யாத உணர்வுகள், வலியைக் குறைக்க
வும், தொண்டைப் புண், ரோகங்களுள், இரு
மல் மற்றும் ஜலதோஷம் இவைகளுக்குச் சா
னமாவிய மிகுமிகளை அகற்றவும் உதவியளிக்கி
றது. பெப்ஸ் உடனடி நிவாரணம் அளித்து
விளரவில் குணமடைவதில் செய்கிறது.

TFT-34-TAM

பீரங்கைடிஸ்,
தொண்டைப்புண்,
மண்டைநீர்,
அடைப்பு,
ஜலதோஷம்
மற்றும்
இருமலுக்கு
உடனேயே
நிவாரண
மளிக்கிறது.
எல்லா மருந்து
விவரங்களைவிடவும்
கிடைக்கும்.

வி. இ. புல்போர்ட் (இந்தியா) ரிசர்வோட் லிமிடெட்

கோல் ஏஜன்டுகள்: தாது அக்டி கம்பெனி
65, ஹாஸ்டிங்ஸ் ரoad தெரு, சென்னை - 2

SOLD IN

SOLID PHENTYLE
WITH D. D. T. AND CUSOL

MANURIN

FERTILIZER TABLETS
COMPLETE PLANT FOOD

INDIA ALKALIES LTD.

6, GARDEN PLACE, KANPUR-2

கொழும்பு.

கொழும்பு ம. வி. நாமன் & கோ.

கொழும்பு - கொழும்பு

தமிழக
உத்தியோக
மதுவழியாக
எழுதக் கூடியது

முகூட்டுப்பெட்டிகள்
10 ரூபாய்க்கு கிடைக்க
230, அந்தக் கிளையின்
தெரு - பக்கம்-2

RITESHARP Pens
GHORUPDEV, BOMBAY 10

விநாயக மற்றும் சிவன் பௌத்தர்கள்
ஜென் அண்டு சர்க்கெஸ்
125/126, சைபர் ரோடு கோடு, சென்னை-2

தான். தனது வேண்டையைக் குறைத்துக் கொண்டு மென்மையாக புரீத்தான் அவன்.

சோழநாட்டுத் தென்னஞ் சோலைகள் பாலை முத்துக்கள் உதிர்க்க, நந்த வானங்கள் தறுமணம் வீச, வானமுத் தோட்டங்கள் குலை தன்னித் தலைகுவிவ, காண்கத்து வண்டினம் மயர் சொரித்த மதுமாந்திப் பாட்டினசக்க, கடும் வீரும் நாடும் நகரமும் ஒரே வோவா கவத்தில் ஆழ்ந்திருத்தன.

நான்கப்பட்டினத்துத் துறைமுகத்தில் சிறிதுகூட மணல் வெண்கையக் காண முடியவில்லை. நீரின் விளிம்பிலிருந்து நெடுந் தூரத்துக்கு நெடுந்தாரம். கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை. அதற்கும் அப்பால் ஒரே தலைகள், தலைகள், தலைகள்! கடலின் மேற்பரப்பில் நீர் முத்துக்கள் அலைமோதின் : கரைவின் மேற்பரப்பில் மக்களது தலை முத்துக்கள் அலைமோதின்.

நான்கயம்பதியும் அதை அடுத்திருந்த கிராமங்களும் கடற்கரைக்கே அன்று வந்து விட்டன. நான்கக்குச் சற்றுத் தொலைவிலிருந்த சிற்றூர்களும் சிறு நகரங்களும் நான்கயிலிருந்து தஞ்சைக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலை ஓங்கலில் குடியேறி விட்டன.

காளுக்கு ஊர் தனித்தனியே தேர்த் திருவிழா உற்சவங்கள் நடைபெறுவது உண்டு. சோழ சாம்ராஜ்யம் முழுமைக் குமே இப்படி ஒரு பெரு விழா இதற்கு முன்பு நடைபெற்றதில்லை. மணிமுடி விடைத்து விட்டதென்றும், அதை எடுத்துக் கொண்டு மாமன்னர் திரும்புகிற ரென்றும் பத்து தினங்களுக்கு முன்பே செய்தி வந்தது. காற்றினும் ஓடதாக அது நாடு முழுவதும் பரவத் தொடங்கியது. அதைக் கேள்வியுற்றவிலிருந்து மக்கள் மகிழ்ச்சிப் பெருவெள்ளத்தில் கிடந்து தலிக்கொண்டார்கள்.

கப்பலை விட்டிறங்கிச் சிறு படகிலெறி லாமன்னரும் இளங்கோவும் மணிமுடிப் பேரழையுடன் முதலில் கரைக்கு வந்து சேர்ந்தனர். லவ்வலரைவர் மாமன்னரது பரிவாரங்களையும் மற்றவர்களையும் வை வித்து இதற்குவதற்காகக் கப்பலின் தங்கினார். முக்கியமான சில பொதுப் புகள்கள் அவரிடம் கொடுத்திருந்தார் சக்கரவர்த்தி.

வரவேற்பதற்காகப் பூரண சும்ப மலி வானதகளுடன் வந்திருந்த மதுராத்தக வேளாரின் கண்கள் ஆனந்த மழை பொழிந்தன. அவரைச் சூழ்த்திருந்த அரவியல் அதிகாரிகளும் தங்களை மறந்து ஏதோ ஓர் அற்புத உலகத்தில் மிதத் தனர். 'நடக்க முடியாதது' என்று தம்பிக்கை இழந்திருந்த பெருஞ்செயல்

நடத்திடுக்கெனது. 'இவ்வி என்னுமே முடி திரும்பப் போவதில்லை' என்ற ஏக்கத் தால் வெம்பிக் கொண்டிருந்த உள் ளங்கள் இப்போது எக்காளமிட்டுத் துடித்தன.

மணிமுடியின் வாழ்வு முடிந்துவிட்டது என்று எண்ணித் தங்களுக்குள் பெரு குச்சி விட்ட ஒரு சில வயது முதிர்ந்த அதிகாரிகளும் அங்கு வந்திருந்தார்கள். மூன்று முறை போர் தொடுத்தும் முடி திரும்பவில்லை. தலைமுறை தலைமுறை வாகத் தாக்குதல் நடத்தியும் தமிழரால் தலை துமிர முடியவில்லை. சோழ சாம் ராஜ்யத்தின் சிறப்புக்கு அடிகோலி வைத்த செம்மலான இராஜராஜ அருள் மொழித்தேவராமேயே ஆகாத காரிய மாவிறந்தே இது!

எத்தனை எத்தனை போராட்டங்களைக் கண்ட முடி இது! எத்தனை எத்தனை இளம் காலைகளின் இன்னுயிரைக் குடித்த முடி இது! எத்தனை எத்தனை மக்களின் மனத்தில் சோர்வையும் அவ மானத்தையும் குடி கொள்ளச் செய்த முடி இது!

சீதை பத்து மாதங்கள்தான் தென் இலங்கையில் சிறைப்பட்டாள். தென் ளவர் மணிமுடியோ சிறைக்குள்ளே ஒரு தூற்றினுள் காலத்தைப் பார்த்து விட்டது. புதுப்புது மன்னர்கள் சுழலன் நாட்டில் தோன்றி ஆட்சி புரிந்து வந் தார்கள். சோழப் பெருநாட்டிலிருந்து புதுப்புது மன்னர்கள் இதற்காகப் படை திரட்டிச் சென்றார்கள்.

இதற்கு எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, முதற்பராத்தகசோழர் சென்றார். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இரண்டாம் பராத்தக சுந்தர சோழர் படை பெடுத்தார். அதை அடுத்து இருபத் தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வீர வேயங்கலான இராஜராஜ சோழரே முயன்றுபார்த்து விட்டார். அவர்களால் சுழத்தை வெல்லமுடிந்ததே தவிர, தமிழ் மன்னரின் தலைமுடியைத் திரும்பக் கொண்டுவர முடியவில்லை.

அதிகாரிகள் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்காமல் வேறென்ன செய்வார்கள்? மக்கள் மகிழ்ச்சி வெறிபிடித்து, ஆனந்தக் கூத்தாடலால் வேறே என்ன செய் வார்கள்? மணிமுடியின் மதிப்பென்ன, பொன்னு? பொருளா? அவ்வது அதில் பறித்து நின்ற நவரத்தினக் கற்களா? பரம்பரைவாகத் தமிழ் மகன் உறிஞ்சி வளரும் தாய்ப்பாளில் கலந்துறைந்தி தமிழ்ப் பண்பு அது!

எழுத்தன வாழ்த்தொலிகள் :
"கோப்பரகேசரி வன்மர் ராஜேந்திரப் பெரிய உடையார் வாழ்க!"

“முத்தையோர் முடி கொணர்ந்த
மேயத்தருக்கு வேந்தர், வாழ்க!”

“வெஞ்சுமர் வீரர் வாழ்க! வேங்கை
யின் மைந்தர் வாழ்க!”

அங்ஙனம் ஆழ்ந்தவாக்குகளே
அமுத்திவிட்டு மக்களின் குரலோசை
விண்ணதிர எழுந்தது. மாமன்சனரைப்
பார்க்கத் துடித்தவர்களுள் மணிமுடி
வைச் சாணத் துடித்தவர்களுமாகக்
கூட்டத்தினர் எழும்பி எழும்பிக் குதிக்க
லாயினர். சில வீரரடிகள் செஞ்சூல்
கூட்டத்தின் முன்பகுதி கூடலுக்குள்
சரிந்து முழுவிலிதும் போய் தோன்றியது.

வேங்கைராப் படைவைச் சேர்ந்த
மற்போர்ப் பிரிவினர் ஆங்காங்கே கூட்
டத்தின் நெரிசலிலிருந்து, முதியோர்,
பெண்புர, குழந்தைகளைக் காப்பாற்றும்
நற் பெரும் பலரிலில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

மணி முடிப் பேழையை
இளங்கோவிலும் கொடுத்து
விட்டு மதுராந்
தகையனாரைத்

யமது இரு
கரங்களுளும்

தழுவித் கொண்டார்
மாமன்சன். அப்

போது மதுராந்தகரின் கண்கள் எதெச்
சையாகத் தமது குமாரனின் பக்கம்
திரும்பின. அவனது பரந்த மார்பில்
வலது தோள்பட்டையிலிருந்து விழுப்
புண் அவர் பார்வையில் பட்டது. இங்
னும் அது சரியாக ஆறவில்லை. செக்கச்
சிவந்த மலர் மாணியின் ஒரு பகுதி அவன்
தோளில் தொங்குவது போய் தோன்றி
யது. மெற்ச்சிபுயம் பெருமிகழும்
பொங்கத் தமக்குள் புண்ணை பூத்துக்
கொண்டார் பெரியவேனார்.

“மதுராந்தகர் அவர்களே! நமது
வெற்றியில் முதல் பங்கு பெற வேண்டிய
வன் உங்கள் மைந்தன். தளியாகச்
சென்று மணி முடிவை எடுத்து வந்தவ
னும் அவன்தான். அகற்குத் திட்டத்த
வெகுமதியைப் பார்க்கீர்களா?” என்று
இளங்கோவின் விழுப் புண்ணைச் சுட்டிக்
காட்டினார் மாமன்சன்.

மாமன்சன் கூறுவதற்கு முன்பாகவே
அதைப் பார்த்து மெய்ந்த மதுராந்தகர்
தமது மெய்ச்சிலை வெளியில் காட்டிக்
கொள்ளாமல், “கொடும்பாளூர் குலம்
தனது செஞ்சோற்றுக் கடனை மறந்து
விடவில்லை, கடமையைச் செய்திருக்
கிறது!” என்றார்.

கற்றியிருந்தவர்களிடம் சக்கரவர்த்தி
இளங்கோவின் வீர தீரச் சாகசங்கள்
பற்றி ஒரு விதாடி புதித்துரைத்தார்.
மரணத்தின் வாயிலிருந்து தப்பியவ
னுக்கு மன நிலைவு ஏற்படுவதற்காக
வும், மற்ற இளஞர்களுக்கு ஊக்கமளிப்
பதற்காகவும் ஓரிரண்டு வார்த்தைகள்
புதித்து கூறினார்.

“கொடும்பாளூர் குலக்கொழுந்து
இளங்கோவேன் வாழ்க!” என்று வாழ்ந்
தொலி எழுப்பியது கூட்டம்.

அவ்வளவுதான்! மல்வர்களின் தலைவ
னான மாங்குடி மாறன் ஓடோடியும்
வந்து, இளங்கோவைத் தூக்கித்தொளிக்
கொண்டு கூட்டத்துக்குள்
வெறி பிடித்தவனாகப் போய் ஒடத்
தொடங்கினான். அவன் எழுப்பிய
வாழ்த்தொலி, ஆயிரமாயிரம் குரல்
களாக அங்கு எதிரொலித்தது.

மதுராந்தக வேனார் மாங்குடி
மாறனைத் தடுத்து நிறுத்த முயன்ற
போது, சக்கரவர்த்தி அவருக்குச்
சைகை செய்து கையமர்த்தினார்.
அதற்குள் மாங்குடிமாறன் கூட்டத்
தைப் பிளந்து கொண்டு அதன்
மத்திக்ே போய்விட்டான். சின்
னது, சிறு குன்று தன் தோளில் இளங்
கோவைச் சுமந்து கொண்டு கூட்டத்தி
டைபே குரகலத்துடன் துள்ளிக் குதிப்
பதுபோய் தோன்றியது.

ஆனந்த வெறி கூட்டத்தின் தலைக்
கேறி அதைத் தோள் அடித்து விட்டது.
நாலா பக்கங்களிலிருந்தும் இளங்கோ
வைப் பற்றி இழைத்து வந்ததுக் கூறி
னார்கள். அவன்மீது மலர்மாரி பொழிந்
தார்கள். கையில் மலர் இல்லாதவர்கள்
தாங்கள் குடியிருந்த மலர் மாணியைப்
பற்றி இழைத்து அவன் மேல் வீசத்
தொடங்கினார்கள்.

மாங்குடி மல்வனின் பாடே மூச்சுத்
திறையும் நிலக்கு வந்தது. பஸ்பு பஸ்பு
இளங்கோவைப் பற்றி இழைத்துத்
தங்கள், தங்கள் தோள்களில் வைத்துக்
கொண்டு கூத்தாட முற்பட்டனர்.
பேழையை இறுக்கமாகப் பற்றிய வன்
னும் மக்களின் அன்பு வலையில் அகப்
பட்டுக் கொண்டு தண்டாடித் திணறிப்
போனான் இளங்கோ.

கொடும்பாளூர் பெரிய வேனா
ருக்கு இந்த வெறிவாட்டம் கிதிதுகூடப்

பிற்பகல் எரிச்சலை ஏற்படுத்து அவர் மருகத்தி
யெடுத்ததே பங்கு தெரிந்தது.

“மதுராந்தகமே! பங்கவிய உணர்ச்சி
மெள்ள நன்கு ஐந்து அடிகால் மெனது
பங்கவியின் வளர்ச்சி பரமவன்வர். “ஆவந்
கள் ஆதரையவளாயின் ஆட்கள் சீராகக்
இருள் நலம் தருவாக்குப் புறப்படுந்
துவனவின் களாயிடுமாம்.”

இதற்கிடையில், அமைச்சரவர்கள் சந்திரசேகர
நெல்லு வரவில்லை என்பது சித்திராபட்டம் மாவட்ட
நாடு தலைமையகம் அமைந்துள்ள பகுதியைத்
தவிர்த்து மற்ற பகுதிகளை மட்டுமே பாதிக்கிறது
என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அமைச்சரவர்கள்
இதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று
அமைச்சரவர்கள் கேள்வி.

...
...
...
...
...
...

"...and I!"

[illegible]

மாண்புமிகு பொதுமக்கள் தொடர்பு
இருக்கிறார்கள். இதைத் தவிர
மாண்புமிகு பொதுமக்கள்
இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு பொதுமக்கள்

மரகதவல்லி அம்மையாரின் புதல்வர் திரு வீரபாண்டியனாக்கும் சௌ. வஸந்தாவுக்கும் திருமணம் நடந்தது.

தாக்காய்ப்பு எய்தத் தொழிந்தாள் என் னியா திரு வி. பாலகம்பிரமணியத்தாக்கும் சௌ. பார்வதிக்கும் விவாகம் நடந்தது.

திரு வி. டி. சேதுராமசுந்தரம் அவர்களின் புதல்வி சௌ. பத்மாவதிக்கும் திரு பழனி வேலுக்கும் திருமணம் நடைபெற்றது.

மகிந்தகுடன் ஒரு நடுத்தர வயதுப் பெண் மணியும், குறு குறுத்த விழிகளை உடைய ஓர் இளம் பெண்ணும் வந்து கொண்டி ருந்தார்கள். அவர்களை யொட்டிக் கந்து வறும் அவன் மகளும் வந்தனர்.

மகிந்தகுடன் வந்த பெண்ணின் கண் கள் கூட்டத்துக்குள்ளே மிதந்து கொண்டி ருந்த இளங்கொலையே உற்றுநோக் கின, மலர்ச் செண்டுகளை அவன்மீது வீசிக் கொண்டிருந்த மக்கள். அவளையே மலர்ச் செண்டாக்கிப் பந்தாடத் தொடங்கிய காட்டி அந்த வேல் விழி யாடாக் கிறங்க வைத்தது. வீரத்துக்கு இத்த நாட்டில் இப்படியொரு வர வேற்பா? டீட்சக் கணக்கான மக்களின் மனத்தை ஒருங்கே கவர்ந்த வீரப் பெரு மகனா அவன்!

விந்த தாமரை போன்றிருந்த அவ னது வேல் விழிகள் பய விநாடிகள் வரை கூம்பவே இல்லை.

அவர்கள் நாடி வந்து கொண்டிருந்த ரத்தளைக் கூற்றிலும் ஐந்தாறு குதிரை வீரர்கள் வட்டமிட்டு நின்றனர். அந்த வீரர்களின் தலைவனான வீரமல்லனும் அப்போது கூட்டத்தைத்தான் பார்த் துக் கொண்டிருந்தான். இளங்கொலைய் உருவத்தை விட்டு அவனும் தன் கண் களை வேற்றிடத்துக்குத் திருப்பவில்லை. விநாடிக்கொரு பெருமூச்சு அவனிட மிருந்து சீறி வந்தது.

'இதெல்லாம் என்ன அக்கிரமம்? சக்கரவர்த்திகளுக்கு எதிரிலேயே இங் வளவு கவியாட்டங்கள் நடக்கலாமா? அவரும் பார்த்துக் கொண்டதான் இருக் கிறார்! நெருங்கிய நண்பனாக இருந்த இளங்கொலைக் கூட்டத்தினர் தொலை தூரத்துக்குக் கொண்டு செல்கிறார்களே! மேலே, மேலே உயர்த்திக் கொண்டு போகிறார்களே!...ஹாம்! சுழத்துக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு மட்டும் எனக்குக் கிடைத்திருந்தால்....'

பெண்களின் குரல் ஒலிப்பதைக்கேட் டுச் சட்டென்று பிங்குங் திரும்பினான் வீரமல்லன். மகிந்தகுடன் நெருங்கி வந்த பெண், கூட்டத்துக்கிடையே தன் விழிகளை அடைய விட்டிருந்ததால், அவளை அவனால் நன்றாகப் பார்த்த முடிந்தது.

கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான் வீரமல்லன்.

அவனுடைய நெஞ்சு ஒரு கணம் 'திக்' கென்று தன் துடிப்பை நிறுத்திக் கொண்டு, மீண்டும் பரியின் வேகத்தில் பதறிக் கொண்டு ஓடியது. யார் இந்தப் பேரழகி? மாவிடப் பெண்தானா? அங் வது மதி ஒளியை உருக்கி வார்த்து உயிரூட்டப் பெற்ற வாணமண்டலச் சித்பமா? யார் இவன்? (தொடரும்)

செய்திப் பத்திரிகையைப் பரப்பிக் கொண்டிருக்க கத்தரத்தின் கண்ணில் அந்த 'மணமகள் தேவை' என்மறு விளம்பரம்தான் முதல் முதலாகத் தட்டுப்பட்டது. -இவ்வுடன் அனதப் படித்தான்.

மணமகள் தேவை

"மாதம் இருநூறு ரூபாய் வசூலானம். வயது இருபத்தேழு. பி. எஸ்ஸி., படித்த அரகாள் வாழிபிசு மணக்க, படித்த அழகான பெண் தேவை. புனைபட்டம், மற்ற விவரங்களுடன் விண்ணப்பிக்கவும்.

எம். முத்துராமி,

3/13, கண்ணப்ப முதலி தெரு,
மயிலாப்பூர், சென்னை.

'லாக்' அடித்தாதிபோய் இருத்தது கத்தரத்திற்கு. அச்சிவரம். இத்திரமும் அவரை திடுக்கிடப்பச் செய்தன. அகற்றுக் காரணம் அந்த விளம்பரத்தைக் கொடுத்திருந்த எம். முத்துராமி வேறு யாருமல்ல; சாட்டரத் அலுவலரைய தாய்ப்பாடுதான். அந்த மனம் மகிழ்வு இவனோடான. தன்னை ஒரு கார்த்திகை கூடக் கேட்டாயம், தான் தனக்குக் கல்லா ன்மேலே வேண்டாமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது தன் தகப்பனார் இப்படி ஒரு விளம்பரம் கொடுத்திருப்பதைக் கண்ட அவனுக்கு விரிசல் பற்றிக்கொண்டு வந்தது.

பத்திரிகையைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு தன் தகப்பனுரிடம் முடிவன்.

"என்னப்பா இது! என்னைக் கேட்டாயம் கத்தராக விளம்பரம் கொடுத்திருக்க?"

"உன்னை என்னடா கேட்பது? உனக்கு இன்றும் வயதாகவில்லையா? நீயும் இத்துடன் பதினாறு பெண்ணோம் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்து விட்டாய். ஒன்றுக்கு உனக்கும் பிடிக்கவில்லை. 'பெண் பிடிக்கவில்லை பிள்ளையாண்டாறுக்கு' என்று ஒவ்வொருவருக்கும் எழுத வேண்டியிருப்பது போ? தனது பெண்ணைப் பெற்றவர்களுக்கும் என்னைக்காவது பித்ததுக் கொட்டுவிடுவார்கள். 'அவன் என்ன பெண் பார்த்தவா வகுவிடுவா? சொல்லிவிடும் பற்றிவிட மாக்கத் தின்றவிட்டுப் போகத்தானே வருகிறார்!' என்று சொல்லுது எனக்குக்கவனம் அளமானாக இருக்கிறது!"

"அதற்காக..."

"அதற்காகத்தான் இப்படியொரு விளம்பரம் கொடுத்தேன். உனக்கும் பிடித்தவரான பெண்ணை நீ உன் வீட்டிலிருந்து பிடிக்காதே! தெரித்துக் கொள்ளலாம். இதனால் அவர்களுக்கும் செய்வில்லை. என்னைமும் சாபிடாமல் இருப்பார்கள்" என்று அவர் சாவுதானாக.

முத்துராமி பதற்குப் பதிலிட்டுக் கடிதங்கள் புனைபட்டங்களுடன் வந்திருத்தன. ஒவ்வொன்றாகப் பித்தும் பார்த்துக் கொண்டே வந்தான் கத்தரம். ஒருத்தியின் முகமாவது அவனுடைய கண்ணோக் கொண்டே கொண்டது. கடிதம் வரப்படி வாய்த்ததாக இருக்கவில்லை. இரண்டாம் நாள் வந்ததொரு ஒரு கடிதம் தான். அயல்செய்தாக அனதப் பித்தது அதனுள் இருந்த புனைப் பட்டத்தை வெளியே

எடுத்துப் பார்த்தான் கத்தரம். தாக்கவாரிப் போட்டது அவனுக்கு. அகற்ப் பட்டத்தில் ஆறுநூறுரூபாய்க் காணிக்கைக்குக் கொண்டிருந்தது வேறு யாருமில்லை; கத்தரமேதான். கத்தரத்தைப் பார்த்தான். அதில் விவரிக்கப் பட்டிருந்த போக்கியதாய்க்களும் அவனுடைய வயதான. அவனுக்கு ஒரே குழப்பமாக இருந்தது. "இதை எத்தனைக் அப்பா என்கே அனுப்பி விடுகிறார்? அப்பாவையே போய்க் கேட்டு விடுவாமைன்று என்னை எழுந்தான். பிறகுதான் அப்பா கையில் இவ்வா என்மறு ரூபாய்க் அவனுக்கு வந்தது.

பொறுமையின்றிப் பட்டத்துக் கொண்டிருந்த கத்தரத்துக்கு ஏதோ ஓர் எண்ணம் தோன்றியது. சடக்கென்று கவரின் மெல் விளாசத்தைப் பார்த்தான். எம். கத்தரம் 1/13 என்று எழுதப்பட்டிருந்தது அதில். இவனுடைய வீட்டு எண் 3/13 அல்லவா? அப்பொழுதுதான் அவனுக்கு நினைவு வந்தது. பக்கத்து வீட்டுக்கும் போக வேண்டிய கடிதம் தயாக்கவாரின் கவறுதலால் தன் வீட்டுக்கு வந்து விட்டது என்று.

"பக்கத்து வீட்டிலும் ஒரு எம். கத்தரம் இருப்பாரா? என்மறு எத்தனைக் கொன்றியது. எத்தரும் போய் விசாரித்து விடலாமே என்று அவன் மெய்தி விட்டான்.

"லாக்!" என்று இவன் குரல் கொடுத்தது. "லாக்?" என்று கேட்டுக் கொண்டு ஒரு மொகித் கொளியை வந்தான்.

மெய்தத் தன்னைக் சமாளித்துக்கொண்டு, "ஒரு எத்தனை. இந்த வீட்டில் எம். கத்தரம் என்ற பெண் உன்னைக்கள் யாரென்றும் இருக்கிறா?" என்றான்.

"இருக்கிறார். என் அம்மாவின் அது. எம் அப்பாவின் பெண் பிடிக்கவில்லை..." என்று அவன் தனக்குத் தெரிந்ததாற்போல்.

"மெய்க்க வேண்டும். என் பெயரும் எம். கத்தரம். இப்பே கர வேண்டிய கடிதம் என் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டது. தாயும் நம்பனர்க் கவலிக்காமல் உனது உடம்புத் பார்த்து விட்டேன். வந்து... வந்து... இப்போ இருக்கிற கடிதம்..." என்று உலக்கத்துடன் மொழித்தபடியே தன் கையிலிருந்த கவரை அங்கிலைப் பிடித்துக் கத்தரம்.

"என்று இருக்கன். நீங்கள் செய்த அபே கவரை தாயும் செய்து விட்டேன். எல்லா வந்துக்கும் காரணம் உங்களுடைய பெயரும் என் அம்மாவின் பெயரும் 'இன்னியல்' காரணம் ஒன்றாகவே இருந்துவிட்டதால்தான். அப்பா வந்ததுக் கவரைக் கொடுத்ததற்குப்பலா மென்று இருத்தேன்! அதற்குள் நீர்களை வந்து விட்டார்கள்" என்று கூறிவிட்டு உள்ளே சென்று ஒரு கவரை எடுத்து வந்து கத்தரத்தின் கையில் கொடுத்தான் அந்த அழகி.

"பரவாயில்லை..." என்று கத்தரம். அவன் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தபடியே சென்றான். அவன் இவன் மெய்தத் கண்

பொய்யும் முடிந்தது? அந்த எழில் வானிலிற்
பெயர் 7 புலகப்படத்தைத் திரும்பிப் பாரித்
தான். அங்கே அங்கு தமிழில் மிஸ். கந்தா
என்று எழுதிவிருந்தது. "கந்தா!" என்று
கூறிப் பார்த்துக் கொண்ட அவள் நாக்கு
கற்கண்டைச் சுவைத்தது போன்று இனித்தது.

அன்று தபால்வாரிட்டு முழுவதும் ஓர் ஐந்தா
ரூபாய் தோட்டைக் கொடுத்தான்.

"ஏன், ஸார்! சிலுவைப் போட்டுக்கொள் 7"

எடுக்காமல் பார்த்த த
வண்ணமே வித்திரை
பாளையமாக நின்று
கொண்டிருந்ததாம்.

நீண்ட விட்டுக் கொள்
நுளையத்தும் நுளையா
ததுமாதிரி அந்தக் கனரகத்
ருள் தூங்குவதற்கு வெளியே
வந்ததாம். கந்தாவிடம். வண்ண
ஆக்காயிடு என்று முன்பு பக்
கந்தா விடும் காயிடு அந்
கந்தாவிடம் போகாமல்தான்
அந்தப் புலகப்படித்தான் முன்
பித் கந்தாவிடத்தையே வென்று
பெயர் எழுதினான். கனரகத்
திருப்பினும். 1115 என்று
குறிக்கப்பட்டிருந்தது. 1115
ஆகப்பெயர் அங்கில் முடிந்தது.
தான் அந்த கனரகப்பெயரிடு
எடுத்திருக்கிறான். பெயர் மாறி
எடுத்திருந்ததாம். அமைகையில்
ஒன்றின் அவன் திருவாய்விருந்தும், அதாவது
விளம்பரம் இருக்கத்தான் செய்தது.

மணமகன் தேவை

"அதற்குள் அறிவுப் பிடித்தவன். வினைவன்
தன் பித்தர்ச்சி பொற்றிருப்பதுடன், என், என்.
என், என் பான் சென்றிருக்கிறான். கயது
படுகொண்டு, புலகப்படித்ததன் விளைபு
பித்தரான். என், மகாலிங்கர் 1115 கனரகப்ப
முதலி தெரு, மலியாப்பூர், சென்னை.

இந்தப் படித்ததும், "மணமகன் தேவை"
என்று விளம்பரம் கொடுத்த தந்தாகத் தன்
தன்வலிது கோபம்மகனாகத் தந்து இப்போது
வருகிறான் கந்தாவிடம். இத்துடன் நின்று
புலகப்படித்ததும் பக்கத்து வீட்டுக்குத் தபால்
முடிபு அனுப்பி வைத்திருந்த தன் தபைப்
புலகப் மணமகன் பாராட்டினான்.

அடுத்தபடியாக அவன் அப்படித்ததும் அந்த
முவிதான் பாராட்டித் தந்து தபைக்காரரை.
அவருடைய தவறுதலாகத் தான் இன்று அவன்
பக்கத்து வீட்டு முடிவாகத் சந்திக்கவும்.

"இந்தோட்டி கனரகவன் அண்டிப்பி,"

"மேய் தாதுக்கொள் 7"

"ஆமாம்! பெயர் மாடி அப்போ!"

இதன் பிறகு என் படித்ததும் தன்செய்த
வெளியே நினைத்திருக்கிறான். தபைக்காரருத்
தத் தபைக்காரி பெயர்க்கு இழுந்ததே அந்த
குடிப் பக்கத்துப் கோத்துப் பந்தா,
காரணமெல்லாம் என் தந்து ரூபாயைத்
தாக்கிக் கொடுத்த பித்தரான் என்று மிகவும்
ஆச்சரியமாகத்தான் இருந்தது.

தீவிரப்படுத்தி விட்டதும் முதல்
காரியமாக, "இந்தப் பெண் பரவாயில்லை,
அப்பா! இத்தோ நினைவம் சொல்லுகிறேன்.

டி.எஸ்.ஆர் & கோ

கும்பகோணம்

கண்கள் உறங்காபோ?

பூர்வ கதை

LIT-ஐப் விதவையான வினா டாக்டர் குப்படித்து விட்டுச் சொந்த ஊரான கோவ புரத்துக்கு வருகிறான். அவன் தந்தையின் நெருங்கிய நண்பர் புலுப்பனும் பிச்சையின் மகன் கத்தரத்திற்கும் வினாவுக்கும் பழக்கம் ஏற்படுகிறது. கத்தரம் கோவபுரத்தை அடுத்து கருவாங்கி கொண்டிருந்த புலுக்குற்றுப் பாசைத் திட்டத்தில் உதவி இயல்பிலான கோவ ஏற்கிறான். வினா கோவபுரத்திலும் புலுக்குற்றுக் கரவனிலிலும் வைத்திய நிலையங்கள் நடத்தி வருகிறான்.

வினாவின் அந்தையும், மாயிலாருமான கைவம்மாவின்க் மகள் மாயாணைக் கத்தரம் காதலித்து வருகிறான். ஒரு நாள் அவன் விசுவாட்டாக, "நீங்கள் ஒரு விதவையான மனைந்து கொள்ளுமீர்களா?" என்று கேட்டு அவனுக்கு அடங்கா ரொகத்தை எழுப்புகிறான். இதனால் கத்தரம் மாயாணை மறந்து விட்டு, விதவையான வினாவை மணந்து கொள்ள உறுதி செய்து கொள்ளுகிறான்.

கோவபுரத்தின் கிராமமுனிசிப், தானுவதி என்ற அகரப் பைத்தியத்தின் மிகக்

கண்கள் வினாவின் மீது விருகின்றன. அவனும் அவர்க் அடைப அடகுத்தனமான முயற்சிகள் பலவற்றைச் செய்து வருகிறான்.

வினாவுடன் படித்த மிகை எவ்வ வட நாட்டு இளைஞனும் புலுக்குற்றுப் பாசைத் திட்டத்தில் உதவி இயல்பிலான பணி யாற்றி வருகிறான். அவனும் கத்தரமும் வினாவை மறுமணம் செய்து கொள்ளச் செய்து புரட்சி வாழ்வைக் கடுபட வைக்கப் பெருமுயற்சி செய்கின்றனர்.

அரம்பத்தில் வினா அதற்கு இணங்குகிறான். ஆனால் அந்த அகரப் பைத்தியம் தானுவதி ஒரு நாள் அவர்க் கெட்ட எண்ணத்துடன் கைவம் பிடித்து இறத்து விடவே, தன் அழகு இப்படித் தகைதல் படை ஆவனதவிடச் சமூகத்தில் படைவை ஏற்றுக்கொண்டு மாயம் இழக்காமல் வாழ்வது தன்வதென்று எண்ணி வினா கத்தரத்தை மறுமணம் செய்து கொள்ளத் தீர்மானிக்கிறான்.

தன் மகனைக் காதலித்து வந்த கத்தரம் அவனப் புறக்கணித்து விட்டு விதவையான வினாவுடன் கத்தரி அல்லவதைப் போதுகாமம் கைவம்மான், வினாவை அல்லுர விட்டே விரட்டி விடச் சதி செய்கிறான். இதற்கு அவன் தானுவதிவைத் துண்டி விடுகிறான். தானுவதி ஆக்கை ரவி, வினாவின் புலுக்குற்று

வைத்திய நிலையத்துக்குச் சென்று குழப்ப மிகைக்கப் செல்கிறான்.

மிகைவின் ஒன்றுவிட்ட தங்கை சொப்பனு அவனுடன் கலுறரலில் படித்து வந்த ஒரு ஸ்கைக் காதலித்து, பெற்றோரின் விருப்பத்துக்கு மாறாக மனைந்து கொண்டு செல்புகு வந்து இன்பமராகக் குழப்பம் நடத்தி வருகிறான். அக்கே விதி மிகைபாடி சொப்பனுவின்க் கைவம் இறந்து போகிறார்.

விதவையானுக்கு இளைஞகப்படும் அந்நிலைக் கடுமையாக எதிர்த்துப் போராடி வந்த மிகை, அவர்க் தற்செயலாகச் சந்தித்துத் தன் கிட்டிக் அழகுத்து வருகிறான். அவனுக்கு மறுமணம் செய்துமையாக திகைக்கிறான். அதற்கு முன்பும் அவனுடைய ஆதரவற்ற நிலைபுத் தகாத முறையில் பலப்படுத்திக் கொண்டு விடுகிறான் ஒரு கைவம். எனவே, சொப்பனு தற்கொலை செய்து கொள்கிறான். கத்தரத்தை மணப்பதாக வினா செய்த தீர்மானம் இந்தப் பயங்கர சம்பவத்தால் மேலும் உறுதிப்படுகிறது.

(மாயாணி)

முனையே ஒரு நாள், புலுக்குற்றுக் கைவதின்க் கோவபுரத்தின் கோவிலில் பூசை வினாவுக்குப் பிரசாதம் தர மறுக்கத்தக்காக அவர் கைவ

எடுத்த பிரசாதத் தட்டைப் பிடுங்கித் தூர விடுகிறான் மிகை. குரோதம் கொண்ட கோவிலில் பூசாரியும் தர்மகர்த்தாவும் வினா, கத்தரம், மிகை குழுவும் கிராமத்தில் புரட்சி ஏற்படுத்தச் சதிசெய்கிறார்களென்று புலுக்குற்றுக் கைவனிடமிருந்து துண்டி விடுகிறார்கள். ஆகையால் கைவனிடமிருந்து விலகும் தானுவதியின் வைபாட்டினுடன் சேர்ந்து கொண்டு வினாவின் வைத்திய நிலையத்தின் முன் அவர்க் தூற்றுக்கொண். கத்தரமும் மிகைமும் அவர்க்கை விட்டே சென்றபொழுது மிகைவின் வர்க்க் கத்தரத்தைக் குத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் மிகைவ் குறுக்கே விழுந்து அவர்களால் குத்தப்பட்டு இறந்து விடுகிறான். மிகைவின் மனைவு வினாவின் உறுதிக்கு காலாட்டுகிறது.

புலுக்குற்றுக் கைவனிடமிருந்து வினாவுக்கு திராக இரப்பதை அறிந்து அரசாங்கத் தார், அவன் அங்கே நடத்தி வந்த வைத்திய நிலையத்தை மூடிவிடுமாறு கத்தரமிடுகிறார்கள். இதை அவனுக்கு இளைஞகப்பட்டு மிகப் பெரிய அந்நிலைக் கைவம் கத்தரம்

அகத்தாகத் தன் கோவிலை ராஜிதாமா செய்து விடுகிறான்.

தெளிவு

மேன்றும் துபார்கம்

அதிபாஹம் 1

வேண்டாம் மகனே!

ஒரே ஒரு கணத்தான் : மறுகணம் வினா தெவியு பெற்று விட்டான். ஆயினும் அந்த ஒரு கணத்தைப் படுதரகமாக அநுபவித்தான் கத்தரம். வினாவிலும் பாராட்டை எதிர்பார்த்து வந்த அவனுக்கு, தான் வேண்டிய விட்டுவிட்ட செய்தி அவனை நிலை தவறச் செய்ததைக் கண்டதும், ஏமாற்றமாகப் போய்விட்டது. அவனுத்தான் கடந்த ஏழுமூன்று மாதங்களாக அவனுடன் நெருங்கிய பழகி வருகிறான். இடையே ஒரே மாதங்கள் ஒரு பிணக்கு ஏற்பட்டு அவர்கள் பிரித்திருந்தபோது கட அவனுடைய நடவடிக்கைகளை அவன் கூர்ந்து கவனித்து வந்திருக்கிறான். அப்படியெல்லாம் இருத்தும் வினாவின் மனப்போக்கை இன்னும் அவனுக்கு நினைவிக்கவே முடியவில்லை.

அவன் மிக மென்மையான உள்ளம் படைத்தவன் என்பதை அவன் அறிவான். ஆதலால் துணிச்சலான காரியங்களைப் பற்றிக்கேள்வியுறும்போது அதிர்ச்சி அடைகிறான் என்பதையும் அவன் அனுபவத்தில் தெரிந்து கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவ்வாறு ஏற்படும் ஒவ்வொரு அதிர்ச்சியும் அவனைத் தயங்கச் செய்து கொண்டிருந்ததே! கவலை மாடுகளைப்போல் பின்வாங்கச் செய்து வந்ததே! ஆதலால், தான் வேண்டிய விட்டுவிட்ட செய்தி அவனுக்கு அதிர்ச்சி அளித்ததைக் கண்டதும் இப்பொழுதும் அவன் பின்வாங்கி விடுவானோ என்று அவனுக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டது.

முன்பெல்லாம் அவன் பின்வாங்கி விடுவான் என்று எதிர்பார்க்கும்போதே, என்ன செய்து அவனுக்கு மீண்டும் கைநிலைப்பட்டவரம் என்பதையும் அவன் நினைப்பது வழக்கம். ஆனால் இன்று அவனுக்கு அதைப் பற்றிச் சித்திக்கத் தோன்றவில்லை. இவ்வகைய தூரம் முன்னேறி வந்த பிறகு கட ஓர் அற்ப விஷயத்துக்காக அவன் பின்வாங்கி விடுவானானால், போகட்டுமே என்ற அட்டைதான் அவனுக்கு ஏற்பட்டது. ஆம்! எந்தக் காரியமானாலும் ஒரே நடவடிக்கை என்னால் எல்லாருக்கும் சிறிது பரபரப்பாக இருக்கும்; சிரத்தை இருக்கும். அது தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே இருந்தால் அதுபற்றித் தட்டி விடாதா?

ஆதலால், இவனுடைய மனப்போக்கு நிலையற்றது என்ற திடமான முடிவுக்குச் கத்தரம் இப்பொழுது வந்துவிட்டான். புரட்சி வாழ்வை நோக்கிச் செல்லும் துணிவுடைய பிரயாணத்தில் ஒவ்வொரு அடியிலும் தயங்கி நின்று கொண்டும், பின்வாங்கிக் கொண்டும் இருக்கும் இவனை இனி

தம்பிரமம் தாழும் தமது ஸட்டிய வாயிலே
எட்ட முடியாது என்று அவனுக்கு
இப்பொழுது தீர்மானமாகப்பட்டு
விட்டது. ஆகையால்தான் இன்று
அவன் வீணுவைத் தேற்றும் முயற்சியில்
செடுபடவில்லை. அதிர்ச்சி அடைந்த நிலை
யில் அவன் இருந்ததால் அச்சமயம்
அவன் பின்வாங்கி விட்டதைக் குறித்துக்
காட்டி ஏனாமாகப் பேச மனம் வராமல்
அவன் நின்றான். ஆனால், அவன் தவ்வினை
அடைந்ததும், இவ்விஷயம் பற்றி ஒரு
வார்த்தைகூடப் பேசக் கூடாது என்றும்,
அவளை எப்படியாவது கைக்குக்
கொண்டு போய்ச் சேர்த்துவிட்டு,
அதோடு அவளை அடியோடு மறந்து, தன்
போக்கில் செயல்பட வேண்டும் என்றும்
அவன் தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

ஆனால் வீணு அவள் நினைத்ததற்கு
மாறாக நடந்து கொண்டான். சுத்தரம்
வேலையை உதறி விட்டதைக் கண்ட
தும் அவன் மனம் பவப் பல எண்ணி
நிலை தடுமாறியது என்னவோ உண்
மையே. "ஐயோ! என் பொருட்டு
அன்று ஒருவன் உயிரை இழந்தான்.
இன்று இவர் வேலையை இழந்துவிட்டார்.
இப்படி ஒவ்வொருவனையும் ஒவ்
வொன்றை இழக்கச் செய்து கொண்
டிருப்பது தருமா?" என்று அவன் வருத்
தில போதிலும், அந்த வருத்தம் கண்
தேர்த்தான் நீடித்தது. ஏனென்றும்,

விகாணைப் பற்றிய நினைவு தோன்றி
வறுமே அவனுக்கு அவன் மரணத்துக்குப்
பின்னர் தான் செய்து கொண்ட திட
மான் உறுதி நினைவுக்கு வந்துவிட்டது.
"இவ் வாருக்கு என்ன நேரிட்டாலும்
பின்வாங்குவதில்லை!" என்று அன்று
அவள் உறுதி செய்துகொள்ளவில்லையா?
எல்லாவற்றையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து,
அந்த முடிவை இறுதி முடிவாகக்
கொண்ட பிறகு மறுபடியும் தயங்கு
வதா? மறுபடியும் பின்வாங்குவதா?
ஓ! அது அவனுக்கு இனி நேரிடமயில்லை.

வீணு, தான் அதிர்ச்சி அடைந்த
தற்காக வெட்கினான். மனத் தளர்ச்சி
கொண்டதற்காகத் தன்பிதே அவனுக்
குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. அவன்
தவ்வினைப் பற்றியிருந்த சுத்தரத்தில் சுரங்
களை மெதுவாக அகற்றிக் கொண்டே
தலையைத் தாழ்த்தியவாறு, "சரி, மேலே
என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?" என்று
அமைதியுடன் கேட்டான்.

"அது உன் முடிவைப் பொறுத்திருக்
கிறது. வீணு! சுற்று முன்வளர தான்
கண்ணியமான வேலை ஒன்றில் இருந்
தேன். நீ என்னோடு புரட்சிப் போரில் சடு
படத் துணிந்ததற்கு இந்த வேலை ஒரு
காரணமாக இருந்ததென்றால், இனி
நாம் பிரிந்தவர்கள் ஆகிவிட்டோம்...."

வீணு அவனை மேலே பேச விடாமல்
சட்டென்று வாயைப் பொத்தினான்.

“அசட்டுத்தனமாகப் போதீர்கள்” என்றபோது அவன் குரலில் அவளை அறிவாமலே ஒருவிதக் கண்டிப்பு ஏற்பட்டது. தொடர்ந்து சொன்னான்: “நான் எத்தனையோ தடவை உறியிடுகிறேன், ‘என்றாவது நான் உங்களுக்கு இப்பிரகரிங் இன்னை கோரக் கூடுமானாலும், அது உயரலக் கூடாது’ என்றுவும் கெத்திராது; உங்களை இன்னமையோ, வளம்போ, பணமோ, பதவியோ, எதுவும் அதற்குக் காரணமாக இராது; எங்கள் சமூகத்தை உய்விப்பதற்கு இன்றியமையாத இன்னப்பாக மட்டுமே அது இருக்கும்” என்று. ஆதலால் வேண்டிய விட்டு விட்டதற்காக உங்களை உதறித் தள்ளி விடும் அளவுக்கு எவ்வுதர்ப்பைப் பிடித்து விடவில்லை.”

சத்தரத்தின் சத்தேகம் கொண்ட மனம் இன்னும் தெளிவடைவதில்லை. “அப்படியானால்.....!” என்று, அவன் அவன் மூகத்தைக் கூர்ந்து நோக்கினான்.

“அடுத்த திட்டத்தை நாளைப் பகலில் விவாதித்துத் தீர்மானிப்போம். இனித்தான் உங்களுக்கும் எனக்கும் இங்கே வரவேண்டிய வேலை இல்லை” என்று அவன் குறுக்கையைச் செறித்தான்.

அவசரப்பட்டுக்கொண்டு அவன் மனம் தளர்ந்து விட்டதாகக் கருதியதற்கு இப்பொழுது சத்தரம் கெட்டுவினான். ஆனால் அவன் அதை வெளிக் காட்டிக்கொள்ளாமல், “சரி, டிஸ்பென்சரியைப் பூட்டிக் கொண்டு வா; ஊருக்குப் போவோம்” என்று கூறினான்.

வினா பெரிதாகச் சிந்தித்துவிட்டு, “இனிமேல் இங்கே பூட்டவும் வைக்கவும் என்ன இருக்கிறது? இருந்த சில மருத்து சோக்களையும் கருவிகளையும் தான் வண்டியில் ஏற்றி அழைப்பியாவிற்றே! இங்கே விடக்கும் மெசை நாதாளிகளும், அவமாரியும் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவை. அவற்றையும் இப்பொழுதே பிரதம இன்ஜினியரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால், மறுபடியும் இங்கே வர வேண்டிய வேலை இல்லை” என்றான்.

அவன் விஷயத்தை இவ்வளவு இரகசியம் எடுத்துக் கொண்டது சத்தரத்திற்குத் தெம்பு அளித்தது. அவன் மனத்தில் இப்பொழுது நிம்மதியும் லேசுப்பும் நிறைந்தன. “ஆமாம்! அதையும் இப்பொழுதே முடித்து விடுவோம், எனக்கும் இந்தப் பாய் மண்ணில் மீண்டும் அடி எடுத்துத் தவறக் கனியில்லாதான். தமது புனிதப் போருக்கு இரண்டு உயிர் கொடுப்பது வாங்கிக் கொண்ட பாய்ப்பூமி அல்லவா இது?” என்று அவன் மிகுந்த மனக் களிப்புடன் கூறினான்.

“பூமியைப் பறிக்காதீர்கள், சத்தர! அது ஒரு பாவமும் அறிவாதது. நான் வர்களைவும் கமக்கிறது; தவறுதல்களையும் கமக்கிறது. மக்களின் அறிவாலைச் செயல்களுக்கு அவர்கள் வாயும் ஊர் எப்படிப் பொறுப்பாகும்?”

“அப்படிச் சொல்ல முடியாது, வினா மக்களால் உருவானதுதான் ஊர். நாளைக்குச் சமூகம் தன் தவறாத உணர்ந்து, நிரூபித்த, தனது பிழைகளுக்காக கருத்தின்போது, நவாயிப்பட்டு மக்கள், “ஏ, பழிக்காமே!” என்று தான் இந்தக் காவலியைத் தூற்றுவார்கள். இங்கே உருவாக்கி வரும் அறிவால் இந்த ஊர் நிரூபித்திடுமென்றால், ஆனால் அபிமானிகள் வாய்வுக்கு அனை அமைப்பதைத் தடை செய்த அவைப் பெயரை அது மறைத்து விட முடியாது. சரி, வா போவோம், எனக்கு இங்கே தங்கும் ஒப்பொருள் என்னும் தெருப்பின் மீது நிற்ப்பு போலிருக்கிறது!” அவன் வெறி கொண்டவன் போல் வினாவினை கவனம் பிடித்துத் தராத வெள்ளை இழுத்துக் கொண்டு விளம்பினான்.

அறிவின அவன்! இங்கே தங்குவது கூன் தெருப்பின் மீது நிற்ப்பு போல இருக்கிறதாம் அவனுக்கு! இனி அவன் காலடி வைக்கப் போகும் ஒப்பொருள் இடமும் தெருப்புக் கிடங்காக மாறப் போகிறது என்பதைப் பாவம், அவன் எவ்வளவு அறிவான்!

சத்திரைத்தனம் புஷ்பவனமும் மூன் ஊர் விட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது இரவு எட்டரை மணி இருக்கும். கோவை புரத்தில் இரவு எட்டு மணிக் கொ ஊர் அடங்கிவிடும். தெருவில் அப்பொழுது இவர்களை வந்தி வெறுவாரும் இல்லை.

அவர்கள் ஊர்ச் செல்கொண்ட பதறிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது சத்திரைத்தனத்தின் விட்டுக் கூடத்திலிருந்த கவர்க் கடிதாரம் அதன் மணி அடித்தது. அதைக் கேட்டதும் அவர் பேசிக்கொண்டிருந்த விஷயத்தைச் சட்டென்று நிறுத்திவிட்டு, “மணி எட்டரை ஆயிப் போச்சே, தமிழ்! இன்னும் இந்தச் சிறைச் காணோமே!” என்றார் சிறிது கவலையுடன்.

“ஆம்...வருவாங்க. வராமல் எங்கே போயிடுப் போகிறாங்க. இப்பொழுதெல்லாம் சத்திரைத்தனம் அவர்கள் கட்டிக் கிட்டு வரான். ஊர்க்காரங்க களாட்டாப்பண்ண ஆரம்பிச்சிருக்கிறாங்கன்னு கேள்விப்பட்ட அந்தைக்கே, மகன் கிட்டே சொல்லிட்டேன்: ‘அடேய்!

யானுமதி
நானாகியா
கெம்பராஜ் கடிக்கும்
கெம்பராஜ்
புரோடக்ஷன்ஸ்

நளதமயந்தி

ரிஸீஸ்
ஜனதா ஸினி கார்பொரேஷன்
மலிபுத்தூர் நளன்ட்ரிஷத் கல்டவர்க்கு அபிஷேக் பயமேது!

LAKSHY

உரிமமகளுக்கு எழுதவும்:

ஜனதா சினி கார்பொரேஷன் பிஜிஎன். சிமீடெட், 2-வது மாட, 35, மதுரை ரோடு, சென்னை-3

உங்களை நம்பித்தான்டா அத்தான் அவளை அங்கே ஆஸ்பத்திரி வைக்க ஏது பாடு செவ்விருக்கிறதுங்க. வினாசையப் பொழுது இருட்டிட்ட பிறகு தவிவாய் புறப்பட்டு வரவிடாதே. நீ வேலைவைய முடிச்சுக்கிட்டு வர வணர்க்கும் காத்திருக்க வைச்சுக் காரியே கூடக் கூட்டிக்குட்டு வந்து விட்டியே இருக்கி விட்டுக்குன்று ஏதிராடு செவ்விருக்கே னுங்க. கவலைப்படாதீங்க" என்னார் புஷ்பவனம் ஆறுதலாக.

"என்னயோ போங்க. இப்போ என் மனசுக்குப் போதாத காலமின்னுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்குது. ஊர்க்காரங்களுக்கு நல்லது செய்வனுமின்னு ஆஸ்பத்திரி வைக்கப்போக, அவங்க தப்புத் தண்டாலா என்னென்னமோ நினைக்கக் கிட்டுக் கலாட்டாப் பண்ணுதுன்னும் ஆட்களைக் கொல்வதுன்னும் ஹைலி கட்டாங்கன்னு இதைப் போதாத காலமின்னுதானே நினைக்கணும். இதுதான் எாக்குன்னு இங்கே கைலம்மா வேறே தொண்டை தொண்டை ஆரம்பிக்கட்டா. எனக்குச் சேரவாய்மலைக்காரங்க பண்ணிக்கிட்டிருக்கிற கலாட்டா கிட்டப் பெரிசாய் பட்டி; இவ் பேசுற பேச்சைத் தான் தாங்க முடியலி. தம்பி! இந்த னுங்களுக்கு என்ன கைத்தியம் பிடிச்சப் போச்சான்னுதான் நினைக்கத் தொணுது. உங்க காதினெக்ட விழுத்திருக்குமே. இவங்க எல்லாருமார் சேர்த்துக்கிட்டு வினாசையப் கத்தரத் தையும் பற்றிக் கெலமமாசப் பேசிக் கொண்டிருக்கிற பேசு!"

"கிடக்கிறான் போங்க; இவங்க பேசிட்டா நம்ப குழந்தைகள் கேட்ட வங்களை ஆயிரையாக்களை? நாம் பற்றி வளர்த்த பிள்ளைகள். நம்ம ரத்தம் உடலிலே ஓடிக் கொண்டிருக்கிற குழந்தைகள். இந்த உலகமே தனியோப் புரண்டாலும் தப்பான வழியிலேபோகாதுவிற கைரியம் எனக்கு இருக்குதுங்க. என்னயோ படிச்ச குழந்தைகள், பட்டினத்திலே வசிக்க குழந்தைகள், மனநிலை கலங்கமில்லாமல் பழகிக்கிட்டு இருக்குது; அதைப் பார்த்துட்டு, இந்தப் பட்டிக்காட்டு ஊர்க்காரங்கதான் தப்பா நினைக்கிறுங்கன்னு, நம்ம கிட்டுப்பென்னு கணம் தாம் - நிமின்று குதிச்சுக்கிட்டு இருக்கிறது எனக்குத்தான் பிடிச்சேன். ஆனால், அதுக்காக நாம் வருத்தப்பட்டுக் கிடக் கூடாது. அதுகளுக்கு என்ன தெரியும், அடுப்படியிலே காலங்கடத்திக் கிட்டு இருக்கிற பிறவிகள். அடியெல் அடி அடிச்சா அம்மியும் நகரும் எவ்வித கணக்கிலே ஊர்ப் பேச்சைக் கேட்டுக் கிட்டுக் கலங்கிக்கிட்டு இருக்குது. அதை யெல்லாம் நாம் காதினே போட்டுக்

கிடக் கூடாது; அவங்க சொல்லு குக்களை என்விறதுக்காக அத்த குழந்தைகள் சிதேகித்தியே குறுக்கே விழவும் கூடாது."

"ரொம்ப சத்தொஷமா இருக்குது தம்பி உங்க பேச்சைக் கேட்ச. நான்கூட அத்த முடிவோடுதான் இருக்கிறேன். இந்த ஆஸ்பத்திரியும் வேண்டாம்; இழையும் வேண்டாம். எல்லாதையும் லுடிப்போட்டு விட்டோட இருக்கச் சொல்லு. இவ்வாட்டி வேறே எங்கே காவது பட்டினக்களையிலே" போய் ஆஸ்பத்திரி வைக்கச் சொல்லுன்னு ஒரு மாசமா என்னை நச்சரிக்கப் பார்த்தான் கைலம்மா. நான் கண்டிப்பா, என்ன வத்தாலும் வினாவின் காரியத்திலே குறுக்கிட மாட்டென்னு சொல்லிவிட்டேன். பின்னே என்ன தம்பி, அதை ஊரைவிட்டு விரட்டினு, ஊர்க்காரங்க அடிக்குச் செய்துக்கிட்டு இருக்கிற தரோகத்தை கிட்டப் பெரிய தரோகமாக ஆயிடாதா நாம் செய்வாது!"

பாவம்! இந்த முதியோருக்குத்தான் எத்தனை நம்பிக்கை தங்கள் மக்களிடம்! இவர்களுக்கும் அதிலிசின் என்று என் சொல்லக் கூடாது? தங்கள் மக்களின் நடத்தைகள் சிறிதும் சந்தேகிக்காத இவர்கள் ஆதரிசப் பெற்றோர்களாக இருக்கலாம்; ஆனால் அதிலிசின் என்பதை மறுக்க முடியாது!

இவர்கள் இப்படிப் பேசிக்கொண்டிருக்கையிலேயே புகளுந்துக் காலசாயி விருந்து மாடசாயி வண்டியுடன் திரும்பி வத்தான். "என் மாடசாயி! இவ்வளவு நேரம்? அம்மாதான் கத்தரத்துடன் காசில் வருகிறேன்; நீ வண்டியைக் கட்டிக்கொண்டு பொழுது இருட்டுவதற்குள் திரும்பியிருக்கக் கூடாது!" என்று வண்டியிலிருந்து இறங்கித் தங்களை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்த மாடசாயி வைக் கேட்டார் சச்சிதானந்தம்.

"நான் முதல் இந்தத் தொல்லைவெல் னாம் இருக்கீங்க" என்னுன் மாடசாயி. அவன் குரலில் எல்லையற்ற வருத்தம் தொனித்தது.

"என்னப்பா விஷயம், மாடசாயி?" என்று மிகுத்த பரபரப்புடன் கேட்டார் புஷ்பவனம் பிள்ளை.

"நம்ம குழந்தை அங்கே ஆஸ்பத்திரி நடத்தக் கூடாதுன்னு சர்க்காரிலே உத்தரவு போட்டுட்டாங்களாம்; மருத்துச் சாமான்களையெல்லாம் கட்டி எடுத்துக் கொண்டாந்துட்டேன். ஏங்க லாட்டாப் பல எனக்கதான் அதுக்கு அறிவாயம் பண்ணினுங்கன்னு, சர்க்காறமா இப்படி அதிவாயம் பண்ணும? எனக்கு வலறு எரிவுதுங்க! அப்படி என்னங்க தப்புச் செய்திடிச்சி நம்ம குழந்தை?"

சத்திதானந்தரும் புஷ்பவனமும் இச் செய்தியைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டனர். மாடசாமி கூறியதுபோல், இது வினாவுக்குச் சர்க்கார் இழைத்த மகத்தான அறியாபம் என்று அவர்களுக்குத் தோன்றியபோதிலும், அந்தக் காலனியில் அமைதி நிலையைக் குலைக்க அவனுடைய டிஸ்பென்சரியை காரணமாக்கிவிட்டதால் அதை மூடிவிடுமாறு சுத்தரவு இடிகுக்கலாமென்று மனத்தைத் தெற்றிக் கொண்டார்கள். புஷ்பவனம் அவ்விடமாக மறிஞ்ஞ, "கிடக்கிறான், போங்கள்!" போட்டுவிட்டு, "சேரவாய் மலைக்காரங்களின் நஷ்டம் நம்ம ஊர்க்காரங்களுக்கு லாபமாக்க, இனிமேல் வினா, நம்ம ஊர் ஆஸ்பத்திரியிலேயே மூழு நேரத்தையும் செலவிட்டு அதைப் பெரிசாக்கலாம். அவங்க யாராச்சும் காலைத் தலையை வலிக்குதுன்னு இங்கே வந்தால் வாலிலே ஓடுவையக் கட்டி சிரட்டிடினும்" என்று கூறியவாறு விடைபெற்றுக் கொண்டார்.

வினாவின் புங்குறந்து டிஸ்பென்சரி மூடப்பட்டதை அவர் அவ்விடமாகப் புறம்படுத்தி விட்டார்: ஆனால் அதன் எதிரொலியாக எழுந்த சம்பவங்களை அவரால் அலட்சியப்படுத்த முடிந்ததா?

அன்றிரவு சுத்தரம் வீடு திரும்பிய போது புஷ்பவனம் தூங்கிப் போய்விட்டார். அவர் கவலைக்கு இடம் கொடாத மனிதர். எந்தக் காரியத்தையும் பெரிது படுத்தி உள்ளத்தைக் குடைந்து கொண்டிருக்க விட மாட்டார். ஆயினும் இந்த விஷயத்தை — என்ன காரணத்துக்காக அரசாங்கத்தார் வினாவை டிஸ்பென்சரியை மூடச் செய்தனர் என்பதை விவரமாகக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளும் ஆர்வம் அவருக்கு இருக்கத்தான் இருந்தது. ஆதலால், மறுதான் காலைப் சுத்தரம் தூங்கி எழுந்து மச்சிலிருந்து இறங்கி வந்ததும், "ஏன்டா சுத்தரம், நேற்று என்னடா நடந்தது?" என்றார்.

சுத்தரம் அங்கே நடந்ததை விவரிக்க ஆரம்பித்ததுமே, மரகதத்தம்மாகும் அங்கு வந்து நின்றுகொண்டு அவன் கூறியது முழுவதையும் செவிமடுத்தான். சுத்தரம் முடித்ததும் அவன் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, "செந்தி வேல் முருகன்தான் காப்பாற்றினான். என் மகளைப் புடிச்சிருந்த சலியனிலே பாதி விட்டிருக்க!" என்றார்.

சுத்தரத்துக்குப் படுகோபம் வந்துவிட்டது. "அப்படி என்னைப் பிடித்திருந்த

கீல்செமிசிகாவின்

காஸ்ட்ரால்

இனிமையான மனமுடைய
விளக்கெண்ணெய்

கூந்தலைச் செழிப்பாக
வளரச் செய்கிறது

தி கந்தரா வெபெல் கம்பெனி லிமிடெட்,
கந்தரா-29

தென் இந்தியா ஆரீஸ்:
5/149, ஷாட்வே, மதராஸ்-1

தது சலிவாக இருந்தாலும் அது எங்கே விட்டு நீங்கி விடவில்லை. இன்னும் நெருக்கமாகத் தன்னோடு ஐக்கியப் படுத்திக்கொள்ள வணக்க செய்து விட்டது. தான் வேலைவை ராஜிதாமாச் செய்து விட்டேன்!" என்று கத்தினான் அவன்.

"என்ன? வேலைவை விட்டுட்டியா! ஏன்டா?" என்று அவறினார் புஷ்பவணம்.

"ஆமாம், அப்பா! வினாவுக்காகவே தான் அங்கே வேலை பார்க்குக் கொண்டு இருந்தேன். எப்பொழுது அவளுக்கு அங்கே இடமில்லை பெண்ணுவிட்டதோ, அப்பொழுது நானும் அந்த இடத்தில் அடி எடுத்து வைக்க விரும்பவில்லை."

"இது என்னடா கைத்தியக்காரப் பேச்சு. சுத்தரம்? வினாவை அங்கே வைத்தியசாலை நடத்த வேண்டாமென்று கூறுகிறது. எதுக்காக அப்படிச் சொன்னார்கள்? விசாரிக்க அவங்க மனசிலே இருக்கிற சந்தேகத்தைப் போக்கி, அவளுக்கு மறுபடியும் அங்கே தொழில் நடத்த இடம் வாங்கிக் கொடுக்க வழி பாற்பாடுங்கடா, காண்பெற்றது: கவி நெடு எங்கிற கணக்கிலே வேலைவை விட்டுட்டேன் என்கிறதே. பரவாயில்லை; தேற்ற ராத்திரித்தானே ராஜிதாமா எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறே. நானும் சச்சி தானத்த மாமாவுமா முதலியவரைவாலைப் போய்ப் பார்க்கு அந்த வேலி காரிகளுக்கு அனுப்பாமச் செய்து விடுகிறேன். தங்க வேலைதான் செய்தாய், தம்பி!" என்று வருத்தினார் புஷ்பவணம்.

"வேண்டாம் அப்பா! அவர்கள் என் ராஜிதாமாவை அங்கீகரிக்காமம் போனாலும் தான் அங்கே வேலைக்குப் போக முடியாது. தவிர, அந்தக் கேடுகெட்ட ஊர்க்காரர்களின் மனத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துவிட்ட சந்தேகத்தை யாராலும் போக்கவும் முடியாது."

"ஆமாங்க; வேண்டாமின்னு விட்டு விடுங்க. என் மகன் என்ன வேலை செய்துதான் பிழைக்கணும் என்கிற நிலைமையிலே இருக்கிறவனா? வேலைவை விட்டான்னு மறுபாதி சலியணும் விட்டதுன்னு, அவனுக்குக் காலகாலத்திலே ஒரு கலியாணத்தைப் பண்ணி வைப்புக. நீங்க அனைக்குப் போகிறாங்குப் பதில் போகாமே என்னோட தகுந்த நெருவுக்கு வாங்க. கைவக்காளிட்டேயும், அவங்க அண்ணாரிட்டேயும் போயி மானாவைப் பெண் கேட்டுட்டு வரணாம்" என்றான் மரகதத்தம்மாள்.

தாயின் பேச்சு இப்பொழுது சுத்த ரத்தை விழிப்படைபச் செய்தது. அவன் உள்ளத்தில் முன்னுள் இரவு முழுதும் ஒரு பெரும் போராட்டம் திகழ்ந்தது. அந்தப் போராட்டத்தின் இறுதியில், வினாவைத் தான் மணந்துகொள்ள தீர்

பித்திருப்பதை இனித் தன் பெற்றோருக்கு மறைத்து வைக்கக்கூடாது என்று அவன் தீர்மானித்திருந்தான். அதைச் சொல்ல வேண்டிய சந்தர்ப்பம் இப்பொழுது வந்து விட்டது. இதுவரையில் எத்தனைபோது தடவைகள் அதைச் சொல்லி விட வேண்டுமென்று அவன் துடித்திருக்கிறான். ஆனால் கைரியம் வந்ததில்லை. இன்ன அவன் துணித்துவிட்டான். கைரியத்தைவெல்லாம் மிகவும் சிரமப்பட்டுத் திரட்டிக்கொண்டு சொல்லியே விட்டான். கிதவைகளின் மறுவாழ்வுக்குப் பாடுபடும் பணிகளுக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டு விட்டதாகவும், அதற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக விளங்கும்பொருட்டு வினாவையே மணந்துகொள்ளத் தீர்மானித்து விட்டதாகவும் அறிவித்தான்.

"ஐயோ!" என்று விரிட்டனர் புஷ்பவணமும் மரகதத்தம்மாளும்.

"தான் அங்கேயே சொன்னேனே, கேட்குங்களா? இப்போ தலைலியே, துணியைப் போட்டுக்கிட்டுக் கூடத்து முனையே போய் உட்கார்ந்துக்கிடுங்க."

புஷ்பவணம் விட்டத்திட அழுதே விட்டார். "வேண்டான்டா மகனே! இது தம்ம குடும்பத்துக்காரங்க செய்வற காரியமில்லை. வேண்டாம்; அந்த திசைப்பை விட்டு" என்று கத்தினார்.

"எல்லாம் அந்த அறுதவிப் பொண்ணு பண்ணின கூத்துங்க. அந்த மாய்மாவைக் காரி என் மகனை அட்டையாப் புடிச்சுக் கிட்டுச் சொக்குப் பொடி போட்டு விட்டான்!" என்று ஓய்மாரி வைத்தான் மரகதத்தம்மாள்.

ஆனால் அவர்களுடைய அழுவையும் இரைந்துசங்கமம் சுத்தரத்தின் உறுதியைக் கொஞ்சக்கூடத் தளர்த்தவில்லை.

"அப்பா! கடைசிக் கடைசியாகச் சொல்லுறேன். நீ அவனை மறந்து மானாவைக் கட்டிக்கிட்டாத்தான் எங்கன் மகன். இவ்வாறே உனக்கும் எங்களுக்குமே எல்லா உறவும் கிட்டு விட்டது!" என்று புஷ்பவணம் இரைத்தார்.

"தீங்கன் மட்டுமென்ன? என்னைப் படைத்த கடவுளே, எனக்கும் அவனுக்கும் இனி எவ்விதச் சம்பந்தமும் இல்லை யென்று சொன்னதுமே, என் முடிவை மாற்றிக்கொண்டப் போவதில்லை. தான் வருகிறேன்" என்று கூறி விட்டுக் கிளம்பினான் சுத்தரம்.

"சுத்தரம்! சுத்தரம்! ஏங்கிடா போனே, மகனே?" என்று அவறினான் மரகதத்தம்மாள்.

"வேண்டாம் மகனே; திண்ணடா!" என்று கத்தி அழுதார் புஷ்பவணம்.

ஆனால் சுத்தரம் திடுக்கில்லை. அவன் உடுத்திய துணியுடன் விட்டை விட்டு வெளியேறி விட்டான். (பொருள்)

ஊட்டமும்
ஊக்கமும்
ஒருங்கே பெற

ராகோடைன்

புது ஆணர்ச்சி
உள்க்கும்
சிறந்த பாணம்

பைன் கெமிகல் ஒர்க்ஸ், மைசூர்

11 550

மிக அழகிய...

அபர்ந்த நீண்ட ஒளியுள்ள கூந்தல்!

பிரதிநாளும் கால்சேட் பெர்பியூம்ட் ஹேர் ஆயில் தடவி வந்தால், கூந்தலானது அடர்த்தியாகவும், நீளமாகவும் வளருவதுடன் இளமையில் நளியுடனும், அற்புத துளசிப்புடன் விளங்குவதைக் கண்டு நீங்கள் மகிழ்ச்சிடைவீர்கள். அது உங்கள் கூந்தலின் இயற்கை அழகை எடுத்துக்காட்டி, உங்களுக்கும் பிரயோகத்தையும்.

மகிழ்ச்சியுடனும் நறுமணம்—

உங்கள் குடும்பம் முழுவதும் விரும்புவது!

கால்கேட்

பெர்பியூம்ட்
காஸ்டர்
ஹேர் ஆயில்

நீக்கானமிசைஸை வாங்கிப் பணத்தை மிச்சப்படுத்துங்கள்!

கார் ஆர்ட் பெய்ஸ்
Cafes

T. கமலா குமார்
S.M. குமார்
V.M. குமார் - **H.S. S. பாக்**
K.K. சுவாமி

எல்லாம் அவன் செயல்

20.3.56
கமலா குமார்

பெய்கின்றது

உதவிக்கு ஒரு வருஷம்:

ஜனதா சினி கார்ப்பொரேஷன் பிரைவேட் லிட்.

2-வது மாடி, 36, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை - 2

செலவீகேசரி மிகைச்சாரதி

பிரதேசத்திலுக்கு அன்று கண்ணன் செய்த
விந்த உபதேசம், பாரில் உள்ள மக்களுக்கு
எல்லாம் இன்று பரப்பப்படுகிறது. 'பலம்
சுருது' உள் சுருமத்தைச் செய்வது கற்றுக்
கொள்' என்று திரைக்காட்சியுள்ள கண்ணன்
பாரித்தாறுக்குக் கூறியிருக்கிறான் அன்று.
இதோபதேசம் செய்யப் பற்றாத உத்தரப்பம்
பாரதிக் கதையிலேயே ஓர் அழகான காட்டம்.
அவதிக் கதையிலேயே விரிவாகக் குறிப்பிட்ட
புருத்தாடும், மிகவும் உத்திகைக் கருக்கமான
அந்நாள் மொன்பாக்களில் கூறுவது பாரதம்
பாடிய பெருக்கேவலுக்கு. குருக்கேதிரத்திலே
பாண்டவர் பண்டமும் கௌரவர் பண்டமும்
அணிவகுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அப்
பிரதேசத்திலுக்கு அந்தகனன் வருகிறான்
தேருந்தது. பிறரை நடத்தப்பலன் கண்ணன்.
பாண்டவரில் ஒருவனும் அந்தகனன் எதிர்ப்
பகைத்தும் இருக்கும் உறவினர்க்கையுள் பண்ட
விந்நகையும் பாரித்த உபதேச இத்தகைய பேர்
கணியம் கொன்று நுழைந்ததான் நாடாட்சி
செய்ய வேண்டும் என்றும், அந்த அரண்
அவியம் வேண்டியதுதான் என்று என்னு
கிறது. உன்னத்தில் ஒரு கோரியே ஏற்படு
கிறது அவருக்கு. கணியம் உள்ளியம் நகுவு
கிறது. கோத்தட்டில் மீதே நிலைத்து
இருக்கிறது.

சுருது எல்லாம்

உடன்பொன்று அரணம்

வெறுமலும் வேண்டின்

மெருஞ்செய்யம்—சொலத்தாழ்த்து

கூல்தாக்கை விய நெரு

வாரா இருத்திப்பன்

தேத்தட்டிலுமீதே நிலைத்து

என்று ஆரம்பிக்கிறார் பெருந்தேவனார்.
புறநாடு திரைப் பிறந்த புலம் வண்ணனும்
கண்ணன் இந்த நிலையில் பார்த்துக்கொள் பாரக்
கிறான். அந்நிலைக்கு இதோபதேசமே செய்
கிறது. 'இளங்குமலில் மூலவொரு மனிதனும்
என் செய்யும் காரியங்களுக்குத் தரவே
கத்தா என்று கண்ணிக் கொள்வதற்கு
தானே இத்தகைய மனக்கொடும். ஆகவே,
காத்து. அறிப்பலன் இளங்குமல்; ஆதலால்
செய்யும் காரியங்களைச் செய்யும்; அவனே செய்
கிறான் என்று மட்டும் எண்ணிக் தெரிந்து
விட்டால் எல்லாவும் கட்டடங்கள் மனிதன்
மனத்தில் இருந்து நீங்கிவிடும். மேலும்,
கருமங்கள் செய்வதும், அப்பாடிச் செய்யும்
கருமங்களின் பலபலங்களின் கித்திப்பதும்
மனிதன் செய்ய வேண்டிய செயல் அப்பாடி,
பலம் சுருது பாரி செய்ய மனிதன் கற்றுக்
கொண்ட வேண்டியும், ஆகலால் பார்த்தா
த உள் சுருமத்தைச் செய். மொன்பாக்களை

கொண்டதே' என்று உபதேசிக்கிறார் பார்த்த
சாரதியான கண்ணன். அப்படி உபதேசம்
பண்ணியவன் எல்லா அண்டங்களிலும்
அப்பேர் திந்தித்திருக்கிற தன்மையை விளக்கத்
தத்து விவரப்படுத்தியே காட்டுகிறான்.
இதோபமே சொல்கிறார் பெருந்தேவனார்.

பிறப்பினில் கேடு

இளவயரகான், பான

அந்திடுகேடு ஸம்பந்தம்

அலாள்—சுருதுரிய

காண்கார், மன்னுக்கார்

மன்னுக்கார் அத்தனையும்

தாண்டி, காட்டிவந்தார்

இந்த உபதேசத்தைக் கேட்டு, இந்த கிவ
லுத்தைத் தரித்த பின், பார்த்ததனு மயக்
கம் தெளிந்தது. போர் ஏதிரும். பொருக்
கணவர்க்கையெல்லாம் வென்று காண்குரு
வதற்குக் காணமா வீருத்தனும் அவன்
தானே. ஆம், அந்தப் பார்த்தசாரதியை
கண்ணன் தானே. அந்தப் பார்த்தசாரதி
கோயில் கோண்டிருக்கும் இடமும் செய்கி
வன் ஒரு பகுதியான இரு விசேஷம்.
அங்கு தான் செல்கிறோம் இன்று.

மொயின்னு எடுத்த அவதாரங்கள் பத்து.
மூலவொரு அவதாரத்திலும் அவர் கொண்ட
மோலங்கள் பல. அதில் பார்த்ததனு சாரதி
யால் இருந்து தேரோட்டியது கிருஷ்ணன்
தாரத்தில். கிருஷ்ணனுக்கு என்று பல
கோயில்கள் இருந்தாலும், பார்த்தசாரதி
கோலத்துக்கு என்று இருப்பது இக்கோயில்
ஒன்றே ஒன்றுதான். மேலும் ஒரு விசேஷம் இக்
கோயிலில், அருங்கதாக்கைக் காணக் கோயில்
என்றும் ஸ்ரீரங்கம் செல்லவேண்டும். வேறு
கோயில் பார்த்து, திருமலை என்றும் செங்கட
மலையோல் ஏறியேனும், வரதாரதிக்கை காண,
பெருமான் கோயில் என்றும் காத்திக்கே
போக வேண்டும். இன்னும் நாமியமலைக் காண
அதோபவொன்றும். ராமனைக் காண அயோத்
திக்குப் போகவேண்டும். ஆனால் இக்கப் பஞ்ச
ராதிகளையே இத்தக நிருவல்லிக்கேவலி கோயில்
மூலநிலையே காண்டு விட்டால், அங்கு பார்த்த
சாரதியைத் தொழக் என்றும் பார்த்தாண்ட
வர்க்காகத் துது சென்று பார்த்ததாரதி
கோயில்கே பஞ்சராதிக் கோயிலும் ஒருக்கே
வழிபாடு செய்ய வகை செய்திருக்கிறார்களே.
அதுவே ஒரு பெரிய விசேஷம்தான்.

இக்கக் கோயிலைப் பட்டத்தில் பார்த்ததனும்
செருமில் சென்று கண்ணனும் சரி, கோயில்
மூலமும், உத்திரிக்கு போர் ஏதிர இருக்கும்
புருக்கண்ணியம் பார்த்தாரமம் இருக்க முடி
வாது. அதுவே ஆதியில் அவன் மலையும் சிறிய
கணியியவிற்கு பின்னர் புகித்து பார்த்த

தொ.மு.பாஸ்கரத் தொண்டைமான்

பெரிய தொழில் குறையை இதை மேலும், இதன்மேல் கவரவன் புகாரன் என்று திட்டி ஒழுக்கிக் கொடுத்தது என்பது பராமம். இந்த புகாரன் தீர்த்தம் என்பதையே விடப் புதிதும் என்று உறும் தவ வரலாறு. இத்திருத்தருத்த நிலை பின்மேல் வரிப்படுத்தியது. காரணம் ஒரு ஒளிவர, இத்தருத்தருத்த நிலை தவம் செய்வது போது ஒருத்தின் உண்மையான உண்மை விளையாடி அவர் தவத்தால் உலகத்திலே உள்ளது. அதுவா போய்முற்ற ஒளிவர இத்தருத்தின் பின்மேல் இவ்வாறும் போக என்று உத்தேசமாகவும் வந்தது. (சரி) இத்தருத்தால் தவம் உறுதியாக நாமே. அதுவா போய்முற்ற உண்மையான பின்மேல் இவ்வாறும் போக என்பது அதுவா போய்முற்ற திரவம் ஒருத்தருத்தே பின்மேல் அத்தவமாக வந்ததிருத்தது ஒளிவர என்பது) இதில் புகாரனின்மேல் தவம் பார்த்த வரத்தின் தொழில்தவம் ஏழு நாட்கள் தடைபடுகிறது. இவ்வாறு இவ்வாறு

இரு. கோவிலுள் நுழைவதற்கு கோவிலின் முன்புறம் மண்டபங்களைக் கடந்து தான் மகா மயிலாந்த லாபித்துக்கு வரவேண்டும். இந்த லாபித்துக்கு மேலதான முகத்துவாரம் போதும் இருக்கிறது. இந்த அருங்குடி, சரக்குவாரமும் கோண்ட கோபுரம் புதுப்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. சில வகுப்புகளுக்கு முன்னால் சேவியை இடைக் கடந்து, இன்னும் உள்மேல் இருக்கும் தொண்டராயம்பொடி லாபித்துக் கடந்துதான், லாபித்தாரதியைக் செவிக்கே செல்வேண்டும். இந்தக் கோவிலின் முழு சம்பிரதாயம், லாபித்தாரதியைக் செவிக்கு முன்பே மந்தவர்களை வேங்கையம் கவித்துவிட்டு வேண்டும் என்று. அவசிய லாபித்தாரதியை வலமாகக் கடந்த பின்னர் வேங்கையலர்களை வலங்கிடையாம் முதலிய. சத்தி லாபித்தாருக்கு தென்பக்கம் திரும்பியதும், நம்மை ஆட்சேபம் இருப்பவர்களை வேங்கைகித் தவிர்த்து, இவர்களைக் கடந்தி, லாபித்துக்

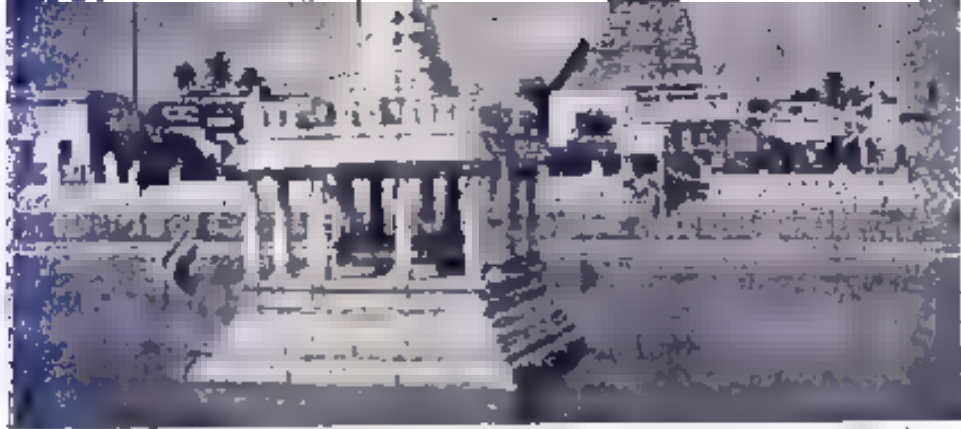
பதிலும், ஸ்ரீமத் நாராயணமேந்திர சுவாமிகள் அவர்கள் பூனாவத்தில் சீருத்தரங்கம் என்ற இடத்தில் இரு அக்ஷரிகளாகக் கலாநாயகியாக இரு மகாநிஷிதிகள் பரீட்சாராயணமாக ஒரு சந்தை மரத்தடியிலே, பெரும் மனோகந்திரோசையுடன், அவர்களுக்கு வேதவங்கி என்று பெயரிட்டு வளர்க்கிறார் சீருத்தரங்கம். இவர்கள் மனவலம் பருகும் அடைத்தபயில் இவர்கள் என்றே சொல்லத்தகுந்த மனவலம் பதிந்து கொள்ளும் மனவலம் இவர்கள் என்றே 'இவர்கள் என்றதால்' என்று வேதவங்கி சித்த நான்கிதொன்றி உதயபதால் இவர்கள் மந்தரங்கள் என்று பெயர் பெற்று இவர்களே தந்திரிகளாகிறார்கள். சொல்லும் சுவாமியார்கள் என்ற பதிலேயே பகுத்தல் விடுகிறார்கள். இந்த மந்தரத்திற்கு (அரங்கமந்தரம் கொலத்தில் இருக்கும்) ஒரு தனி சந்திர இக்கோயிலில் உண்டோனே, இந்த 'ஒரு வங்கித்தாமரைபாசம்' ஒன்றிய சீமாந்தராயிரே இருவர்களிடத்தில் வந்தவர்கள்' தொல்லதார் பெயர்வார்கள்.

[illegible]

ஆண்டாள் சத்திபிப் பக்தத்தினிழை
பாசத்தாரதிநீர் சுப்பங்கி ழூதத்திள் மே
உன் ஆசைத் தீதாள் தேவன் மேத
கட்டு, பாசத்தாரதிநீர்த் துளிர்க்க விசை
காள். ழூதத்தாரதிநீர் சுப்பீரமாக ழூதத்திள்
மீசைவோடு நீண்டுபுர்த்த பொருத்தத்திள்
காட்டி அசைப்பவன் வெங்கடகிருஷ்ணன்.
சுப்பங்கி ழூதத்திள் திற்பன் ழூததாரதிநீர்

உறுதி செய்தல்

அகஸ்கிபேணி கோயிலும் துறையும்

மேய்கடலிருஞ்ஞன் எவ்நும் உதவவுரைத் திணைப் பார்த்தாராதி .என்றும் அழைக்கிறார்கள். நிருமலியேய் திற்கும் அம்மாத உணர்ச் ண்டு தொழுத் சென்ற மணி என்ற தொண்டமான் சக்கரவுர்த்து உணர்த்திய ஓர் ஆணை. 'உன்னை எத்தகையோனே கோயல் உயில் எய்வாரம் நான்விடுவேனே. அன்று பார்த்தனாருக்குச் சாரதியாய்த் தேர் ஊர்த்த யோது எத்தக கோலத்தினே இத்தகையவாள் என்று நான் காண முண்டாமா?' என்று மிகக் ஆதங்கத்தோடெனே பிரார்த்தித்துக் கொய்வினார். அவருடைய பிரார்த்தனைக்கு இரங்கி பிரத்தாரணம் மேந்தியமாத் இத்தக திரு அகஸ்கிபேணியினே திரு மேய்கடலுடைய வாரிசே, பார்த்தாரதியின் மொலத்தில் எழுத் தருகுவின்னான் என்பது ஊத. பார்த்தாரதி உயிரிய வரணியும். அங்ஙனம் பவராமன். உலர் சாத்தினி, மகிள வி குகியினி மகன் பிரத்யும்னம், பேரன் அத்தித்தன் சமேதனாக் குறியுபத்தோடெனே இவ்ரு வந்திருக்கினார். பார்த்தாரதிக்குத் தேவோட்டியவாள் எழுத்த அகாரம் ஆனதால் சக்கர ஆயுதம் இக்கி டுடது உடையி. வயது ஊயில் சங்கு உண்டு. ஆம் வெற்றியை ஊதி அறிவிக்கச் சங்கம் அவசியம்.இவனே. இடது கை வர்த முத்தினர் யோடு இவ்ருவிறது. மிகக் அழவோடு குகியினி பக்கத்தினே நித்தினும். கிடைசாணம் மணக்க இத்தக அவனே அவன் விருப்பப் பழைய சோதரர் பவராமன் சாத்தி நிதன் உவரமன் துணைமொண்டு தேரின் தாக்கிக் கொண்டு வந்து மணம் புரிந்து கொண்டவன் அங்கவா உணர்ணன். ஆதவான் இத்தகத் தினே குகியினி உக்யான உதவவுறும் சிறப் பாக தடைபெறுவிறது. ஸ்கு முத்திற்கு மூன்று உதவவுரைத்தமாத் சிறப்பையே பார்த்தாரதி எய்கிறார்கள். இவர் ஸ்ரீதேவீ - துறையி என்ற உபந நாச்சிமொர்க்கினோடெனே எழுந்தருளி வீருக்கினார். 'உண்ணன் என்றும் கருத்தெய்வம்' என்பதற்கேற்ப தன் கைய திருமுக மண்டவம். தன் வகிகரமான திரு மெயி. மூகத்தில் எவ்வாள் யோகம் ஏற்பட்ட வடுக்கம். ஆடை அணிதணல்களைப் பற்றியோ கோடகவே வேண்டாம். எவ்வாள் ஏரே ஊர மலம். உதவரை் கரத்தினே தேரோட்டுவதற்கு உரிய சாட்டை உண்டா என்பார்கள். அந்த மேய்கடாம் தணகன் மறைத்தவிரும். மூவன்

இடைவீசே வீருத்து ஒரு கத்தி தொங்கும். பார்த்தனுக்குத் தேரோட்டும்போது ஆயுதமே எடுப்பதில்லை என்று எத்தியம் செய்து கொடுத்திருந்தானே அங்கு இருக்கக் கத்தியை இடை வில் கொடுவி இடப்பது கரிதானா? என்று எண்ணியவம் நாம். இதற்குக் கோக்காதி வறைய. ஸ்ரீமயோகத்தக விளக்கம்போது. 'அல்லாஹம் மேர் ஊய்நி தெருளில் எழும் ஐயங்களை ஸ்ரீமலாளான் அறுத்து மோக நிலைதொன். பார்த்தா எழுத்து திம்' என்று உண்ணன் உறியவதை நினைத்து. பார்த்தாரதியின் இடையி இருப்பது அந்த ஸ்ரீமலாளனே என்று கொண்டால் நம் எத்தெழுமெ நிக்குத்தானே.

இத்த அகஸ்கிபேணி நிதரும் ஊதநிசைப் போய்கவாரும். நிருமலியை ஆழ்வாரும். நிருமலியை மன்னாரும் பாடி மகிழ்ந்திருக் கிறார்கள். மூவ்வவர் இருவரும் ஆளுக்கு ஒரு ண்ட்டெ டாட. நிருமலியை ஆழ்வார் மட்டும் பத்தப் பாட்டுக்கள் பாடியிருக்கிறார். இவர் 'பற்றலா விடக் கோய் ஊயில் கொண்டு பார்த்தன் தன் தேர்மும் நின்றுக' மட்டும் பாடலில்லை. சிற்றவை பணியால் முடிதுறத்து இராவண வதம் முடித்த இரா வணுத்தகையடிம பாடுகிறார். இதொடு விடுகிறாரா?

செவ்வையக் கீழ் வேறானடு

துண்புன்குப்ப, வினா எய்துது

அளவிலிடுப் பெரவாள்

தெளவிய சிவம் ஆடு

தேவைய, நிருவல்க்கிபேணி

கண்டேனே.

என்ற அழகிய சிங்கரைடிம பாடுகிறார். (இத்தெய்வ சிங்கமே, துணவிலாராக இன்ற மக்கள் தானில் வழங்குகிறார்) 'ஆனவின் துறம் தீரப் புன் ஊர்த்து ஆழி தொட்ட கிறுத்திர வரதனே' தென்னன் தொண்ட வர்வான் செய்த நன்மையினைத் திரு அகஸ்கி பேணியின் நித்தினும் என்றும் அறிவிட்ட னொருமார். ஆழ்வார் கண்ட அகஸ்கிபேணி யான் அழகன் அழகுதன். ஆதியான் என்பதை மெய்யாம் அறிவியற்போது. நாளும் அவனைச் சென்று தொழுது அவனது கீதோபதேசத் தைக் கேட்டு விடு பெருவாரும் அண்ணன் எந்தே நினைக்கத் தொன்றுவிறது எனக்கு.

நயந்து உதவும் கை (மணி)

“யாருக்காவது உதவாமைமாதத்துப் பல நாட்டினுக்கு முன்பே நம் மனைவியின் பெயர் இன்னதென்று தெரிந்து விடுகிறதா?” என்று ஒரு தியாக் கோவிலைப் போட்டார், நம்மார் ராமலிங்கம். அவர் இப்படித் தான் தியாக் தியா என்று ஏதாவது வேடிக்கைக்குக் கோவிலைத் தூக்கிப் போடுவார்.

“இது என்ன நியாயம்? ஆச்சரியம்? உதவாமைத் தூக்குப் பல நாட்டினுக்கு முன்பே நம்மார் தம் நடத்து விடுவதில்லையா? பத்திரிகைகூட மூன்றுபேர்தான் அச்சடித்து விடுகிறார்கள்?” என்பதே.

“சேச்சே! நான் அதைச் சொன்னேன். இந்த இவனை...அதுதான் என் மனைவியோடானவ நான் அறிவாத நிலையில் வரோதான் என் மனைவி என்று அறிந்துகொண்டு விட்டேன். அதைச் சொல்கிறேன்” என்று நம்மார் விடாமல்.

“அந்தக் கன்னி? மாமாவாக்கும் பெண் பிறந்து விட்டவுடனேயே மனைவியாகப் பிறந்து விடுகிறாள். அவளுக்குளோ அவது தங்கப்போ வேறு இடத்தில் உதவாமை ஆகும் காரணம் அப்படித்தான் பேசும் இருந்து வருகிறது. தெய்வச் செயலாக நீங்கள் மாமா பெண்களையே மணந்து கொள்ளுகிறார்கள். அப்போது, பிறந்தவுடனேயே என் மனைவியைத் தெரியும் என்று சொல்கிறார்கள் போகிறார்களே?” என்பதே தர்க்கரீதியாக.

“அட்டட்ட! இவன் என் மாமாவின் பெண் அங்கம், மாமனாகப் பெண்தான். அன்று காரணம் இவனை என்ருத் தெரியாது. எங்கள் அன்னா விட்டும் பக்கத்து வீட்டுப் பெண்தான் இவன். உங்களுக்கு முழுதும் சொல்லுதான் புரியும்” என்று ஆரம்பித்தார்.

நம்மார் ராமலிங்கம். அந்தச் சமயம் அவருடைய மனைவி வரோடா இருவருக்கும் காப்பி கொணர்ந்து வைத்தவர் சம்பாஷணையைக் கண்டு, புன்னகையுடன் திரும்பினார். நம்மார் சொல்ல ஆரம்பித்தார்:

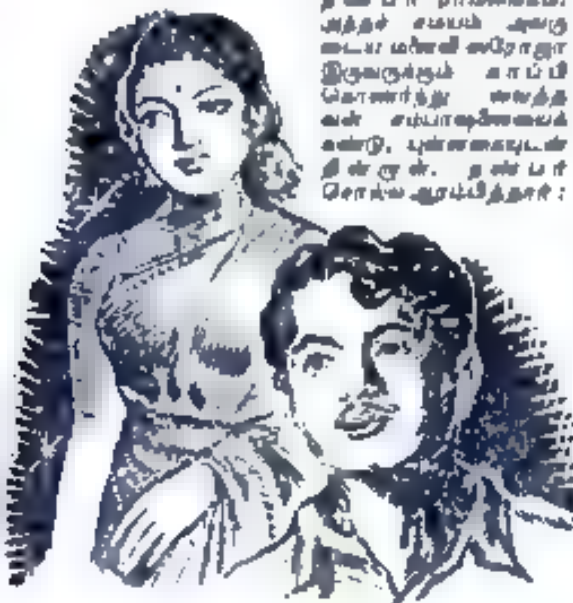
“நாந்தான் மிஸ்ட்டிக் காரைத்தே. என் கையால் சமயத்தில் நான் காஷ்டத்துப் போகும் வழியில் ஒரு முகாமில் இருந்தேன். என் பெற்றோரும் தமையாரும் மாலுரத்தில் மாலாநாதன் தெருவில் இருந்தார்கள். எங்கள் பூர்வீகமான வீடும், திவ்யலங்கனும் மாலுரத்தில் நான் இருந்தேன். என் பெற்றோரின் கடைசி நாட்டினில் காவேரி கதாவும் செந்துகொண்டு மலூர் நாதரைத் தரிசித்துக் கொண்டு விட்டே ஆகவே இருந்ததால், பெரிய அண்ணன் மாத்திரம் கைடும் திருத்திக் கொண்டார்கள். இரையலும் சென்னையில் இருந்தான். கடைக்குட்டியாவிய நான் காஷ்டத்தில் இருந்தேன். மிஸ்ட்டிக் ரீதியில் அந்தே கைடும் கட்டித், ‘கார்ப்போரல் ராஜ்’ பெற்றிருந்தேன். இப்போது ‘மணி’ ஆகிவிட்டேன்.

“அப்போது...அதாவது இரண்டு வருஷம் களுக்கு முன்பு, மாலுரத்திலிருந்த என்ருத்தனின் மூத்த பெண்ணுக்கும் உதவாமைத் தீர்மானிப்புகிறது. முழுதும் பிள்ளைகளாகவே இருந்து வந்த எங்கள் வீட்டும் பெண்ணுக்கும் உதவாமை என்று முன்முதலில் நடத்தது. எங்கள் வயிற்றில் பெண்களே ஆட்களும் அன்புடைய நமது வீட்டும் நடக்கும் திழ்ச்சிக்கு நானும் வந்து இருக்கவேண்டும் என்று என் அன்னா பெற்றோர் அமைவரின் விருப்பமாக இருந்தது.

“ஏதோ பார்த்தலாம் என்று அசட்டுத்ததில் ‘சுருவதாம்’ எழுதிவிட்டேன். அன்னா பெண் உதவாமைத் தெறி தீர்மானிப்பட்டுப் பத்திரிகை அச்சடித்து அனுப்பியாகிற்று. அந்த நிலையில் மிகவும் மூக்கிய தெறித்திலிருந்த எங்கள் ‘காம்பி’ய் வயருக்கும் ஒரு காத்திர விஷ விடைகளை என்னுள் உதவித் திட்டது. எனக்கு அந்த வருஷம் விஷ குடித்து விட்டிருந்தது. எப்படியும் விஷ வாக்வி விடலாம் என்று இருந்த தம்பிக்கை விஷமி விடவே, ‘அன்னா பெண் உதவாமைத்தற்கு எப்படியுடா போவது’ என்று யோசித்தேன். யோசித்தேன். யோசனை ஒன்றும் எனக்குப் புலப்படவில்லை.

“இந்த விஷயத்துக்காக மலூரிலும் குக்குமலூரிலும் இருந்த என் தாலாறை வந்துபடுதலும் செந்துகில் விட்டிவிட்டிருப்பதிலும், யோசனையில் தெய்வ முடிவில், என் நம்மலான மலாசிகத்திற்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அவன் மாலுரத்தில் ஓர் அச்சரீதியில் வேலியாக இருந்தான்.

“என் கடிதம் விடைத் தருவது தானில், ஓர்மேயிலில் எனக்கு ஒரு பத்திரிகை விடைத்தது. உதவாமைப் பத்திரிகைதான். அதில் ‘சிரந்து’ ராமலிங்கத்துக்குச் சென்னைக்கு வந்தி ரோஜாலைக் கன்னிதானம்சென்று கொடுப்பதால் பெரியோர்களைத் தீர்விக் கப்பட்டு’ என்றிருந்தது. இந்த ஏற்பாட்டை எந்தப் பெரியவரும் தீர்விக் கவில்லை. நான் எழுதி

இருந்ததை, 'ஏதாவது ஒரு பெயரைப் போட்டு, எங்களுக்குத் திருமணம் என்று ஒரு ஒரு பிரதி பத்திரிகை அச்சடித்து அனுப்பி, அதைக் காட்டி வீவு பெற்று வருகிறோம்' என்று, அதன்படி நண்பன் மகாலிங்கத்தில் கற்பனைச் சிறுக்கியான பெயர் தான் வைராஜா.

"அந்தப் பெயருக்கும் இவருக்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லை. இவன் மலையாள ராஜ்யத்திலிருந்து மாநாத்துக்குக் குடி பெயர்ந்தான். ஏதோ கோ-ஆப்ரேடிங் இலாகாவில் இன்ஸ்பெக்டராக இருந்த இவன் தன்னைப் மாநாத்துக்கு 'மாற்றி விடுகிறார்கள்', அவர்கள் என் அண்ணனின் வீட்டுக்குக் குடிபுத்திருக்கிறார்கள்.

"நான் ராஜ்ய வந்திருந்தபோது இவர்கள் இங்கு இல்லை. பின்னர் வந்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், என் நண்பன் இப்படியாக ஒரு பெயரைப் போட்டுப் பத்திரிகை அச்சிட்டு அனுப்பிவிட்டான், அதைப் பிரதியைக் காண்பித்து வீவு கேட்டேன். அதை மறுத்தவிட்டு உரையா லுடியும்? எப்படியோ சொல்லி அடித்து வீவு காய்க்கி விட்டேன். பத்து நாட்கள்தான் கொடுத்தான் கடிப்பிரேடி. பலவஸ்த்துக்கு மூன்றும் மூன்றும்—பது நாட்கள் போக நானும் நாட்கள் ஊரில் தங்கலாம், ஏதோ விசேஷமயத்தில் இருக்கிறேனே என்ற ஆதரவில் புறப்பட்டு விட்டேன்; எந்தேன், அண்ணன் பெண் எல்லாண்டு ஆயிற்று.

"எல்லாண்டான மறுதான் மாலிகியா தான் தமிழ்ப் படம் ஏதேனும் பார்த்து வருவாம் என்று புறப்பட்டுடன். 'கூடவந்த மலகை' என்ற நகல்பப் படம். எங்கு— எந்த மலகை யும் 'வராந்தராய் திச்சித்தையாகப் படம் பார்த்துவிட்டு விட்டுக்கு வந்தேன்.

"என்னை ஆச்சரியம்! எங்கள் வீட்டுவாசலில் ஒரு புதிய மலிகை உட்கார்த்திருத்தார். கூட்ட வகுப்போடு ஒரு நண்பன் எதிரில் வந்து வீவுபத்தை விளக்கி விட்டான், அதாவது எங்கள் ராஜ்யம் மூலையில் வாரோ ஒரு படம் 'ராமலிங்கத்துக்குக் கல்யாணம் இப்போது இல்லை, ஏதோ 'போலிப் பத்திரிகை' வைக் காட்டி வீவு வாங்கிவிட்டான்' என்ற உண்மையைப் புரளி பண்ணி விட்டிருக்கிறான். உடனே அங்கிருந்து உள்ளூர் போலீஸாருக்கு விளக்கித் தர்போட்டு அனுப்ப சகலம் உத்தரவு வந்திருக்கிறது.

"நான் இதைச் சிந்திக்கும் எதிர்பார்த்தவனைப், வந்திருப்பவர் ஸி. ஐ. டி. இலாகா விவர். 'என்ன ஆகுமோ?' என்ற எண்ணத் துடன் தான் போனேன். நான்தான் ராமலிங்கம் என்று சொல்லி என் அண்ணனது அறிமுகம் செய்துவிட்டேன். உடனேயே சத்தனம் கேற்றிது, பாக்கு, சர்க்கரை எல்லாம் அந்த இன்ஸ்பெக்டருக்குக் கொடுத்தார்.

'மிகவும் எத்தோதும், மிஸ்டர் ராமலிங்கம்! ஏது கல்யாணமானவுடனேயே, மறுநாளை சினிமாவுக்குக் கிளர்ச்சிவிட்டீர்களே?' என்றார் வீவுபத்தைக் கிரவிலும் தொலிந்து.

"ஆமாம், உடனேயேயேயாம் தமிழ்ப் படம் பார்த்தே லுடிவாங்கியே, வந்தபோதே பார்த்து விட்டோம் என்று."

கேள்வி கேள்வித அடல மலிகை உப திவையும் உபர் தீர் மன்றத்து வழக்கத்திற் றான திரு வி இருக்காந்தி துவர் அபர் கலிம் கைய்யத் துத்தி கைய்யம் மேற்கு கைய்யத்திற் அடலமர் 16-ம் 12-ம் தேதி கேளு கேள்விதவரை தடைபெற்றது.

"கல்யாணமானவர் உடனே தலிங்காவை போவார்கள்? மலிகையையும் அழைத்துக் கொண்டுதானே போகவேண்டும்' என்றார்.

'என்ன...' என்றும் சமாளிக்க முடியாத ஒரு கேள்வி.

"என் தலக்கத்தை அவர் உணர்ந்தாரேனா என்பதோ? 'ஓர் அது உங்கள் இட்டம், என் உடனையை நான் பார்க்க வேண்டும், தயவுசெய்து எங்கள் மலிகையைச் சிறு அழைத்து வாருங்கள். அவர்கள் ஒரு கையெழுத்து போடவேண்டும்' என்றார்.

'என் மலிகையாவா?'

'ஆமாம், வார்! நேற்று மணம் நடந்த மணம்பெண்ணை.'

'எந்த மணப் பெண்ணை!'

"அதற்குள் என் அண்ணன் திவகையைச் சீராகக் 'நேற்று நெண்டு கல்யாணம் நடத்தது. என் பெண்ணுக்கும்தான்...' என்று இருந்தார்.

"அது வரக்குத் தேவை இல்லை, இந்த ராமலிங்கமும் இவர் மலிகை விசேஷரானவும் வந்து கையெழுத்து போட்டால் போதும், நான் ரிப்போர்ட்டு அனுப்பி விடுவன்." என்றார். "இதெதோ இது! இப்போது நான் எந்த விசேஷரானவ அழைப்பது? அவளை என் மலிகை என்று எப்படி ஒப்புக்கொள்ளச் செய்வது?" என் தலம் சமர்ந்து. இத்தப் பேச்சு காலில் பட்டவுடன் இருளில் இருந்து ழு! உருவம் வந்தது. அதியல் போட்டிருந்த விளக்கில் அடியில் வந்தவுடன் தான் அது பெண் என்று தெரிய வந்தது. சுவீர்த்த தலம் திரிமாமல் வந்து இன்ஸ்பெக்டரின் எதிரில் திங்குள் அத்தப் பெண்.

'நீ யாரம்மா?' என்றார் இன்ஸ்பெக்டர்.

'நீங்கள் கையெழுத்து வேண்டும் என்றிர் களை?' என்றான் அத்தப் பெண். நான் ஏறிட்டுப் பார்த்தேன். ஆம்! அழகான பெண்! நான் கற்பனை செய்திருந்த ழுர் இன் மலிகை... என் ழுச்சே நின்றுவிட்டது. நான் கையு காண்கிறேன், அவ்வது உண்மை திவழ்ச் வொ என்று தெரியவிட்டது.

'உன் பெயர்?' என்றார் இன்ஸ்பெக்டர்.

'விசேஷா' என்றான் அவன்.

'ஓகோ! மணப் பெண்ணே... ஓகி. கையெழுத்து போடும்மா. உன் பெயர்

ஸரோஜா எப்பதற்குச் சர்ப்பி வேண்டுமென்று என்ருர் இன்ஸ்பெக்டர்.

"உடனே என் வீட்டிலுள் ஓடிய அந்தப் பெண் எஸ். எஸ். எம். ஸி. நோட்டீஸைக் கொண்டு வந்தாள். அதைப் பார்த்து ஏதோ குறித்துக்கொண்டு என்விடிலும் கைபெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு போய்விட்டார் அந்த லி. ஐ. டி. இன்ஸ்பெக்டர்.

"இன்ஸ்பெக்டர் போனதும் தன் தி சொல்வதாய் என்று அந்த நயங்களைத் தேடினும்... என் மாயம்! தேவி அத்தர்த்தியானவளாகி விட்டாள். இது ஏதோ மாயாஜாலம் மாதிரி இருந்தது. கம்பனுக்காக சரஸ்வதிதேவியை வந்த தயிர் கண்டத்ததாகச் சொல்லும் கதை போல் என்றுதான் கூறும் தயிர்க்க தேவி ஸரோஜாவாகப் பரமேஸ்வரி பதவியை விட்டாள் போலும்.

"பின்னர் சிபாரிசுப்போதுதான் அவள் அடுத்த வீட்டுப் பெண் என்றும், இவ்ரு குடி வந்து இரண்டு மாதங்கள் ஆகியதன் என்றும் தெரிய வந்தன. இவளுக்கு இந்த விஷயத் தில் ஏன் இத்தனை உரிமை என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

"மேலும் என் வீட்டில் நுழைத்து எஸ். எஸ். எம். ஸி. புத்தகம் கொண்டு வந்தாள். அதுவும் ஒரு புதிர்...." என்று நண்பர்.

"ஆமாம், இவருக்கு எல்லாம் புதிதாம்" என்று எங்கள் சம்பாஷணையின் தொடர்பில் கவந்தாள். அதுவரையில் யோமல் நின்று கொண்டிருந்த ஸரோஜா. தான் 'எம்ம்' என்று சேப்பது யோசனை பார்த்ததன். அந்தப் பெண் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னாள்.

"இவர்கள் வீட்டுக்கும் எங்கள் வீட்டுக்கும் கொணியை வழியாகப் போய் எடுத்து வர எந்த யட்சினி வேண்டும்?" என்று சொல்லிச் சிரித்தாள் ஸரோ.

"பார்த்தீர்களா? இப்படி ஒரு ஸ்திரீ இருந்தது என்று இரண்டு வருஷங்களுக்கு எங்களுக்குத் தெரியவில்லை! பொருள் என்னும்...."

"ம். சொல்லுங்கள். ஏன் திறத்திவிட்டீர்கள், பெண்கள் என்றால்....?"

"சம்போகித் தாமர்த்தியம் உடைபவர்கள் என்று சொல்வ வந்தேன். அது போகட்டும். இந்தனை நாட்கள் நான் செட்டுத்தான் நீ பதில் சொல்ல விரும்பு, இன்று இந்த மாமன விடம் சொல்லு. எங்கடாக நீ ஏன் மனைவி

பெறுகிறாய் ஏதற்கு?" என்று அவர்களை வேட்டு விட்டார் ராமலிங்கம்.

"போர்வீரரைக் கணவனாக அடைவதாம்!"

"நீ போர்வீரன் மனைவியானே ஏதற்குப் போர்வீரனாய், போர் தொடுக்காதே!"

"சர்ப்பமா? என்னிடம் போட்டுக் கொள்ளாதீர்கள். நீ ஏன் வலிய வந்து தின்றாய்....?" என்று சொன்னாள்.

"பாவம், இவருக்கு மிமிடரி தண்டனை கொடுக்கும். இன்ஸ்பெக்டர் என்றுதான்!" என்று சொன்னாள்.

"அதற்காக நீ இவர் மனைவி என்று எழுதி விட்டாய்... பின்னர் பார்த்தால் உன் மனைகை என் வருவார்கள்? இதை யோசித்தாயா?" என்று சொன்னாள்.

"ஏன்? இவர் எப்போது. அதுதான் மறாவிடக் காமம் சொன்னாள்! கற்பனைப் போல் போட்டாகக் கூட காவல்துறை வந்து தீர்க்காது. உன் பெணரைப் போட்டு விடுவீர்கள். உனக்குப் பிராந்தமிருக்காது... அட்டோ! சொல்லி விட்டேன்!" என்று உத்தமகை எழுத்துக் கொண்டாள் ஸரோஜா.

"மீறும், மறாவிடக் காமம் யோசனாது. இருக்கட்டும்!" என்று கறுவிறார் ராமலிங்கம்.

"போனது போனது, உமக்கு தன்வறுதானே செய்தார்!" என்று சொன்னாள்.

"நன்றாக! மிமிடரி தண்டனையே தேவையே போகிறதென்று. இவன் கொடுத்த தண்டனை...." 'கொடுக்கிறார்களா?' என்ற பாஷையில் அவர்கள் பார்த்தார் நண்பர். 'வேண்டாம்' என்றபடி ஸரோஜா தன் வசைத்தான். அவள் லாகத்திலிருந்து பூசிய எண்குப் புரித்தது. லுன்று குழந்தைகளின் தகடனாய்வா தான்.

"மிமிட்டி பார்த்தால் குடிவாவிருந்த என்னை இத்தகைய அளவிற்கு சிறைவீட்டு விட்டாய்" என்று குடிவீருக்கும் விட்டைக் காட்டினார் நண்பர்.

"அதை சிறைதாலிலும் சிறை பெரிதுதான்" என்று சொன்னாள். தன்வருக்கும் புரியவில்லை. தானே விளக்கினாள்.

"உங்களுக்கு வலியவந்து தாவுக்கு தவறு உதவும் கையாக வந்து தின்ற மனம் சிவ வ லாந்துதானே! உங்கள் சிறை அங்கேதானே?" என்று சொன்னாள். அவளையும் சிரித்தோம்.

சத்தவலத்தியசாலை (அருங்கு) ஸ்கூல் "நடுசன்கூடு" ஐ

சுருதிசுருதிசுருதி

சத்தவலத்தியசாலை

நீலா

"நடுசன்கூடு மல்பொடி" பாக்டெரி தயாரிப்பு

மலர்வலத்தியசாலை

பாக்டெரி

சுகுராக்

காசிமல்

சத்தவலத்தியசாலை

காசிமல்

சத்தவலத்தியசாலை

மடைக்குமிடங்கள் :

தேவநேரி நகரம்:
தடசேனா கட்டெரி

தேவநேரி (கடை சி):
அபிபாச அம்

தேவநேரி (கடை சி):
சத்தவலத்தியசாலை

தேவநேரி (கடை சி):
சத்தவலத்தியசாலை

தேவநேரி (கடை சி):
சத்தவலத்தியசாலை

தேவநேரி (கடை சி):
சத்தவலத்தியசாலை

தேவநேரி (கடை சி):
சத்தவலத்தியசாலை

தேவநேரி (கடை சி):
சத்தவலத்தியசாலை

கேள்சுவர

அத்தியாயம் 11

இரண்டு கடிதங்கள்

முத்தையா அன்றையத் தயாவில் வந்த முக்ஷிமாண கடிதங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவற்றில் பன்னிமாணத் தபால்கள். அதிலும் சொந்த நாட்டிலிருந்து வந்த கடிதங்களைத்தான் அவர் பொறுக்கி யெடுத்து முதலில் பார்ப்பது வழக்கம். பிறகுதான் மற்றவைகளைக் கவனிப்பார். இந்த வழக்கத்தில் மாறுதலே ஏற்பட்டதில்லை.

அருகில் அடக்க வொடுக்கத்துடன் அமர்ந்திருந்த குமாஸ்தா அந்தக் கடிதங்களுக்கு அவர் கூறப் போகும் பதிலை எழுதிக் கொள்ளப் பேருலம் காத்தமும் வைத்துக் கொண்டு அவர் வாயைப் பார்த்திருந்தான். முத்தையாவின் அவலம் செல்வத்தை மேலும் மேலும் அதிகமாக்கிக் கொண்டிருந்த "பீ-ஹைக் கம்பெனி" மிகப் பெரிய ஸ்தாபனமாக வளர்ந்திருந்தது. ஆவனும் அவர் அந்தக் கம்பெனியின் கடிதப் போக்குவரத்துக்களையோ, நிர்வாக விஷயங்களையோ கவனிப்பதில்லை. அந்தப் போதுபல அவர் கண்ணிராவிடம் ஒப்படைத்திருந்தார். அவசியமிருந்தால் அவனைக் கேட்டு விசாரித்து அறிந்து கொண்டார். முக்ஷிமாண முடிவுகள் செய்ய வேண்டியிருந்தால் அவனே அவரை வந்து கவந்து கொள்ளாமல் செய்வதில்லை. ஆகவே அந்தத் தபால்கள் எல்லாம் அவருக்கென்று வந்திருந்தவை. சொந்தமாகத் தொழில் நடத்தப் புகுந்த தாற்பதாரணங்களில் அவருக்கு எத்தனையோ நுண்பங்கள்; எத்தனையோ அன்பர்கள்!

அவசரம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் அவசியமானாலும் அவசியமில்லாமல் போனாலும் அவற்றுக்கெல்லாம் தவறாமல் உடனுக்குடனே பதில் எழுதிப் போட்டு விடுவதில் அவர் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பவர். அதுவே அவ குலைய வெற்றிக்கு முதல் காரணமாக இருந்தது. கடிதக் கையின் ரகசியம் அவையறிவாமலே அவருக்கு வசமாகி

விருந்தது. முத்தையா எதை யும் தானுக்கு என்று தன்விப் போடுவதில்லை. உண்டு இல்லை என்று உடனே எழுதிப் போட்டால்தான் அவருக்கு அடுத்த வேலை ஒடும். அப்படியே அவர் பழகிப் போயிருந்தார். அவரிடமிருந்தவர்களை யும் அவ்வாறே அவர் பழக்கியிருந்தார்.

ஆனும் இன்று அவர் எடுத்துப் படித்த முதல் கடிதத்தை மீண்டும் ஒருமுறை அவர் படித்ததைக் கண்டான் அந்தக் குமாஸ்தா. அப்படிப் படித்து முடித்தவர் சிற்று தேரம் கண்களை மூடிக்கொண்டு அந்தப் பிரம்பு பின்னிய தாற்காலியில் சாய்த்து கொண்டார். பிறகு எழுந்து அந்தக் கடிதத்தைத் தனியாக வைத்து விட்டு. அடுத்த கடிதத்தைப் படிக்க லானார். படிக்கத் தொடங்கியதுமே அவர் முகம் மலர்ச்சியைக் காட்டியது போல் குமாஸ்தாவுக்குத் தோன்றியது. படித்து முடித்ததும் பதில் எழுதுவதற்கு அவன் பேருலவைத் தயாராக வைத்துக் கொண்டான். அவன் கண்ணில் பட்ட வரையில் அது பாரிஸ்டர் பரமசிவத்தின் கையெழுத்தாகத் தோன்றியது.

முத்தையா மென்னைக் கிணத்து விட்டு, "ஓருரு! தம்பி இதைக்கொரு, வெளியே போய் விட்டானா?" என்று கேட்டார்.

முருகேசன் தபால்களை எடுத்து வந்த போது அவர் குறிப்பிட்ட தம்பியான கண்ணிரான் முன்பக்கத்து ஆபீஸ் அறைவில்தான் உட்கார்ந்து டெலி போனின் யாரிடமோ பேசிக் கொண்டிருந்தான். இப்பொழுது இருக்கிறோனோ, இல்லையோ, போய்ப் பார்க்காமல் உறுதியாகச் சொல்ல முடியுமா?

எனவே, "இதோ பார்த்து விட்டு வந்து விடுகிறேன்!" என்று எழுந்திருந்தார்.

"வேண்டாம். அதற்கு இப்பொழுது அவசியம் இல்லை!"

முத்தையா அதற்கும் உடனே விடை எழுதிக் கொள்ளும்படி சொல்லவில்லை. இது முருகேசனுக்கு விசய்பாக இருந்த

தது. முத்தையா மற்றத் தபாக்களை அடுத்து அடுத்துப் பிரித்துப் படித்து அவ் வப்போது குறிப்பெடுத்துக் கொள்ளும் படி பதில் கூறி வந்தார். அரை மணி நேரத்தில் அந்த வேலை முடிந்துவிட்டது.

"அவ்வளவுதான்; அந்தக் கடிதங்களை வெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு நீ போக லாம்!" என்று விடைகொடுத்து விட் டார் அவர். முருகேசன் ஒரு கணம் தயங்கினான்.

"அந்த இரண்டு கடிதங்கள் மட்டும் இங்கேயே இருக்கட்டும். நீ போகும் போது சபாபதியை இங்கே அனுப்பி விட்டுப் போ!"

முருகேசன் வெளியில் போன பிறகு புதிதே தோலிட்ட அத்தப் பிரப்பம் தாற் காலியில் காலை நீட்டிக் கொண்டு அவர் சாய்ந்தார். கண்கள் தாமாக்கவே முடிக் கொண்டன. அவர் சித்தனை எங்கோ சென்றது. காவடிச் சத்தம் கேட்டதும் அவர் கண்கள் திறந்து கொண்டன. டிட்டத்தட்ட அவருக்குச் சம வயது என்று சொல்வக் கூடிய சபாபதிதான் 'அவர்' முன்னால் வந்து நின்றான்.

சபாபதிக்கு அற்புது வயதுக்கு மேல் இருக்கும். தெந்திப் புருவங்கள் எல்லாம் கூட நரைத்திருந்தன. இராப்பூத் தலை என்று பெயர்தான். ஆனால் தலையெல் லாம் வழுக்கை. முன்னும் பின்புச் சத்ிர டைப்பால் வீசுறதும் ஓரங்களிலும் அரை அங்குலத்துக்குத்தான் 10 மீர் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது. அளையில் ஒரு மைலாளந்து முன்னு. அந்தக் காலத் துக் கட்டுமஸ்தான கடம்பு. மஹயானா தும் வெவிலானதும் சட்டையோ மேல் குட்டையோபோட்டறியாத தோள்கள், தெந்தியில் பழனி விழுவதும் நடுவில் சத்தைப் பொட்டும் அவலுடைய ஆசார வேந்தைப் புலப்படுத்தின. பழப்பேறித் தேய்த பற்கள் வெளித் தெரியாதபடி, வெட்டிச் சேர்த்தது போன்ற உதடுகள். பேச்சும், 'வெட்டு ஒன்று; துண்டு இரண்டு' என்றுதான் இருக்கும் போலிருந்தது. கண் விழிகளும் பழப் பேறித்தான் போலிருந்தன. அந்த நடை யிலே தாற்பது வருஷத்துப் பழக்கமும் கயாநிலமும் தெரிந்தன. முத்தையா இன்று சிங்கப்பூரிலேயே பெரிய கோரடசு வார்தான்; ஆனால் அந்தக் கோடி, லட்சமாக இருத்ததற்கு முன்பே, அவன் அவரிடம் வேலைக்கு அமர்ந்தவன் ஆயிற்றே! அவருடைய வாழ்வின் எத் தனையோ மேடு பள்ளங்களில் அவனும் கூட தின்று உழன்றவனாயிற்றே! அவரை மும் அவரைச் சேர்த்தவர்கடையும் தவிர அவனுக்கு ஊர் ஏது, உற்றார் உறவினர் தான் ஏது? முத்தையா அவனுக்கு என்று தனியாக விடும் வாசலும் கொடுத்திருந்தாலும் அவன் அவருடைய குடும் பத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாதவனாகத் தான் போய் விட்டான்.

அவன் செய்து வந்த வேலைகையெல் லாம் செய்ய இன்று பலர் அமர்ந்திருத் தார்கள். அவனுக்கு ஒன்று கொடுத்தது போலத்தான். அவன் வேலைக்கு என்று வந்தாலும் சரி, விட்டவேயே படுத்திருத் தாலும் சரி, அவனைக் கேட்கக் கூடிய வர்கள் ஒருவருமில்லை. வேடிக்கை என்ன வென்றும் அவன் வேலைக்கு வராமலும் இருப்பதில்லை. விட்டில் அவனுக்குப் படுக்கையும் கொள்ளாது. அவன் இல்லா விட்டால் முத்தையாவுக்கு ஒன்றுமே சரிப்படாது; அவனுக்கும் அவரைக் கவனிக்காவிட்டால் ஒன்றுமே ஓடாது. ஆனால் இப்பொழுதுதான் வயதும் உழைப்பும் காரணமாக நிலைம விதித மாறிவிருந்தது. இருபது ஆண்டுகளாக அவனுக்கு மேற்பார்வை வேலை தான்; அந்த வேலைப்பையும் இப்போது அவனால் சரிவரச் செய்ய முடியவில்லை. முடிந் ததோ, முடியவில்லையோ சபாபதிக்கு வேறு போக்கிடம் ஏது?

சபாபதியின் எஜமான விகவாசம் நரை படர்ந்த முகத்திலேயே நன்றாகத் தெரிந்தது. முத்தையாவுக்கு மட்டும் தான் அவன் வெளும் சபாபதி! மற்றப்படி கண்ணபிரானுக்குக் கூட அவன் சபாபதியா பிள்ளையாகத்தான் முழங்கினான். கண்ணபிரான், அவன் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நேர்நாய்ப் பிறந்தவன்; நாளைக்கு இந்தச் சொத்துக்கெல்லாம் சொந்தக் காரனுதப் போகிறவன். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன? நாளை வரையில் சபாபதி இருந்தால், அப்போது பார்த்துக் கொள்ளலாம். அதுவரை யாராக இருந்தாலும் அவனுக்கு. சபாபதி வெளும் சபாபதி யல்ல; சபாபதியா பிள்ளைதான்! வேண்டுமானால் யாராவது அந்தப் பலப்பாட்சையைச் செய்து பார்க்கட்டுமே! "தம்பி, நிறுத்திக்க அப்படியே!" என்று சொல்லி யேதான் தீர்ப்பான். அதில் சந்தேகமே யில்லை. எஜமான் முத்தையா போட்ட சொறு அப்படி ஒன்றும் ரோசம் கெட்ட சாறு அல்ல! "இறுமாந்துளும்!"

ஆனால் சபாபதிக்குக் கொஞ்ச நாட்களாக, தானே அல்லது எஜமானே வழக்கத்தை விட்டுச் சிறிது மாறி விவசியிடுப்பதாகத் துளி சந்தேகம் இருந்து வந்தது. அது எதனால் என்பது அவனுக்கே விளங்கவில்லை. எந்தச் சமயத்தில் வேண்டுமானாலும் எஜமானுடைய அறைக்குள் நுழையக் கூடிய அவன், அவராக அறைத்தால் ஒழிய, கண்ணிப் படாமல் இருந்தான். இன்று அந்தச் சந்தேகம் தீர்ந்து விட்டதுபோல் அவன் கண்கள் நன்றியால் ஒளி வீசின. நரை யின் நடுவே முறுவல் கட்டியது.

இரு கைகளையும் பிசைந்து கொண்டு, முத்தையாவுக்கு எதிரே வந்து நின்றுச் சபாபதி.

"இந்தா, இது உனக்கு வந்த கடிதம்! என் பெயர் மேலே போட்டிருந்தது என்று பிரித்துப் பார்த்து விட்டேன். பிறகுதான் இது உனக்கு என்று தெரிந்தது. 'சபாபதியா பிள்ளை கையில் கொடுப்பது' என்று மேல் விவரத்தில் எழுதி யிருக்கிறது. உன் கையில் கொடுத்து விடுகிறேன்!" என்று முதலில் பார்த்த கடிதத்தை அவனிடம் நீட்டினார் முத்தையா.

அதைக் கை நீட்டி வாங்கிக் கொள்ளும்போது 'அவன் எக பிரண்டும் இப்படியா நடுங்கத் தொடங்கிவிட்டது? என்று அவருக்கு எண்ணம் உண்டாயிற்று. அவனுடைய கைகள் அப்படி நடுங்கின.

"உனக்கும் வயசாகி விட்டது இல்லையா, சபாபதி?" - முத்தையா தம் வயதோடு ஒப்பிட்டுக் கொண்டு சாதா

ரணமாகத்தான் இதைக் கேட்டார். ஆனால் சபாபதிக்கு யாரோ மண்ணடையில் ஒட்டி யடித்ததுபோல் தலையை ஒரு சுற்று சுற்றியது. கையில் பிடித்துக் கொண்டிருப்பது என்ன கடிதமா, இப்போது கையைக் கடிக்க வந்த கருநாகமா என்ற பிரமை எழுந்தது. கடித்துவிட்ட விஷம் தான் இப்படி விறு விறுவென்று தலைக்கு ஏறுகிறதோ?

அதற்குமேல் அவர் என்ன கேட்டாரோ, அவன் என்ன சொன்னானோ அவனுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. தன் சுயநினைவின்றி அவன் அந்த ஆடம்பர மற்ற எளிய அறையை விட்டு வெளியே வந்ததுதான் தெரியும். அவன் வெளியே வரும்போது முத்தையா, "தம்பி இருந்தால் வரச் சொல்லிவிட்டுப் போ!" என்று கூறியதும் தெரியும். அவனுக்குத் தன் நிதானம் உண்டாக வேகு நேரம் பிடித்தது. 'எஜமான் ஏன் அழைத்தார்? ஏன் போனேன்?' என்று எண்ணிக் கொண்டு, கண்ணபிரானை அழைப்பதற்காகச் சென்றான்.

கண்ணபிரானும் விட்டத்தட்ட அப்போது அவன் நிலையில் தான் இருந்தான். சுசீலா இப்படி, முன்னறிவிப்பின்றி, சிங்கப்பூருக்கே அவனைத் தேடி வருவாள் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவே யில்லை. அந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து விடுபடாமலே அவன் டெவிபோன் ரிஸீவரை வைத்து விட்டு நியமித்தான், அவன் யாரோடு பேசிக் கொண்டிருக்கிறான், என்ன பேசிக் கொண்டிருக்கிறான் என்று கவனிக்கும் நிலையில் சபாபதி இருந்தால்தானே?

"என்ன சபாபதி?"

சபாபதியா பிள்ளையின் ரோசம் அப்பொழுது எங்கோ விடுமுறை பெற்றுக் கொண்டே போயிருந்ததோ, என்னவோ!

"எஜமான! உங்களைக் கூப்பிடுகிறார், தம்பி!" என்றான் சபாபதி.

"என்னையா கூப்பிடுகிறார்?" கண்ண பிராணுடைய குரலே தடுங்கியது. கேட்டதையே திருப்பிக் திருப்பிக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். எல்லாவற்றுக்கும் சபாபதி தலையை ஆட்டிக் கொண்டிருந்தான். இரண்டு பிறவிச் செவிடர்கள் பேசிக் கொள்வதுபோல் இருந்தது அக் காட்சி. இரண்டு பேருக்கும் ஒரே சமயத்தில் நிதானமும் உண்டாயிற்று.

"டெலிபோன் ஏதாவது வந்ததோ அவருக்கு?"

"வந்திருக்கும்!"

"அதுதான் உங்களைக் கூப்பிடுகிறாரோ?"

"தெரியாது; அவருக்கு எதிரே ஒரு கடிதாசி மட்டும் வந்திருக்கு, பார்த்தேன்!" என்றான் சபாபதி.

"இதுதானே அது?" என்று சபாபதியின் கையிலிருந்த கடிதத்தை வெருக்கென்று பறித்து, பிரித்துப் பார்த்தான். அடியில் கையெழுத்திட்டிருந்த வரிதான் அவன் கண்ணில் பட்டது. பாலுசாஸி சொல்படிக்கு - தேவானை!"

"ஐயையோ, இது எனக்கு வந்தது!" என்று அதைத் திரும்பப் பிடுங்கிக் கொண்டான் சபாபதி.

கண்ணபிரான் தன் பெரிய தந்தையின் அழைப்பை அலட்டியாகச் செய்ய முடியாமல் அவருடைய அறைமையே நோக்கி வேகமாக ஓடினான்.

அத்தியாயம் 12

மனக் கிளர்ச்சி

முத்தையாவின் அறைக்குள் நுழையும்போது கண்ணபிரானின் கால்கள் தயங்கின. அவர் முன்னால் போய் நின்று அவருடைய முகத்தைப் பார்த்துப் பேசுகிற துணிவு அவருக்கு உண்டாகவில்லை. முத்தையா அதிகமாகப் பேசுகிறவர் அல்ல; சுரத்துப் பேசுகிறவரும் அல்ல. சாத்தமான முகம்; அமைதி தவழும் கண்கள்; மிருதுவான பேச்சு. அவரைப் பார்க்க வருபவர்களுக்கு அவருடைய தோற்றத்தைக் கண்டாலே தம்மை வறியாமல் ஒரு மதிப்பும் மரியாதையும் பிறந்துவிடும். அவருடைய எளிமையே பிறரைப் பல நூலைப் படுத்திவிடும். அன்பும் அடக்கமும் கொண்ட கபர்வம் எப்படிப்பட்டவரையும் அடக்கி ஒடுக்கி விடும். அவரிடம் பேசினிட்டு வந்தாலே ஒரு தனி அனுபவம் ஏற்பட்டது போன்ற உணர்ச்சி உண்டாகும்.

சாதாரணமாகவே அவரிடம் பேசப் போவது என்றால் கண்ணபிரானுக்குக் கொஞ்சம் யோசனைதான். அதிலும் இப்போது அதிர்ச்சியுற்றிருந்த மன நிலையில் அவர் முன்னால் போய் எப்படி திடுபது?

"வெளியில் புறப்படப் போகிறாயோ?" என்று அவனைப் பார்த்துக் கேட்டார் முத்தையா.

அதிகமாகப் பேசாதவர்களுக்கு இது பெரிய சௌகரியம். அவர்கள் மதுவாக ஒரு வார்த்தை பேசினாலும் மனத்தில் எதை நினைத்துக் கொண்டு இப்படிப் பேசுகிறார்களோ என்று பிரகுக்குத் தோன்றும். போய் சொல்கிறதான் ஆகவேண்டும் என்று வருகிறவர்களுக்குக் கூட அவர்களுடைய பேச்சில் உண்மை புரண்டு வந்துவிடும். கூடுமான வகையில் நாலு வார்த்தைகளுக்கு அரை வார்த்தை பேசிச் சமாளித்து விடலாம் என்று கண்ணபிரான் என்னைக் கொண்டான். அவருடைய கேள்விக்கு ஒரு பதிலும் கூறாமல் நின்றான். அவருக்கும் ஒருகால் டெலிபோன் வந்திருக்குமோ, என்னவோ!

"செக்கையிலிருந்து பானாஸ்டர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்! இனி நாளைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு போவதில் லாபம் ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்வீரார், உன் சம்மதம் எப்படி?"

கண்ணபிரான் கூச்சத்தில் மிகுதியால் தலையைக் குவித்து கொண்டு நின்றான். ஆனால் அது குற்றமுள்ள நெஞ்சின் குறுகுறுப்பு என்பது முத்தையாவுக்கு எப்படித் தெரியும்?

“உஷாவுக்கு உண்ணக் கட்டிக் கொள்வதில் இஷ்டந்தான் என்று வாயை விட்டு அதுவே சொல்லி விட்டதாம்!”

பாரிஸ்டர் இதை வேண்டுமென்றே எழுதியிருக்கலாம், யார் கண்டார்கள்?

“உனக்குச் சம்மதந்தானே?”

என்னவோ ஏதோ என்று கவம்பிப் போயிருந்த கண்ணபிரான் அவர் முகத்தைப் பார்த்து விட்டுத் தலையைத் திருப்பிக் கொண்டான்.

“முத்தையா சிலிது நேரம் மென்னமாக இருந்தார். பிறகு ஏதோ நினைவு வந்தவராக, “ஆமாம், நம்ப நாகலிங்கத்துக்கு ஒரு தங்கச்சி மகள் இருக்குதோ அங்கே?” என்று கேட்டார்.

கண்ணபிரான் அவரைப் பரிதாபமாக ஒரு முறை பார்த்தான்.

“உனக்குக்கூடத் தெரியுமா மே அந்தப் பெண்ணை?”

கண்ணபிரான் யந்திரம்போல் தலையை அரைத்தான்.

“சரி அப்ப, இதுதான் அவரிடமிருந்து வந்த கடிதாசி. எடுத்துப் போய்ப் படித்துப் பார்!”

முத்தையா எழுந்து உட்கார்ந்து, எதிரே இருந்த விமானத்திற்குள் எடுத்து அவ்விடம் நீட்டினார். கண்ணபிரான் அதை வாங்கிக் கொண்டு வெளியில் வந்தான். “சரிவாவைப் பற்றி இன்று திடீரென்று பேச்சு வருவானேன்? இந்தப் பாரிஸ்டர் ஏதாவது எழுதியிருக்கிறார். அவ்வது நாகலிங்கம் திடீரென்று இதைப் பற்றி இன்று தெரிவித்திருப்பாரா?” என்று எண்ணியவாறே அவன் அந்தக் கடிதத்தைப் பிரித்தான்.

முன் பகுதிகள் எல்லாம் சம்பிரதாயமாகத்தான் இருந்தன. உஷாவின் சம்மதத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் இடம் வந்த போது, “உஷா முதலில் கொஞ்சம் தயங்கியது உண்மைதான். அப்பிறந்தான் எனக்குக் காரணம் தெரிந்தது. முன்பு தேன்குடு பங்குளாவின் எல்லிச் சுயர் சம்பந்தமாக வந்த வழக்கில் நமக்கு எதிராக வழக்காடினாரே அருண்னுடை, அவ்வா உங்களுக்கு நினைவு இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அவரும் எப்போது ஒரே சமயத்தில் தொழிலைத் தொடங்கி யவர்தான். ஆனால் ‘ஒரேன்’ என்று ஒன்றும் பிரபலமாக வரவில்லை. இதெல்லாம் அவரவருடைய அதிருஷ்டத்தைப் பொறுத்த விஷயங்கள். இது எப்படியோ போகட்டும்; அங்குக்கு ஒரே மகள் இருக்கிறாள். சிங்கப்பூர் பாங்கின் ஏஜன்டு நாகலிங்கம் இருக்கிறானே, அவனுடைய தங்கையின் மகள். அந்தப் பெண்ணின் பெயர் கசிலா. பி. ஏ. படித்திருக்கிறாள். தம்பி இங்கே வந்திருந்த

போது அந்தப் பெண்ணை நான்குட இரண்டு மூன்று தடவைகள் பார்த்தேன், உஷாவும் அவர்கள் பழகுவதைப் பார்த்திருப்பான் போலிருக்கிறது. அதனால் நான் கல்யாண விஷயமாகப் பேசிக் எடுத்தபோது அவன் ஒன்றும் சொல்லாமல் இருந்திருக்கிறான். பிறகுதான் எனக்கு இது எட்டியது. அப்புறம்தான் நானும் எடுத்துச் சொன்னேன். பெசிப் பழகினால் தப்பாக என்னவி லிடலாமா? உஷா இப்பொழுது சமாதானமடைந்து விட்டாள். அவளுடைய பூரண சம்மதத்தையும் என்விடம் தெரிவித்து விட்டாள். உங்களுடைய சொளகரியத்தைத் தெரிந்து கொள்வது ஒன்றுதான் பாக்கி. உஷா அப்பொழுது ஒன்றும் சொல்லவில்லையே என்று தம்பி கண்ணபிரா னுக்கு யோசனையாக இருந்திருக்கலாம். இப்போது அந்த யோசனைக்கு இடமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் றேன்” என்று பாரிஸ்டர் தம் வழக்கை விவரமாகத் தெரிவித்திருந்தார்.

கண்ணபிரானுக்கு எடுத்த எடுப்பில் இதைப் படிக்கும்போது எரிச்சலும் அதிர்ச்சியுமாகத்தான் இருந்தன. பிறகு நிதானமாகப் படிக்கப் படிக்கத்தான் எதுவும் சிபிந்தமாகி விடவில்லை என்று அவனுக்குப் பட்டது. முத்தையா சந்தேகப்படக் கூடிய அளவுக்கு அந்தக் கடிதத்தில் ஒன்றுமில்லை.

அவன் மனத்தின் அடித்தளத்தில் கசிலாவைப்பற்றிய நினைவுகள் எல்லாமே

விரைவில் வெகிறது

சுதீவியன்
மிகு சார்ன்

ரக்ஷா
விராசு

மதுராஜன்
மாமன்

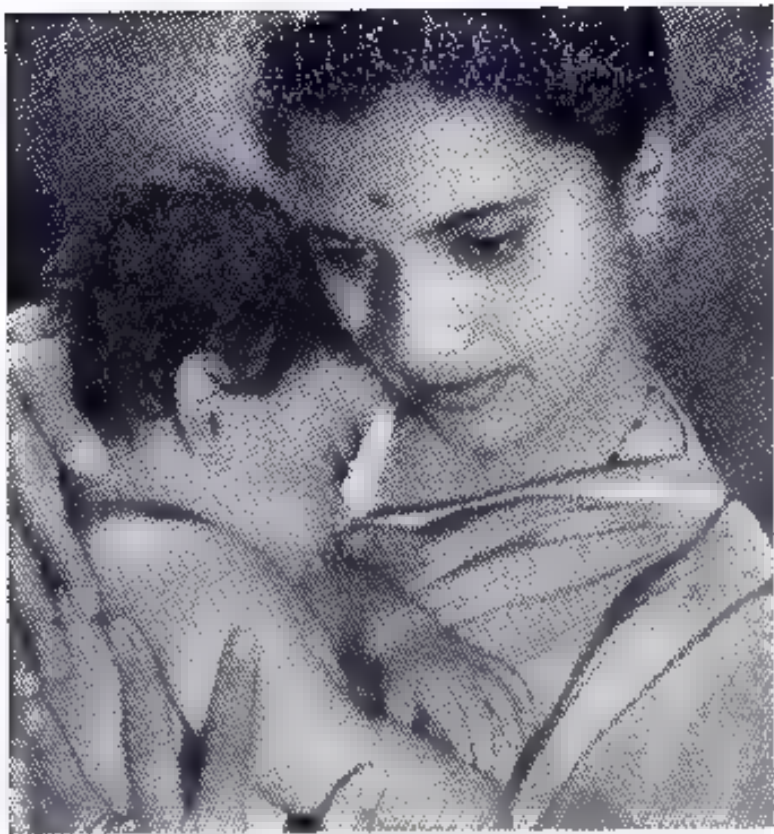

கெட்டுப் போன மாதம் 3ம் தேதி சென்னை சத்திரம் கமிட்டியால் செய்த விவரம் உட்கார்ந்து, பொதுக் கமிட்டிக்குக் கொடுத்த கார்ப்பு மீது பத்திரங்கள். கமிட்டிக்குக் கொடுத்த கார்ப்பு மீது பத்திரங்கள். கமிட்டிக்குக் கொடுத்த கார்ப்பு மீது பத்திரங்கள்.

[illegible]

ஆதரவுடன் சீராட்டி ஆஸ்டர்மில்க் பாலாட்டி...

... வளர்க்கும் பாதமன்றே உயிருக்குவிரான உங்கள் செவ்வதில் உன்னத சிதம்பும் அழகுநீர் உங்கள் அன்புப் பாணியே வளமுடன் குழந்தை வின் சுவததலே மனம் விட்டுத் தாராக்கப்பட்டுள்ள ஆஸ்டர்மில்க், தாய்ப் பாலின் அருமைபெருமைகள் அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்த தாய் மைப்பான பாலுண்டாகும்.

இவ்வாறு! "ஆஸ்டர்மில்க் எந்தாம்" (ஆடமிவத்திடு)... குழந்தைப் பராமியடி மத்திய விரிவான தனிதான், அதன் தயாரிப்பு செய்க்காக 80 ம. அபாவுக்குத் தாய் மைவதும் இவைதது அடித்து, எவது விரிவான "ஆஸ்டர்மில்க், FOSTER'S MILK (470, சென்னை 2)".

தாய்ப் பாலுக்கு நிகரானது

வாழ்க்கை: தனது சுவது சுவது மாத முதல முதல முதல முதல உன் வதக்கான முதன்முதலான உணவதார்த்த உணவியே வாழ்க்கை, முதன்முதலான தானியங்களினது தயாரிக்கப் பட்டுள்ள உணவானது.

DS-2-50-N. 199

காமதேய 'பத்திரிகை ஆசிரியர்' மிகுந்த மகாக்கூழியிக்கு அன்று ஒரு கடிதம் வந்திருந்தது.

"தேவாலி மலர் வெளிகள் ஆரம்பமாகி விட்டன. தந்தை கதை ஒன்று வெண்டும் என்று முன்பே இரண்டு கடிதங்கள் எழுதி விடுத்தேன். கிடைத்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். உங்களுடைய கதைகள் இவ்வூரில் இரண்டு மூன்று திணைகளில் அனுப்பி அவை தாள் மிக்க உபகாரமாக இருக்கும்.

**இவ்வூரில்
சுந்தர சர்மா**

உள்ளனதான். 'காமதேய' பத்திரிகை கில் ஆசிரியர் மிகுந்து கடிதம் வந்துவிட்டன. கதைகள் அனுப்பி விட்டுக் காள் மறுகாரியம் பார்ப்பது மகாக்கூழியின் கருக்கம். இத்தகை தடவை அவளால் முடியவில்லை. ஆசிரியர் மிகுந்து மூன்று கடிதம் வந்துவிட்டது. அவருக்கு என்ன கதை எழுதுவது என்றே தெரியவில்லை. ஒரு பத்திரிகைக்குமே அவள் எழுதவில்லை. ஒரு கதைவாசலு எழுதிக் காம தேயவுக்கு எட்டும் அனுப்பி விடுவது என்று அவள் எல்லாசெய்ய முயன்று பார்த்தாள். கனா ரீசில் "இந்த வரலாம் என்றால் எழுத இயலவில்லை, மன்னித்து விடுங்கள்" என்று கடிதம் எழுதி விட்டவாள் என்றுகூட அவள் எண்ணி விட்டாள்.

தமிழ்நாட்டின் சிறந்த பெண் எழுத்தாளர் களில் அவரும் ஒருத்தி. கிட்டத்தட்டக் கல்லூரி நாட்களிலிருந்தே பத்திரிகைகளுக்கு

எழுதி வந்தாள். சில வருஷங்க ளுக்குள்ளாகவே மகா க்கூழியின் கதைகளைப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பிரகரம் செய்த தொடர் வினா பத்திரிகைகள், அதையும்

அவளுக்குக் கல்வாணமான வருஷத்தில்-தலை திபாலியின் போது—பார்த்த வேண்டுமே! தமிழ்நாட்டில் வெளிவராத அவ்வளவு திபாலியி மலர்களிலும் மகாக்கூழியின் கதைகள் பிரகர மாவி விருந்தன. அதைக் கண்டு அவளுடைய கணவன் தேவநாதனை கூட மிகவும் பிரமித் துப் போய் விட்டான்.

"இவ்வளவு வருஷங்களாகக் காதலனை இழக்கலிந்தானே எழுதி வந்தாய். என்னு டைய தலைதிபாலியின் போதுதானே உன் கதைகள் விடுகடி மலர்களில் இடம் பெறு

கின்றன. அதற்கு என் அதிர்ஷ்டம் தானே காரணம்?" என்று அவள் புகழில் பங்கு கேட்டாள் அவள் கணவன்.

"எம் தலை திபாலியி என்று சொல் தருங்கள்" என்று ஸ்ரீராமர் தலை திபாலியி புகழில் பங்கு கேட்டு வந்தவளை மடக்கி மூன் மகாக்கூழியி.

**முடிந்த
கதை
கண்ணாறு**

"மேலேயிலிடும், தலைதோங்குவி அன்ற புது மாய்சேனா நோர்ப்பது இயம்புகாநீ!" என்று வேடிக்கையாகச் சொன்னி அன்ற நிலைமையைச் சமாளித்துக் கொண்டான் தேவதாதன்.

அவருடைய—அவன்—அவர்களுடைய தலை தோங்கி கழிந்து பன்னிரண்டு வருஷங்களாகி விட்டன. இன்று அவர்களுடைய பெண் சேனா எழறாக வகுப்பில் படிக்கிறாள். சென் னாத்தட்டி வாகங்கித் தயவு துடிக்கிறாள். இப்படியான வருஷங்களாக இடைவிடாமல் கனத் எழுதி எழுதி அவளுக்குச் சலித்துப் போய்விட்டது. அந்நேரம் திரைபலி மலர் களுக்குக் கனத் எழுதுவது என்றும் அவளுக்கு மலர்ச்செய்தலையும் போலக் காப்பாக இருத் தது. "போகத்தலை காந்தாரபுலகம்பாது" அழகியும் ஆரம்பமாகக் கூடாது. காந்தபின் நடுவிலே வரும் காந்தகூடாது" போன்ற சாமிநாயக்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கைய யாள், ரஸமாலை, கனத்தகிள எப்படி எழுதுவது என்று தெரியாமல் அவள் இப்பொழுதுதான் பன்னிரண்டு வருஷங்களுக்குப் பிறகு முதன் முதலாகத் திரைமாத யோசனை செய்கிறாள்.

காட்டியே பதினாறு வருஷங்கள் மாறுப டிவித்துப் புறநிலை போன சேனா, அப்பாத்திருந் தரிசுக்குத் திரும்புவதில் உடம்பெய்வதில் கிடைசு மலமாக மின்னும் பதினெட்டு முறைப் பட்டுப் புடைவையைக் கட்டிப் கொள்ள முடியாமல் எப்படித் திரைநிலை அங்க னிட அங்க மாகவே மகாலக்ஷ்மி இளைத்தாள்.

"என்ன யோசனை பழமாக இருக்கிறது?" என்று கேட்டுக்கொண்டே அன்றக் குளி றுமுடிந்தான் அவன் கண்கள் தேவதாதன்.

"கனது சொந்தமென்று அழகியான கர்ப்பம் கித்திருக்கிறது. நிறைவு பத்திரிகைகளுக்கு இயல்பில் என்று எழுதினது போலக் 'காந்த புதுவாக்கு' என்று முடிவாக? ஏதாவது ஏற்ற வெள்ளுமே என்று யோசித்தேன்" என்று பரிசு கவியுடைய பதில் கந்தரன் மகாலக்ஷ்மி.

"இந்தோ, தான் எல் தலைப்புகள் தருகிறேன். 'இம்மென்று முகமே இருந்துப் பிறந்தாள்' என்று எழுதித் தெரிந்த காந்திரத்தினால் பேசும் பீயம் ஒரே நாளில் துக்காது கனத்தன் எழுதிப் போகிறார். 'தலை தோங்கி', 'திரைபலிப் பரிசு', 'கனது திரைபலி', 'ஆரவியப் புடவை', 'திரைபலிப் புடவை' என்று அடுக்கிக் கொண்டு போனார் தேவதாதன்.

"'திரைபலி போனல்', 'அருவத் திரை பலி', 'திரைபலி அருவகனம்' என்று அடி யோதரம் சொல்லப் போகிறீர் கனா? போதும், கன்கள் குறுக்குப் பேசு. உங்கள் விவரமட்டால் என்னுக்குத் தோன்றிய கற்பனை யும் கூறத்து விட்டது" என்று மகாலக்ஷ்மி கண்களில் கன்குக்கத் தொடங்கினாள்.

"உடா! உடக்குத் தோயல் வரும்படி காசு உடத்து விட்டேனே! ஒரு நல்ல 'ஸ்டாபா' சொன்னுக்கிறேன். நீ எழுதினும் சரி, இப்பா கிட்டால் விட்டுத் தள்ளு. உடக்குக் கவலாண் மைய அந்த அசியத்தையே கனதுவாக எழுதுகாமே!" என்றான் தேவதாதன் மறுபடி யும் சிரித்துக் கொண்டே.

அதைக் கேட்டதும் மகாலக்ஷ்மியின் தோயல் உடனே மாறத்தொடர் விட்டது. தெரிந் தோம் யோசனையில் நுழைந்தான்.

"ஆமாம். அந்த நிலை, நிலைக் கனக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது; ரஸமாலை எழுதினும் தன்முகத்தான் இருக்கும்" என்ற மகாலக்ஷ்மி.

அன்று இரவு பத்து மணி ஆயிற்று. தேவ தாதன் வழக்கத்தைவிடச் சிறிதொன்றே படுத்துத் தூங்கிவிட்டான். விட்டே வேல்களை முடித்துக் கொண்டு எவ்வளவாக மெல்லு வின் முன்னும் வந்து உட்கார்ந்தான். ஆரீரி யரின் முன்னு கடிதங்களுள் அவன் முன் கிடத் தது. "இன்று இரவுக்குள் எப்படியாவது ஒரு கனத் எழுதி முடித்துவிட வேண்டும்" என்ற திரைமாதன் அவன் முகத்தில் பளிச் சென்று தெரிக்கது. சிறிது தோம் பேருமையி னையும் பிடித்த கண்ணம் யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்தான். சிறிது காலகாலமேயொன்று ழறங்காக அடுக்கி வைத்துக் கொண்டு முன் குறமாக எழுத ஆரம்பித்தான்.

"மகாலக்ஷ்மி. இன்னுமா தாக்குறீயார்? அப்படி என்ன ஒரு பிண்ணனுக்குத் தூக்கம். விடித்து கூடத் தெரியாமல்?" என்று அகட் டுவபடியே அன்றைய துக்கம்களில் திரித் தான் வேதம்.

தூக்கம் வழிமாதர் கிதலிப் குறிபாறு வைய நிரணங்கள் அன்றைய படிக்கித்தக் இயோசனை இருட்டை தொழிப் போற்றும் மனமாய் செய்கிறது. 'கனா' என்ற வெளிச்சம், படுக்கையில் தூங்குநிலைக் மகாலக்ஷ்மியின் உடலில் உருவாகிறது. தன் குரலில் கேட்ட தும படுக்கையிலிருந்து பெண் தூங்கி எழுத் திருப்பாள் என்று வேதம் திரைமாதர்களை. ஆறும் மகாலக்ஷ்மி முகத்தில் வெளிச்சம் படாதவாறு கனலின் பக்கமாக முகத்தைத் திருப்பிப் பாண்டு படுத்துவிட்டாள். காலடி வீசிக் கிடத்த போர்சைவா நன்றா இழந்த உடலையப் போர்சைவக் கொண்டாள். தன் பெண்ணின் சேனம்பலித் கனத் மறுபடியும் கனக்கு குரலில் கன்குத்தான் வேதம்.

மகாலக்ஷ்மி வேறு வழியில்லாமல் மறு முறுத்தலாயே படுக்கையை விட்டு எழுந்து உட்கார்ந்தாள். உடம்பைய விளக்கது, தெரிந்து. கன்களைத் துடித்து மேலே உயர்க்கி விடப் போய் பிடித்துத் தோம்பப் முடித்துக் கொண்டாள். கனலியில் படுக்கையிலிருந்து போர்சைவையப் பக்கப் பக்கத் தூசாலை உதறினாள். இப்பொழுதுதான் அசுருகடைய தூக்கம் முழுவும் கிழங்கு.

"மெல்லா மெல்ல, இன்று வெள்ளைக் கிழமை. இப்பொழுதுதான் குளித்து விட்டு வந்து மடியாய் நித்திரை. கன்கு கன்கு விழப்புகள் வெள்ளம் என்றும் படுப்படி லீளாதே, தான் கிடைபாது. கிழமை கிடை யாது; பண்டகன இல்லை, பதவம் இல்லை; தீட்டு, மடி, விழப்பு ஒன்று இத் தீட்டில் கிடையாது. படித்த படிப்பு போதும்; இன் னக் காவேஜியம் வெண்டாள் என்றும் கேட் டாங்காநே" என்று வேதம் தன் ஆக்கிரத் தைக் கொண்டே தொடங்கினாள்.

மகாலக்ஷ்மி அப்படியே அதை நின்ற விட்டாள். இப்படிக்காணியில் அம்மாவடிக்க கொப்ப வந்து விட்டபடியாக அகன் என்னுமே தடுத்து கொண்ட திடீரே, என்மதான் இதன்னை எழுந்து இங்கிலிஷ் படித்து விட்டமதான் அகன் அம்மாவடிக்கும் படித்த வேண்டாம். நீயின வடசிலிருந்தே அம்மாவின் என்மப்பி வேயே அகன் வளர்த்தவன். நக்கனாகத் தான் அம்மா கொஞ்சம் அருமையாகக் கொ சபயங்கனில் கொஞ்சுவான் என்பது அகனுக்கு தன்னுட்க தெரியும். அகனுவி வாரணை மட்டிதா பிறகும அகனுக்கு அம்மாவட்கம் பதிப்பும் பட்டும் இருந்து வந்தன.

"அம்மா! நென்று இரவு டருக்க கொடித் தாயினவாசிலிட்டது. என்மயோ படித்தக் கொண்டு இருந்தவிட்டேம். இதோ நேரடி யில் தயாராகக் கொடுக்கேன்" என்று கொட் டிக்கொண்டே மின்னல் வேகத்தில் மார்புப் படியில் இதற்கி வெற்றிச் அகதருடன் கொண்டு வளர்த்தான் மகாலக்ஷ்மி.

வேதம் தன்னுடைய எக்கரைகல்
எனில் மும்முறமாக கொட்டிபுத்தான். பந்து நீயினால் கூட ஆகி விருக்காது.
"அம்மா!" என்று மகாலக்ஷ்மி கனிக்கொண்டே பூணூலுதாருக்குள் ளுரைத்தான்.

அத்தன கோப்பி, வாரணைக்கமென்று அவள் தன்னை இடத்தி விருந்து விட வது. மேருகு கொடுத்தபின் கடைத்தெடுத்த பது வடக்குத் தொன்றும் நெர்த்தியாவ பதுப் பொலிவு மகாலக்ஷ்மி யிடம் அப்பொழுது திடவிலிருத்தது.

எனில்விருந்து உள் காங்கால் வரை மகா கஷ்யினவ ஏறு இறிய உப் பார்த்தான் வேதம், "சின்னவயலில் தாழும் இத்தமாதிரி தாரை இருத்திலுட்டேன்" என்ற தன்மது அகன் முகத்தில் இவ்வொகப் பட்டித்தது....

இத்தக் சட்டத்திலே மகாலக்ஷ்மி எழுது வதை திறுத்தவிட்டு, எதிரேவிருத்த கன்னடி யில் நிமிர்ந்து தன்னை ஒரு மூன்று பார்த்திக் கொண்டான். பக வகுத்துக்கொடு மும்பு இறந்த அபே மகாலக்ஷ்மின் மருமகன் என் னுமால் தெரித்தது. அகன், மும்புக்குத் துணை கொடுப்பு நெறு குருத்தித்தித்தது. பக்தின் பூக்கடல் கன்னியை தன் அக்தை வேதத்தின் புணங்கட்டத்தையும். அகனுடி யில் தெரித்த தன் உருவத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தான். தாயும் வெண்ணும் என்று சொல்வதைவிட சமோதரிகள் என்று சொல் றும் வணக்கம் இரு உருவங்களும் இருத்தன. பூணைத் திருந்திடல் ஒரு வேலுக்கன்கிட்டுக் கொண்டு மக்டும் தன் கொத்தக் கதைகள் எழுதுவதில் முனைத்தான் மகாலக்ஷ்மி.

"அவன் தன்னை முழுதும் ஆம்பூரில் தடை பெறும் தன் தாத்தையர் பெண்ணின் கன்னா னத்துடன் கொண்டு தன் என்மயிடமே இருத் தது." இப்படி எழுதிய பின் ஒரு கணம் யோசித்தான். நிறகு அவன் எப்பதை அடித்து அதன் மெல் வேதம் என்று எழுதி விட்டு மேகே தொடரித்தான்.

அத்தக் கலிவாணத்தக்கு முதலில் வல் வேலுமகத்தான் கொந்து போவதாக இருத்தது. ஐயாவிற்றுக் கிறமைநானே கவனணம். "இங்கே கொண்டு பூணூலாவ முடித் துக்கொண்டு பெருமூர்தி எக்ஸ்பிரஸ்க் புறப் பட்டு தாங்கள் வந்து விடுகிறோம். வெண்டிய போலுக்கொம் பெட்டியில் வைத்து நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டு மும்புத்தான் போய்ச் கொடுங்கள். தாங்கள் ஒரு தான் தாமதமாக வந்து செரித்தால் தம்மும் மேட்டுப் போய் விட்டாது" என்று பிரலாதமாகத் தன் என்மவிடம் கொனி அவரை இரண்டு தாட்கள் மும்பே ஆம்பூருக்கு அனுப்பிவிட் டான் வேதம்.

அகன் அகன் எதிர்பார்த்தபடி நடக்க விட்டது. விட்டிக் பூணூ லுயாக் கற்று நேர மாகி விட்டது. பூணூ சென்று முடித்த அகன் விட்டான். விட்டுக் கருவகவியும் கன்னிய பெண்ணும் கொண்டுக்குப் போகக் கூடாது

என்றுபக்கத்தில் இருத் தவர்கன் சிலர் தடை எழுப்பி விட்டார்கள். என்மே கனிக்கிறமை அன் னைக்குத் தான் அவர்களால் ஆம்பூர் புறப்பட முடிந்தது. புறப்படும அவரைத் தில் பாரங்க செக்கக் காணியில் மாற்ற அம் மாகும் பெண்ணும் மறத்து விட்டார்கள். கடைசியில் கைலில் இருந்த தொளையை எடுத்துக் கொண்டு ஆம்பூர் புறப்பட்டார் ன். இத்தக் நிரப்பத்

திக் உக்தைக் கைபிரான் கலறிவிட்டது. கைலியேக் மூன்று மணி. பக்தித்தான் தாகும் பக்தும் புறப்பட முடிந்தது. கொக் கெயாக ஆம்பூர் போய்ச் செருகொண்டுமே வந்து கொண், காணியிலிருந்து ஏதப்பட்ட தடக்ககன் கக்கொமாகச் செரித்து வேதத் துக்கு வேதனைகைத் தந்தன. அதற்கெதிரூற் போல் உடி யாத் தம் எக்ஸ்யில் என்மின் கொணாதிலும் உல் நீன்றுவிட்டது. என்ம னபொ "முதல் உதவி" சென்றும் உல் தகரண்கி.

தாத்தையர் பெண்ணின் கவனணத்துக்கு தாது தாட்கள் மும்பே போனதும் ஏதா வது கொக்கமடல் இருக்கமாட்டான். இப் படி தாதுகொத்தித்தும் போய்ச் செருமல் முகரித்ததற்கும் போக முடியாவிட்டால் ஏதிக் காட்டுகொர்க்கொ என்று தின்று வேதம் இடித்து போய் உட் காரித்து விட்டான்.

கும்மிருட்டு: சுற்றுத்தும் ஒரே இடம். எல்லாவிருந்து இறங்கிய பிரமாவாகக் குங்குரு குருவாகப் பிரிந்து சென்று விட்டார்கள். பஸ் வட்டாண்டுக்கு அருகே இருந்த பக்கையால் மருதுக்கச் சென்றுவிட்டான் கண்டபட்டி. திடீரில் வம்பெட்டகரக் கட்டிக்கொண்டு ஒரு பெட்டிக் கடைமீது கவாரண்பவாகப் புறம் பிடிக்கவானான் டிசைரஸ், தீச்சிந்தையாக.

வேதத்தின் மனம் 'தித்தித்' சென்று அடித்துக்கொண்டது. மேற்சென்று என்ன செய்வது என்று தோன்றாமல் திகைத்தான். ஏதோ முடிவுகூறுவத்தவன்போல் கங்கையக்கு விசைத்து சென்றான் மகாவஷ்மி. "எங்கே தனிப்பாகப் போகிறாய்?" என்ற தாயின் குரல் அவன் பொருட்டிருந்தபோது இங்கி.

"நிறுது தூரத்தில் மீள் முதலியார் ஒருவர் பங்காள இருக்கிறது. தங்களுடைய உறவினர்களா உபயாசைத்துக்காக அவர்கள் விட்டால் எல்லோரும் பங்களுக்குக்கு எரிவ புறம்புப் போகிறார்கள்" என்று முன்பு கண்டபட்டி தெரிவித்த செவ்வி மகாவஷ்மிக்குச் சென்று அதர்வத்தாகத் திரிந்து. உடனே அவன் முதலியாரின் பங்காளையை நோக்கி விசைத்து சென்றான். அங்கே கண்ட காட்சி அவனைத் திடுக்கிடச் செய்தது....."

இப்பொழுது மகாவஷ்மிக்குக் கண்ட தாக்கததாய கழல்வனம். விடித்ததும் முழுக் கைதையையும் எழுதி முடித்து விடலாம் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டே போர்வையை இடித்துப் போர்த்துக் கொண்டு படுத்தான்.

விடியற்காலம் மூன்று மணிக்கு அவரால் கண்களையென்று அடித்தது. தூக்கக் கைத் திடுக்கி. 'அவராததை நிறுத்துக்கொள்' என்று கண்களிடம் சொல்லிவிட்டு மகாவஷ்மி புறங்கு படுத்தான். மூன்று மணிக்கு நெடுநேரம் கண்ணிறித்த அரவியால் அவளால் எழுந்திருக்க முடியவில்லை. அவராததை நிறுத்தப்போன தேவநாதனின் பார்வை, முத்திய இரவுதன் மணிக்கு எழுதிப் பாரிசில் விட்டிருந்த கைதின்மீது சென்றது. தூக்கம் கைத்த அவன் ஆவதுடன் அதை எடுத்துப் படிக்கவானான்.

மணி மூன்றரை அடித்தது. அவராததை பாட எழுதிவிடுத்த கைதையப் படித்து முடித்திருந்த தேவநாதன் பெருமையக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு மகாவஷ்மியின் கைதையப் பதிவாட்டித்து எழுதத் தொடங்கி விட்டான்.

"அன்று இரவு மணி ஒன்பது இருக்கும். ஆயிரம் எழுதிவிடுத்த கைதையப் பதிவாட்டித்து கொண்டு வரக் கொண்டிருந்தேன். எப்பிட்டு விட்டு ஏழு மணிக்கு என் ஆயிரம் அரைமீள் உட்கார்த்தவன் ஒன்பது மணிக்கு வக்கா கைதையப் பதிவாட்டித்து முடித்துவிட்டான். இவ்விடம் இரண்டு நாட்களுக்கு நிம்மதியாக இருக்கவான். சுத்தர முதலியார் பங்காளின் தலைமேறும் கைதையாட்டித்துக் கொண்டு திருவி கத்தும் 'தூயா காட்டல் மிக்கி' எதிர்த்து வித்திப்பு சம்பந்தமான என் திட்டங்களுக்கு அவசியம் அனுமதி பெற்று விடலாம் என்று எண்ணித் கொண்டே படுக்கப் புறம்பிட்டான்.

அப்பொழுது அதற்கு கைதைய பாடா அவராததைத் தட்டினது காதித் திருத்தது. மிதந்த கைதையப் பதிவாட்டித்து கைதையத் திரித்தேன். முதலியாருடைய பங்காள தோட்டக் காரன் எதிரே நின்று கொண்டிருந்தான்.

"எங்கடா. விசைக்க?" முதலியார் அடித்துத்தா கொள்ளுதான்? என்று சற்று அடக்காக்கையே கேட்டான்.

"ஆமாம், அவன் புறம்பு முடியாதபடி பெரிய கைதையக் காட் பங்காளத்தான். முதலியார் என்னை 'உடனே போய் மாடுகளைத் தூபாக்க அடித்துக்கட்டுவாடா' என்று சொல்லுங்கள்" என்றான் தோட்டக்காரன் பணிவாக. கைதையப் பங்காளன் கைதைய எடுத்துக் கொண்டு திரையாடப் பங்காளத்துப்போய்ச் செந்தேன்.

"அவன் வேலிமீது உக்கிர மிஷும் தொத்தாவு சென்று விட்டான். 'காட்டாக்கி பெரிய கைதைய'. இன்று புறம்பு முடியாத என்னைக் கைதைய" என்று முதலியார்.

என்னுடைய காக்காதுக்குத் சொத்தக் காரை அவர், ஆயிரம் எரிபங்களுக்குப் பங்கு படுத்தித் கொண்டதற்காகவே முதலியார்

சென்றிருந்த தாய்கள் 10, 11, 12 தந்தைகள் தீர்ப்புக் கொடுத்த 'டாடாக்க ஹாமி' தடையக் கொடுத்திருந்த தந்தைகள். இது கொடுத்திருந்த தடைய தீர்த்திருந்த அகிலமாய் கைதையத் தடையமேறும்.

அதை என் பொறுப்பில் ஒப்பித்திருந்தார். ஏராளமான மூலதனத்தைக் கொண்டு நடத்தப்பெறும் ஐயா காட்டன் மிக்லின் முழு நிர்வாகத்தையும் என்னை நம்பி ஒப்படைத்த அவருக்கு வாக்ஸால் தானா ஒரு பிரமாதம்! எனினும் தமக்குச் சொந்தமான பொருளை என்னிடமிருந்து அவர் உரிமைபுடன் கேட்காமல் மறைமுகமாகக் கேட்டு அவருடைய பெருத்த மனமையைக் கண்டு விரகிதேன்.

"பெரிய கா? ரிப்பெர் என்னும் என்னை? இந்தச் சின்னக் காளை இன்று எடுத்துக் கொண்டு போய்க் கொள், நாடாபெ பேர் புகை சரணிக் கு அனுப்பி விடுவோம்" என்று சொல்லி அவர் குடுமப்பத்தாரகனை 'வாக்ஸாலில்' பங்குபெற்று அனுப்பி வைத்தேன். இந்த அமர்க்கலத்தில் எனக்கு வந்த தூக்கம் மூற்றும் கிடைத்து விட்டது. எனவே, கா? புறப்பட்டது என்று புறாவர் சொன்னபின், அதில் என்ன கொள்கை என்று காரியப் பார்ப்போர் கடைத்திறந்து குடை. வ. குரம் பித்தேன். இறுவயதில் நான் கற்றுக் கொள்பவருக்கு பல செப்பிற் வித்தகையில் அதையும் ஒன்று. எந்தக் காலத்தில் எந்தப் பொருளில் கொள்கை தோன்றினாலும், அந்த அக்கு வேறு ஆளிலே குடை பித்தத்தத் தப்பைக் கண்டுபிடித்து ஒழுங்கு செய்வது எனக்கு ஒரு பொழுது போக்காக அமைந்து விட்டது. அன்றாடம் நேரத்திலேயே காளை 'காடாட்' செய்யும் நிலைக்குக் கொண்டு வந்தவிட்டேன்.

அப்பொழுது திடீரென்று, "இங்கேயும் கா? ரிப்பெராவி விட்டதா?" என்று கா?ரோ ஒரு பெண் குரம் கேட்பது தெரிந்தது. உடனே குரல் வந்த திணை தோக்கினேன். அழகுத் தெய்வமே என் கண்ணெதிரே வந்து நித்தநாக எனக்குத் தோன்றியது.

"நீங்கள் மூதலியாரின் கா? புறாவர் தானே?" என்று அத்தப் பெண் என்னை அடுத்தபடியாகக் கேட்டதும் எனக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. என் உடைமைய ஒரு மூறை பார்த்தேன். பிறகுதான் தெரிந்தது. அவள் என்னை புறாவர் என்று என்னையிதில் தவறு இயிங்கு என்று.

அகாலத்தில் மகா கங்குமியைப் போல் ஒரு பெண் வந்து என் எதிரே நின்று என்னை புறாவர் என்று அழைத்ததும், அந்த நிலை நத்த இன்ப மயக்கத்தில் நான், "ஆமாம், புறாவர் தான். உ. க. க. கு. கு. என்ன வேண்டும்?" என்றேன்.

"ஆம்புரில் தனா. பொறும் கங்குமியைத் துடிப் புறப்பட்ட. நாளும் என் தாயும் பங்கு வழியே நின்ற விட்டதால் இடைநிதிடும். உங்கல் எழமானார் பெங்கு! புறாவரில் போது தளையெடுத்து அவரிடம் சொல்லி..." என்று அவள் சொல்லி முடிப்பதற்குள் நான் குறுக்கிட்டுப் பேசினேன்.

"அவரும் குடுமப்பதும் இப்பொழுதுதானே வேறு நகுளாரில் புறப்பட்டார்கள்" என்றேன்.

நான் சொன்ன அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு அவள் மூகம் கங்குப் போய் விட்டது. "நீங்கள் பறம் கடித்ததைக் காண எனக்கு மனம் பொறுக்கவில்லை. ஒன்று வேண்டுமானும் செய்கிறேன்" என்று தொடங்கித்தான். அவள் என் பேச்சுவிடைய குறுக்கிட்டாள்.

"தங்கம் த அங்கமும் படைபீச்சுத்தால். அந்தளாக் குழந்தை வேடிக்கிற் பட்டதா யென என்னும் தன்னைமயக் கொட்டதா?"

"அதோ, என் அம்மா அங்கே தனிவாகக் கடைப்படுகிறாள். நான் மக்களடிக் கூட இரவில் கதையமாகத் தங்கி விடுவேன். என் அம்மாவால் முடியாது. இதோ என்னுடைய மோதிரத்தை வைத்துக் கொள்ளுங்கள், ஆம்பூர் சென்றதும் உங்களுக்குரிய தொகையைக் கொடுத்துவிட்டு மோதிரத்தை வாரங்கித் கொண்டுதேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டு மோதிரத்தைக் கழற்றி என் கையில் கொடுத்து விட்டுச் சரேவெஸப் பீச் கதையைத் திறந்து காருக்குள்ளே கட்டகார்த்து கொண்டாள்.

வேறு வழியில்லாமல் கொஞ்சம் வேடிக்கை நான் பார்க்கலாமே என்று என்னி மோதிரத்தை கிரயிற் போட்டுக் கொண்டேன். அப்பொழுது என் உடல் முழுவதும் சிலிர்த்தது. உணர்ந்திற் ஏதோ சொல்ல முடியாத மிழ்ச்சி நிலவியது. உடம்பது உட்கட்டும் என்று தீர்மானமாக வேறு உடைமையக் கொண்டு வந்துபடி தோட்டக்காரனிடம் மெய்க்கிச் சொல்லி அனுப்பினேன்.

சிறிது நேரத்தில் அம்மாவையும் பெண்ணையும் ஒன்றிக்கொண்டு காலை வேகு வேகமாக ஆம்பூர் தோக்கிச் செலுத்தினேன்.

தங்கரையில் கா? ஆம்பூர் அடைக்கது. வானையும் மாவிலையும் கட்டிவிடுத்த கங்குமையின் விட்டும் நான் காலை நிறுத்தினேன். முதலில் அத்தப் பெண்ணின் தாயார் விட்டுக்குள்ளே சென்றாள். வேண்டுமென்றே சிறிது பீச் தம்பெ அத்தப் பெண் என் அருகே வந்தாள். "மிக வந்ததா. தாங்கள் செய்த உதவிக்கு மிக்க நன்றி. இன்றிரவு இங்கேயே தங்க உங்களுக்கு ஆட்சேபமில்லையே? நாளைக் காலை மிக என் அப்பாவிடமிருந்து..."

"தொண்டை வாய்க்கிட்டு கொடுங்கள். அது வரையில் நான் காத்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்த மோதிரத்தை நீங்கள் எவ்வாறு கொள் ளுங்கள்" என்று அவரும் அவசரமாக அவ ளுடைய மோதிரத்தை அவன் கையில் கொடுக்கிறான். இப்பொழுது அவளுடைய கிரீய்கள் எப்பெய்யப் பட்டு உள்ளன ஒருமுறை குறுக்கச் செய்தன."

மிஸி'ஜத்தடித்தது. கோழி கூவும் குரலும் வாய்க்கலின் எத்தனும் இரண்டு அளமதிரைக் கலிக் அரம்பித்தது. தெவதாதனுக்குப் அதற்கு மேலே கண்டைய எப்படிச் கொண்டு போவது என்று தெரியவில்லை. சற்று நேரம் தொடர் ததில் உலாவலிட்டு வரலாம் என்று வெய்யியே புலப்பட்டான்.

அவன் சிறு சென்ற சில விதாடிகளுக்குப் பிறகு ரேமென் படுக்கையை விட்டு எழுந்து நேரே மேளத்துக்குச் சென்றுக் கொட்டியடி. தன் கணவன் ஏதோ மூம்முரமாக எழுந்துவந்த அவன் விடத்து காவியிலே கண்டு விட்டான். தான் அளாளுறையாக விட்டுக்குந்த கதை வாய் தூர்த்தி செய்பத் தன் கணவன் முயல் விடுக்கிறார் என்பதைக் கண்டவன் ஆவதுடன் பாடித்து முடித்தான். அவன் முகத்தில் மட்டில் வாத மலிஞ்சி மலரித்தது. "இவருக்கு கதை வாய் பாதிப்பேயே நிறுத்தி விட்டாரே" என்று எண்ணிய அவன் பெருமை எடுத்துக் கதைவாதத் தொடர்ந்து எழுதலானான்:

"அத்தக் கவ்வாணம் வேகு ஜோராக நடத்தது. முகத்தே வேகை நிறையெறி மாய்க்கல்தாரணமும் ஆயிற்று. அங்குமில் லும் அத்ததாய் மகாலக்ஷ்மியின் முகத்தில் மோர்வை அருமியிடுத்தது. மெல்ல அதைத் துடைத்து விட்டுக் கொண்டான். தெந்நி யில் ஏதோ அழுத்தியதாகத் தோன்றியது. எட்டகென்று கைமைய் பார்த்தான். தன் கை கிரவிய் புதிதாக ஏதோ ஒரு பவளமோதிரம் இருப்பதைக் கண்டு பிரமித்து விட்டான். தன்னுடைய நீலக்கல் மோதிரத்துக்குப் பதி மாகப் பவள மோதிரம் எப்படி வந்தது என்று ஒரு விதாடி யோசித்தான். அவளுக்கு ஒரே குழப்பமா வீருத்தது ஒருவேளை அத்த அழகான வாலிபரே மோதிரத்தை மார்பி விட்டாரோ? அதுவும் அவர் மார்பின்மீ லிட்டில் விட்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பது அவன் சந்தேகத்தை வலிவிதப்படுத்தியது.

மகாலக்ஷ்மிக்கு அன்று விடிந்தது சாப்பாடு சீர்திவம் இறங்குவெளியில் குக்கிரவே இய்ய, முத்தியம் நான் இரவு நீங்குத்தனையும், பவள மோதிரத்தின் மார்பத்தைவும் அட்டாவிடம் சொல்ல அவன் துடித்தான். ஆனால் அவரைத் தனிமையில் சத்திக்கவே முடியவில்லை.

மால மூன்று மணி இருக்கும். அப் பொழுது அவளுடைய தாயாரே அவளிடம் வந்து, "கெடீசு அப்பா அழைக்கிறார், மாடி யிலே இருக்கிறார்" என்று சொல்லிப்போனான்.

நேரே மகாலக்ஷ்மி மாடிக்கு விவரத்தான். தந்தையைக் கண்டதும், "அப்பா தேற்று இரவு என் மோதிரம் தொலைத்து விட்டது" என்று ஆரம்பித்து கவ்வாதனையும் சொல்லி விட வாயெடுத்தான்.

அதற்குள் அவன் தந்தையே முதலில் பேச ஆரம்பித்து விட்டார்:

"மகாலக்ஷ்மி ஒரு முக்கிய விஷயம். மா' பிண்டியின் நண்பன் ஒருவன் இங்கே வந்திருக் கிறான். ஐயா காட்டன் மியிலில் மாஸேஜர் வேண்டாம். ஐந்தாறு ரூபாய் சம்பளமாம். பெயர் தேவதாதனம். நீ அவரோடே பார்த்து உன் சம்பந்தத்தைத் தெரிவித்து விட்டால் நல்லது. அவரோடே பிறகையில் இங்கே வரத் தொய்யி யிருக்கிறேன்." தந்தையின் வார்த்தைகள் அவன் நினைவை மோதுபக்கம் திருப் பின, ஒருவேளை அப்படியும் இருக்கலானோ என்று எண்ணினான். அடுத்த நாளை வெட்டத் தாம் அவன் முகம் சிவந்தது.

"அதுவும் நிர்வாயமாகத்தெரியாது என்பதும் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. அதுவும் புள்ளு வது மனிதர் விட்டில் எவ்வாறுப் பெரித் தீர்மானம் செய்ய என்னும் முடியாது" என்று சொல்லிவிட்டு முகம் கடுக்குக் கொட்டிய சிறு சென்றதான். மாடிப்படிவைய் பாதிபெய் கடத்தியும்பான். அதற்குள் யாரோ தன்னை நோக்கி நடந்துவரும் சத்தம் கேட் கவே நிமிர்ந்து பார்த்தான். முத்திய இரயில் ஐயாத்ததெளிந்து வாரோட்டடி வந்த வாலிபர் தாம் அவர் என்று கண்டு ஓடகணம் அசத்து போய் விட்டான்.

"நீங்கள் தானே..." என்று மெய்க்கச் சொ ளித்துக் கொண்டு கேட்டான்.

"ஆமாம், முரவார்" என்று சிரித்துக் கொண்டே அவன் பழம் சொன்னான்.

"அவ... உங்கள் பெயரைத்தான் கேட் டேன்" என்று தானம் ம. ர.

"தேவதாதன், ஐயா காட்டன் மியில் மாஸேஜர்" என்று அவயிடமிருந்து வந்த பதிலைக் கேட்டதும் அவன் தலை கழன்றது.

"உன் பெயர் தானே மகாலக்ஷ்மி?" என்று குறும்பாகக் கேட்டான் தேவதாதன்.

"ஆம்!" என்று சொல்ல முவன்றான். ஆனால் அவன் உதடுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒட்டிக் கொண்டன.

"மகாலக்ஷ்மி! தேற்று என்னிடம் அவ் வளவு கலுமாய்! பௌஞயோ! இன்று உன் உன் செவ்வாய் குனிந்து விட்டது!"

"என் மோதிரத்தை நீங்கள் திருப்பித் தந்தாய்தான் பேசவேண்டும்" எப்படியோ மகா லக்ஷ்மி னாம் திறந்து பேசி விட்டான்.

"மாட்டேன்" என்னுள் தேவதாதன், சற்றுக் கண்டிப்பாக.

"அவரவரையும் உங்கள் பவள மோதிரத்தை காணும் இரையில் தந்துவிட மாட் டேன்" என்று கவ்வாதன்தான் மகாலக்ஷ்மி, முகத்தில் மலரித்த புன்னகையை மறைக்க முயன்றும் அவனாக முடியவில்லை. அவ ளுடைய அத்தப் புன்னகையில் தேவதாதன் முத்தியம் மிதமல்கிறே விட்டான்."

அத்ததும் நிறுத்திக் கொண்டான் மகா லக்ஷ்மி. பின்னும் எவ்விதச் சத்தம் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"இத்தக் கதையின் விடைக்கும் சன்மாவைத் தில் பாதி எங்குத் தந்துவிட வேண்டும்" என்று சொல்லிக் கவ்வாவென்று சிரித்தான் தேவதாதன்.

அமிர்தாஞ்சனம்

வலி உண்டாக்கும் உபாதையை
ஆபத்தான நிலைவருமுன் போக்குகிறது

அமிர்தாஞ்சனம் வலியைப் போக்குவதோடு அல்லாமல்
ஆதர்ச மூல காரண தளரவும் தீக்குறறு. அது இரத்த
தெருக்கத்தை அகற்றி கலையாக இரத்த ஓட்டத்தை
யினாலும் ஏற்படுத்த உதவுகிறது.
ஒவ்வொரு முறையும் சித்திதனவே அமிர்தாஞ்சனம்
உபயோகிக்கவேண்டியிருப்பதால் மூன்று பரட்டில் தெரு
தாவ்வதை தீர்க்கிறது.

அமிர்தாஞ்சனம் விலிபெட்டி - கதகுல-4, பம்பாய்-1, கல்கத்தா-7.

வாஸ்மால்

உருவம் மாற்றும் மருந்து
உருவம் மாற்றும் மருந்து

- தலைமுடியை கருமை
செய்து மனம்மகிழவும்
உதிகிறது.
- நெய்செய்தியை அடக்கிறது.
- மென்மையான
தோலையும் கொண்டு,
கந்தம் வளர்ச்சி
உதிக் கதாய்.

கந்தம்மகிழவும் நெய்
கந்தம் மென்மையான
தோலையும் கொண்டு,
கந்தம் வளர்ச்சி
உதிக் கதாய்.

தொழில்நுட்ப இயந்திரங்கள்
தொழில்நுட்ப இயந்திரங்கள்

தொழில்நுட்ப இயந்திரங்கள்
தொழில்நுட்ப இயந்திரங்கள்

தொழில்நுட்ப இயந்திரங்கள்
தொழில்நுட்ப இயந்திரங்கள்

ஆஸ்துமா பிராங்கைஸ் குளிரசுரம்

ஆஸ்துமா பிராங்கைஸ் குளிரசுரம்
ஆஸ்துமா பிராங்கைஸ் குளிரசுரம்

எக்ஸிமா சொறி

எக்ஸிமா சொறி
எக்ஸிமா சொறி

செயல்வழியை சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் கேட்பவனுக்கே அதுபற்றத் தட்டும். கேட்பதையே கேட்பதானால் கேட்பவனுக்குக் காது 'புளிக்'கும்'.

புளிப்பு என்பது அறுக்கலையில் ஒன்று. அது ரஸனைத்திரியத்துக்கு (நாக்குக்கு) விஷயமல்லவா? காது எப்படிப் புளிப்பை அறியும்?

காதுக்குச் செக்க முடியாத அலுவலத்தைக் கொடுக்கும் சத்தத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது காது புளித்துப் போயிற்று என்பது வழக்கு.

'ஏண்டா முகத்தைச் சுளித்துக்கொள்வது மூலம்?' நான் சொல்வது பிடிக்கவில்லையா? என்று கேட்கிறோம்.

முகத்தைச் சுளித்துக் கொள்வது எப்போது? முகமென்ன! கண்களைக் கெட்டியாக முடிக்கொண்டு பூசுவங்களைக் கருக்கிக் கொண்டு வாயைக் கொணிக் கொண்டு... இப்படி யொரு நிலை ஏற்படுவது புரிவையச் சுவைத்துப் பார்க்கும் போதுதான். பிடிக்காத விஷயத்தைக் கேட்கும்போது இவ்விதக் கோணங்கள் தான் முகத்தில் ஏற்படுவது. அப்போது தான் காதைக் கெட்டியாகப் போத்திக் கொள்வது. அதனால்தான் காது புளித்துப் போயிற்று என்று சொல்வது வழக்கில் வரலாயிற்று என்பது எனக்குத் தெரன்றுகிறது.

எப்படியானாலும் சொல்வதையே நினைப்போல் சொல்லிக் கொண்டு இருப்பது சொல்பவர் கேட்பவரி் இருவருக்குமே ரசிக்காத விஷயம். காது விஷயத்திலும்.....

இதற்கு மாறாக இருக்காது என்பது மறுக்கத் தகாது.

ஆகவே பல்லவிவையச் சிறிது மாற்ற வேண்டாமல்லவா? காது விஷயமாகத் தவிரில் உள்ள வைத்திய றுய்க்களி சிறிந்து விடைக்கும் விஷயங்களைத் தெரிவிக்கும் முறையில் இம் மாற்றத்தைச் சாக்யாஸாரமே!

அவரி என்று ஒரு சொடி. இதன் புவைத்தால் கல்தாரிப் பட்டைப் பூ என்று பூச்சரங்களில் வைத்துத் தொடுப்பது. இதில் வெள்ளை, மஞ்சள் என்ற இரு வகைப் புஷ்பங்கள் உண்டு. மஞ்சள் புஷ்பத்தின் இலத்தில் செவ்வளி - குங்கும அலரி என்ற அலாந்தர

பேதங்கள் உண்டு. புஷ்பங்களில் பற்றிய பேதங்கள் எப்படி இருப்பினும் வைத்திய விஷயத்தைப் பற்றிய வரையில் அதிகும் இச் செடியின் வேரை உபயோகிப்பதில் எந்த அலரியாறாதும் ஏற்கப்படுவது வழக்கம்.

(1) அலரியின் வேர்ப் பட்டைவரிட்டுக் காய்ச்சிய எண்ணெயில் 2-3 துளி களைக் காடில் கிட்டுப் பருகினால் மூடினும் போதும்; காது வலி உடனே நிற்கும். காதிலிருந்து வழிந்தோடும் சீழ், ஜலம் முதலியவை நிற்கும். காதிலுள் புண்ணை இருப்பினும் ஆறிவிடும்.

(2) இந்த எண்ணெயிலேயே சிறிது அபிவிஷையம் இட்டுக் காய்ச்சியதானால் மெற்சொன்ன விதம் உபயோகிக்க அதிக நன்மைவயத்தரும். விசைவிஷயம் குணம் ஏற்படும்.

(3) இருவாட்சி என்று ஒரு பூ. 'அட! இது தெரிவாதா?' என்றிற் களா? இருவாட்சிப் பூவை அறிந்திருப்பீர்கள். ஆனால் அதிலிருந்து ஒரு எண்ணெயை எடுக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்திருக்க மாட்டீர்கள். இந்த எண்ணெயில் ஒன்றிரண்டு துளி காடில் கிட்டுக் காடில் உண்டாகும் சீழ் - நீர் கலிவு இளை போவதுடன் அங்குள்ள நாற்றமும் ஒழியும்.

(4) இடக்கள்ளியின் இலைச் சாற்றிலுள் மண்ணாக்கரப்பான், கிரந்தி ஆகிய வையும், அக்கரப்பாளின் பரவலால் காடில் ஏற்படும் காது குத்தல், வலி, சீழ் வடிதல் ஆகியவையும் போகும். இவையை வாட்டிப் பிழிந்த சாற்றில் 2-3 துளி களைச் சிறிது குதின்னபோது உபயோகித்தல் வேண்டும்.

(5) இருமாற்றுப் பச்சை என்று ஒரு சொடி. இதை குதிராண்டை என்று சிலரும் உருத்திராச்சடை என்று வேறு சிலரும் சொல்வர். இதன் இலையைப் பிழிந்த சாற்றில் 2-3 துளி விட்டால் காது வலி அல்லது 'திம்' என்று அடைத்து நிற்கும் நிலை ஆகியவை குணமாகும். 'ஆற்றில் குவித்தென். கிணற்றில் மூழ்கி வேன். அதிலிருந்து ஏற்பட்ட காதின் உபாதை' என்று சொல்லிக் கொண்டு வருவோருக்கு இதை உபயோகித்தால் ஒன்றிரண்டு வேளையிலேயே குணம் ஏற்படும்.

"கண்டகாரனுடன் ரேரம் பேசிப் பத்து ரூபாய் சாமான் ஏற ரூபாய்க்கு வாங்கிக் கொள், நீயும் ஒரு மாலும் பணம் கொடுக்கப் போகிறது விடையாது. கண்டகாரன் ஏமாத்துதான் போகப்போகிறது. அதற்கு எதற்கும் பேரம் பேசினீர்கள்?"

"அடே! பணம் போனதும் பத்து ரூபாய் இல்லை, ஏற ரூபாய் தான் என்று கண்டகாரன் கொஞ்சம் பணம் சமர்தான்... அதற்குக் கொள்வான் பாரி! அதற்காகத்தான் பேரம் பேசினேன்!"

(9) உண்மையை இவ்வின் இரகத்தில் ஒன்றிரண்டு துளிகள் காதினில் விடக் காதினுள்ள வலி திரும்பும். காதினுள்ள அழற்சி காரணமாகக் காயத்தைக் கஞ்சி இருக்கும் வீக்கம் முதலியவைகளில் வீக்கமுள்ள இடங்களில் மேற்பூச்சாகவும் இந்த ரஸத்தை உபயோகிக்கலாம். இதில் மேலுண்டு வைத்தியத்தினர் பேசு டோனா என்று சொல்லும் மருத்திருப்பதால் வலி வீக்கங்களை இது தீர்க்குமென்பதில் சந்தேகமே ஏற்பட வேண்டாம்.

(7) கண்டங்கத்திலிவின் பழத்தைத் துவத்தில் வேகவிட்டு வெந்தவைகளைக் கசக்கிப் பிழிந்து வடிக்கடி எடுத்த கஷாயம் 4 பங்கு. அத்துடன் கரை வித்திலிருந்து எடுத்த எண்ணெய் ஒரு பங்கு சேர்த்துக் காய்ச்சவும். உடுகு திரள வரும் பாகத்தில் (மேலுக்கு பதத்தில்) இறக்கி வடிக்கடியை வைத்ததில் ஒன்றிரண்டு துளிகள் விட்டால் காது வலி திரும்பும்.

(8) கரிசலால் உண்ணி என்பதைக் கையாந்தகரை என்பாருமுண்டு. இதில் மருதன் நிறப் பூவுள்ள இதைப் பொற்றலைக் கையாந்தகரை என்பர். இதன் இலைச் சாற்றில் 4 படி. தெலுவிக்காயின் சாறு 1 படி. + தல்வெண்ணெய் 1 1/2 படி. இவற்றுடன் அமிமதுரம் 2 பதை எதக் கலக்கமாக அரைத்துச் சேர்த்துக் காய்ச்சிய வைத்ததைத் தீய முட்டைக்கு உபயோகிப்போருக்குக் காது வலி வராது. பீருங்காமலக் கைத்தெயிலுத்து

இது அதிகம் வித்தியாசப் பட்டதல்ல. பீருங்காமலக் கைத்தெயிலுக்குப் பொற்றலைக் கையாந்தகரையின் சாறுதான் வேண்டுமென்று விதிக்கவில்லை. மேலும் அதில் பால் சேர்க்க வேண்டுமென்பது அதிகப் படி. அல்லவாதான்.

(9) பொற்றலைக் கையாந்தகரையின் இரகத்தை மட்டும் சில துளிகள் காதினில் விட்டாலும் போதும். காது வலி தீர்த்து விடும்.

(10) வேளை என்பது ஒரு குத்துச் செடி. இதில் நல்ல வேளை, நாயவேளை என்று இரண்டு இனமுண்டு. இவை வெண்பூவும் கறுப்பும். ஆகும். பூக்களின் அடிச்சுவடு போலிருக்கும் இதன் இலை. ஆகவே இதைப் புலிக்கவடி என்பாருமுண்டு. காட்டுக்குக்கு என்று வேறு சொல் அழைப்பர். இதன் இலைகள் செத்தீர் விட்டுக் கசக்கிப் பிழிந்த ரகத்தில் 2-3 துளிகள் காதினில் விடக் காது வலி, குத்தல், காதினிருந்து வரையும் சிறு ஆகியவை குணமாகும்.

(11) இதன் இலைவின் இரகத்துடன் சம எடை எண்ணெய்மேலும் சேர்த்துக் காய்ச்சியதையும் பூதிகர்ணம் என்னும் (காதினில் ஒருகு சிறு) விபாதினில் காது கசக்கி 2-3 துளி வதம் விட்டு வந்தால் குணமாகும்.

இதுவவரையில் சொல்லிவந்த கர்ண ரோகங்களில் எதுவானதும் சரி. அந்த உடனே சிகிச்சிக்காமல் உபேட்சை செய்ய தாலும் அவ்வது சரிவரச் சிகிச்சிக்காவிட்டாலும் கர்ணநாதம் என்ற நோய் உண்டாவதற்கு வழி கோலியதாகும். அத்தீவிரமாவது இதைத் திறம்படச் சிகிச்சித்தல் வேண்டும். கர்ணநாதத்தை யும் திறமையுடன் சிகிச்சிக்காமல் விடுவதால் பாதிர்யம் - செவிடு என்னும் நிலை வந்து விடும்.

இப்படி நெடுநாளைய உபேட்சை காரணமாக வந்துள்ள செவிட்டுக்குச் சிகிச்சை செய்யலாம் அதைக் குணப் படுத்துவதும் சாத்தியமில்லை.

பிறிது முதல் செவிடு. கர்ண ரோகத்தை உபேட்சிப்பதால் வந்துள்ள செவிடு ஆகியவை அசாத்தியம் என்பது காலதிரும்ப அறுபவமும் அதுவே.

காது நோயை உபேட்சியாமலுள்ளவரினும் வேறு காரணங்களால் கர்ணநாதம் என்றும் ரோகம் உண்டாகலாம். அதைச் சிகிச்சை செய்வது அதிக கஷ்டமில்லை. ஆனால் அதையும் உபேட்சிப்பதால் செவிடு ஏற்பட்டாலோ... சிகிச்சை செய்து குணப்படுத்துவது முடியாது.

கர்ணநாதம் மேலும் என்னவென்று கேட்கிறீர்களா?

எறுகளை உறுதியுடனும்

பற்களை ஆரோக்கியத்துடனும்

சுவாசத்தை நறுமணத்துடனும்

இருக்கும்படி

பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்

பளிச்சென்று ஒளிவீசும் வெண்மையும்

ஆரோக்கியமுமான பல் வரிசைகளை

அடைய வேண்டுமானால்

போர்ஹான்ஸ்

பற்பசையை உபயோகியுங்கள்

நறுமணம் உறுதிக்காக எண்ணெய், கரி, ஆகியவை போர்ஹான்ஸ் கண்டுபிடித்து அளிக்கும் வசிகளை துவாபப்ப பொருள் கிடைத்துள்ள பற்பசை இது ஒன்றுதான்.
Jeffrey Manners & Co. Private, Ltd.

நாள் முழுவதும்
தூய்மையுடன் விளங்க
பாம்பியா லோஷனை
உபயோகியுங்கள்

தொடக்கத்திலிருந்தே பிசுபுசு மூளையில் அதற்கென்ற தனிப்பட்ட மாசுபாட்டின் தவிரிக்கப்பட்டுள்ளது. உலர், முழுவதும் லக்ஷக்கணக்கானவர் களால், எல்லாக் காலங்களிலும், விசேஷ நினைவுகளையும் உபயோகிக்கப்படுகிறது.

POMPEIA LOTION
keeps you cool & refreshed
Forever Young

இந்த மருந்தும் பிசுபுசு பிசுபுசு சி.சி. கமிஷன், சாத்தா கருவ (தெற்குப் பக்கம்) பம்பாய்-28 இவர்களுக்குத் தயாரிப்பது அழகுக் கேள்விகள்.

எச்சரிக்கை!

உங்கள் குழந்தையின் இன்றைய

ஜலதோஷம் நாளை ப்ரு பிராங்கையும்

அவ்வது நிமோனியாவாக மாறலாம்

எனும் விவாதி ஆரம்பமாகு முன்னரே உங்கள் குழந்தையின் சளி உபாதைகளை ஒழித்துக் கட்டுங்கள். ஜலதோஷங்களுக்கென்றே விசேஷமாக தயாரிக்கப்பெற்ற இந்த சந்திலாய்ந்த மருந்தைத் தடவுங்கள்.

உங்கள் குழந்தையின் ஆரோக்கியத்தை விடப்படுத்திச் செய்யாதீர்கள். ஜலதோஷத்தின் அறிகுறிகள் - தும்பல், குமூரம் முதலானவை அவ்வது கொல்லாடை உபாதை - தோன்றின உடனே ஸ்கப் வேப்போராய் அவ்வது மார்பிலும், தொண்டையிலும், முதுகிலும் தேயுங்கள். உங்கள் குழந்தை சிம்மதியாக இருவு முயுவதும் தூங்கும் போழுதே, இரத விருப்பமாய் மருந்து சளி உபாதைகளை கிரட்டியடிக்கிறது. மருந்தை காலைமில் அவன் ஜலதோஷம் நீங்கி உடல் பெறுவான்.

ஸ்கப் வேப்போராய் ஜலதோஷத்தை சீக்கிரம் போக்குவது... 2 விதங்களில்

1 முகின்
வழியே வேலை
செய்கிறது.

ஸ்கப் வேப்போராய் வேலை செய்யும் போது மூக்கு வழியாக நுரையின் ஆவி உள். மூக்கு வழியாக தொண்டையிலும் உள் சளிவரும் விசையுள் சிக்க. உட்கள் குந்தை வளர்க்கிறது.

2 குழந்தையின்
மூக்காக வேலை
செய்கிறது.

ஸ்கப் வேப்போராய் சீக்கிரம் போக்குவது... 2 விதங்களில் மூக்காக வேலை செய்கிறது. மூக்கு வழியாக நுரையின் ஆவி உள். மூக்கு வழியாக தொண்டையிலும் உள் சளிவரும் விசையுள் சிக்க. உட்கள் குந்தை வளர்க்கிறது.

பெரிய கே லூக்

புதிய
பச்சை
பயி

விக்ஸ் வேப்போராய்

மார்பிலும், தொண்டையிலும் முதுகிலும் தேயுங்கள். எல்லோருக்கும் நல்லது.

நீப்போவை அடுத்தும்ன செங்காட் என் டெட்டிக் சென்ற மாதம் ஸ்ரீராமர் விழா மிகச் செழிப்புடன் கொண்டாடப்பட்டது. விழாவுகையொட்டி வீரபாண்டியக் கட்ட பொம்மை நாடகமும் நடத்தது. நேர மாகாண தகவல் இலாகா உதவி அதிகாரி திரு வி. க. பிச்சைப் பிள்ளை அவர்கள் இக் நாடகத்துக்கு வந்திருந்தார். இக் நாடகத்தில் தொடர்பற்ற கதிரும் தொழிலாள வாலிபர்களும் மாணவ மாணவி களும் பாதிரெயற்றைத் தந்தம் பாடத்தலை நிறைபுறும் வீரத்தனமும் நடத்தினார்.

★

பிம்பாய் கம்பாளிஸ் உண் ஸுடியல் கிரா மாடிக் குழுவினர் தன்னது ஸ்காலர்ஷிப் வரு டாத்திர தினக் கொண்டாட்டத்தை பிஸிம் ஸ்காலர்ஷிப் திரு செருக்னலாத்தி அமர்வன் திவ ஸையிஸ் அக்டோபர் மாதம் 6-த் தேதியன்று விமரிசையாகக் கொண்டாடினர். திரு செருக்னலாத்தி நாடகக் கலை வளர்ச்சி மத்தி கிரியை நிகழ்த்தினார். தென்னை ஆளுமை குழுவினர் இதை விருந்தாக்கித்தனர்.

★

புது அமெச்சூர் நாடகக் குழுவினர் "சாக்ரடஸ்" என்னும் நாடகத்தை அக்டோபர் 17, 18 தேதிகளில் கர்னல் ஆர். ஜி. தாவுடு அவர்கள் முன்னிலையில் வெகு சிறப்பாக நடத்தினர். திரு என். ஏ. ஆத் தோணிதாம் சாக்ரடஸாக நடித்தார். இக் நாடகத்தில் பங்குகொண்ட அறிவாளும் சைப்பிரோஸ் பாராட்டுதலினைப் பெற்றோர்கள்.

★

பிம்பாய் தென்னிந்திய ஆதி-திராவிட மகாஜன சங்கத்தின் மாதாத்திர சேவற்றிரு கட்டம் கூட்டுத் துணைப் போலுச் செயலாளர் திரு அமர்வன் அவர்கள் தலைமையில் சங்கப் பணி மன்றத்தில் செப்பாக நடத்தியது.

★

தென்னிந்திய சங்கத்தின் ஆதரவில் அக்டோபர் 16, 17, 18 தேதிகளில் மாதங்கா நாடகக் குழுவினர் வெகு விமரிசையாக "இதயை சொர்க்கம்", "தப்பதிலும் சாம்பு", "பிரெஸ்டென்ட் பஞ்சாட்சரம்" ஆகிய மூன்று நாடகங்களை நடத்தினர். திறம்பட நடத்த அமெச்சூர் நாடகக் குழுவினரைப் பாராட்டித் தென்னிந்திய சங்கத்தார் ஒரு வாழ்த்துப் பத்திரம் அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

★

பிளங்கு எ. அனாடு ஏ. ஜெராட்டியின் மலாயப் பிரதமர் துணை அப்துல் ரஹ்மான் அவர்களுக்கு வந்த இத்தியர் சங்கத்தினர் அக்டோபர் நாயாத் தேதி விருத்தாதிதலுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த வைபவத்தில் குமாரி இத்திரா பரத நாட்டியமாடிகார். விருத்தாதிதலு இத்திய தைலகமிஷனர் பணர்ஜி! உள்பட பல பிரமுகர்கள் வந்திருந்து நிறைவேற்றினர்.

காலதாமதம்!

"கண்ணன் இருக்கும் கவிதா கண்ணன், 'ஏ' கருவாத எந்து வந்ததுடன் நிம்புறுகு?"
"இல்லை. சார்! வந்ததுடன் கொஞ்ச நேரம் கண்ணன் உற்றுக் கவனித்துக் கொண்டே இருந்து விட்டுத்தான் 'ஏ' கருவாத!"
என்றான்.

வினாபக்குண்!

"டேய்! 'இந்திரி' போடத் தெரியுமா உனக்கு!"
"ஓ! தெரியும்!"
"சரி! இந்திரிப் பெட்டி ரொம்பச் சூடாக இருக்கிறது என்பது உனக்கு எப்படித் தெரியும்?"

"போடும்தொது துணி கருகிப் போனது சூடாக இருக்கிறதென்று கவனமாகச் சொல்லி விடாமாளும்களே!"
"சரி! அது போதும்! போல்த் துணி என்னாம் இந்திரி போடு!"

பிஸ் விழுங்கி!

"தான் கொடைக்கானலில் இருந்த போது ஒரு காலத்து டாக்டர் பீக் கொடுக்கவில்லை!"
"ஆமாம்! ஆமாம்! டாக்டர் என்லிடம் கொல்லி ரொம்ப வருத்தப்பட்டுக் கொண்ட டாக்டர். கொடுத்து விடுங்கள்!"

கருவியை உண்ணா!

"இனிமேல் உங்கள் மகிழ்ச்சி வேலை சொங்கக் கூடாது. படுத்தபடியே இருக்க வேண்டும்!"
"சொங்கி! உடனே போய் அவலிடம் சொல்லுகிறேன். இந்தச் செங்கி அவளுக்கு விழிச்செயை ஊட்டுரு!"

சரியான கேள்வி!

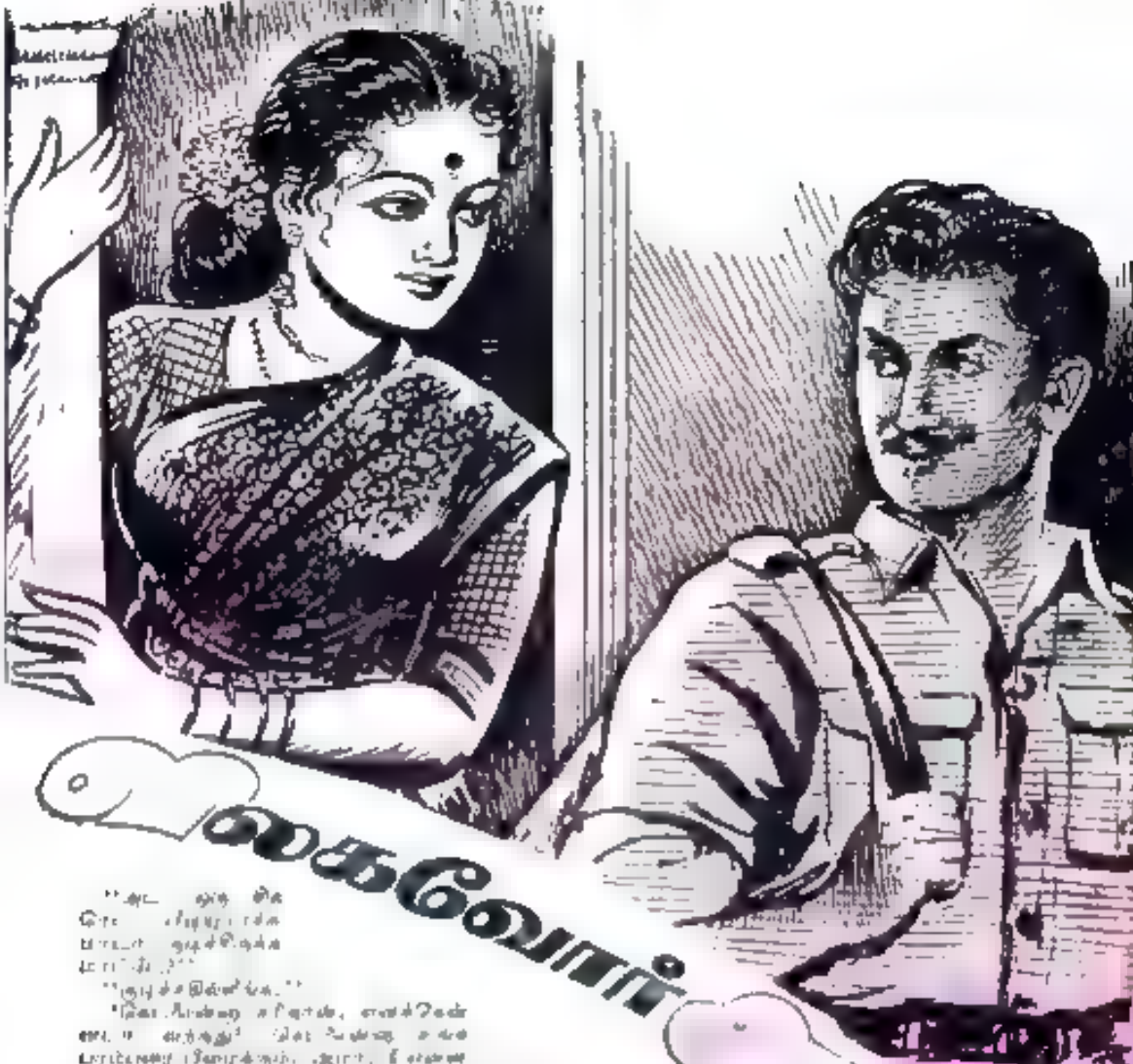
"நீ என்னை மனத்து கொண்டாவிட்டாய் பிறகு ஆயுசு முழுவதும் வேறு ஒரு பெண் தினக் காதுகளை மாட்டிடன்!"
"மனத்து கொண்டாய்..."

யாரோ இவர்?

முகட்டப் பரிசேரதகா: (தலைமறைந்த ஆணைப் பார்த்து) முக்கட்டை எடப்பா....
தலைமறைந்த ஆண்: தான் பிச்சைக்கார னுங்க... அடுத்த கணநில் என் மகளுக்குக் கல்யாணமாய்க்... தலையு பண்ணுங்க...
முகட்டப் பரிசேரதகா: பரிசேரதகா பரிசேரதகா வராய்க் கொஞ்சம் தகர்த்தார். காலிசன் ஒருவன் பெட்டிகடியில் ஒளித்திருப்பதைப் பார்த்து அவனையும் முக்கட் கேட்டார். தலைவயத் கொதித்துக்கொண்டே, "நான் தா னுங்க அத்த மாட்டிச்சினை...." என்று சொன் னான் அவன்.

பயகுக்குத் தேனைய?

டாக்டர்: உங்கள் கண்ணாளுக்குப் பூனை அணைந்தேனைய, இத்தாருங்கன் தாக்க மருந்து. நோவாவினில் மிசை: சாப்பிட்ட பிறகு கொடுக்கலாமா?
டாக்டர்: அவருக்கு இக்கியம்மா, அது உங்களுக்குத்தான்.

கைவோர் மகள்

"அட ஓங்க சிவ
கொண்டிருக்கிற
மாமா குழந்தைகள்
மாட்டி..."

"குழந்தைகளை..."

"கொண்டிருக்கிற சிவம், என்னை
என்... வந்தது" சிவம் சிவம் சிவம்
மாமாவை மீள்கிறது. ஆனால், சிவம்
இப்போது சிவம் வந்ததுதான், என்னை
மாட்டி குழந்தைகள் மாட்டி? சிவம் வந்த
திருக்கிற..."

"சிவம் வந்தது வந்திருக்கிறது. சிவம்...
சிவம் வந்தது சிவம் வந்திருக்கிறது..."

"இப்போது சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்...
சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்... சிவம் வந்திருக்கிறது
சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்... சிவம் வந்திருக்கிறது
சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்..."

"சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்...
சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்..."

"சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்...
சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்..."

"சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்...
சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்..."

"சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்...
சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்..."

தான் மீள்கிறது சிவம்...
சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்...

சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்...
சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்...

"சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்...
சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்..."

"சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்...
சிவம் வந்திருக்கிறது சிவம்..."

கைவோர் மகள்

விட்டு வைத்தியம்

கணவன் சொல்கிறான்

ஆபீசுக்குக் கிளப்பி ஐந்தே நிமிடங்களில் நான் திரும்பி வந்ததும் என் பனைலின் மூத்தலில் கொண்டுவிட்டு வருகிறேன். எதை மறந்துவிட்டேன், பர்ஸலா? பவுண்டன் வேறுவைரா? ... அல்லது திடீரென உடம்பு கரு ஏதேனும் ... ?

"ஒன்றுமில்லை, என் உடம்புக்குத்தான் உடம்பு! " என்று கூறி குறுகுப்புற நகரிக் காண்பித்தேன். எனது காதலும் கருவிலிலுள்ளது போல பத்து நயா கையா நுழையும் அளவுக்கு ஒரு கிழிசல்! உடுத்தியபோது என் கண்ணில் படாத இத்தக் கிழிசல், பஸ் ஸ்டாண்டில் என் தலையில் கண்ணில் பட் டது. பெருமிகுள்ள மற்ற உடம்புகளுக்கோ கால்களில் கொண்டாது!

"ஒரே திடுக்கடி சரிசெய்துவிடுகிறேன், போய்விடலாம் ஆபீசுக்கு" என்று எனது தூதர் படுத்தான் பனைலி.

"வேண்டாம், சீக்கிரம் என்னை விடக் கொடுக்க அனுப்பிவிட்டேன் ஆபீசு சினிமா சிதற மூவரை, இன்னைக்கே ஹாய்யாக இருக்கலாம்" என்றேன்.

ஆனால், 'ஹாய்யாக' என்னும் ... ? நல்ல துணிகளெல்லாம் இன்னும் சிவந்த ஸ்டாண்டில் ஐக்கியமாகிவிருக்கையில், ஒரு பார்த்தோ, மீனாவோ,

தன்மாவோ போதாதுமாயா? பதல் தூக்கம் ஒன்றுதான் ஹாய்யாக! என்னோ ஸ்டாண்டில் சமயத்திலுள்ள பைசுக்கு நால் ஒலித்தது!

"உன் கணவருக்கு என்ன உடம்பு?"—இக் குரல் என் பனைலின் சினிமா சிதற டாக்டர் கண்ணாம்பாவினுடையது.

"தலைவயிலும் கதறும்" என்னுள் என் பனைலி. எனக்குப் பரிசொன்றது.

உடம்புமாய் என் உடம்பைப் பரிசொதிக்க வந்துவிட்டேன். "என் உடம்புக்கு ஒன்றுமில்லை" என் உடம்புக்குத்தான் உடம்பு ... " என்று குறுகியேன்

என்னமாய் புன்னகை புரிந்தான். நினைவையை சமர்த்திக்கொண்டு அவரை காண்பிக்கும் ஆவரத்தும் சொன்னுள் என் பனைலி.

எனக்குமே நான்கு கண்ணாடிகள் கருவிலிலு. அப்போது என் பனைலி கம்பி சகி தம் என்னை வருப்பியபோது எனது நான்கு இருக்கும். கருவால் பலகை

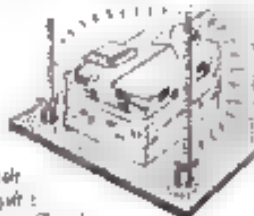
மீது பரிசொன்று வித்திருந்த ஒரு துணி வரிசை என் கண்களைக் கசை வைத்தது. "கவனமாயி வந்துவிட்டது" என்று சொன்னேன்.

S.P. 54-58 T24

"எப்படி? பரிசீலனை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்?" என்று முறுவலித்தான். "தயே செய்வது செய்து போல நடிக்கிறேன்" என்றான்.
 "செந்திரா நன்றாகச் செய்கிறாள்!"
 "கனகத்தோடு இவ்வளவு பரிசீலனையா? இவ்வளவு துணிகளைப்பா? அப்படியெல்லாம் நான் அடுத்த துவக்கிடவேண்டும் நான். அடுத்துத் துணைத்த எதன் என்று என்னுடையிருக்காது?" என்றான். ஆனால் அவன் விளக்கக் கூறிய பிறகுதான் என்னை விவரம் புரிந்தது.

மனைவி சொல்கிறாள்:

மனிதருக்கு மட்டும்தான் டாக்டராக இருப்பவர் என்றெண்ணிய போது துணிகளுக்குத் டாக்டராக மாறிவிட்டானே இந்தக் கண்ணாள்மமா! துணி நிறுவனத்தின் காலம் படுவதற்கும், பித்தாள்கள்

ச. சா. சுவாமிநாதன் எழுதிய நூல்களும் நூல்கள் அவன் பேசியபோது நன்றாகப் பிடித்தது. அவன் கூறியது: "கனகம் கண்ணாள் கூறியபோது, துணிகளின் ஆரோகியமும் நான் கவனிக்க வேண்டிய விஷயமே. அருக்கனாகத் துணிகளை நான் கணக்காக வைத்துக்கொண்டு அப்போது சலவைக்குக் காண்டிமென்ட் அனுப்பிவிடுவது தவறானது. கத்திரைகள் தவிர வேண்டிய உபயோகித்து உடனடிக்கொண்டே கணக்காக வைத்துவிடுவது தவறானது." "சொல்லுங்கள் சரிதான். ஆனால் இப்போது நீங்கள் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் பெண்களின் உபயோகம் என்ன? ஆனால் வீட்டுக்குச் சலவை?" என்றான். "நான் கேள்வி கேட்கவில்லை. இது என் காலம்மேயே வெளியே வட்டம், காலம் துணிகளைப்பா. அன்றாடம் தான் துணைத்து விடுகிறேன்" என்றான். பிறகு கனகம்மேலே என்னை அவன் வீட்டுக்கே அழைத்துச் சென்று, தான் அங்கே உபயோகித்த, துணைப்பூட்டு வேலைகள் போன்ற துணை விவரம் கனகம் கண்ணாள்மமாவுக்கு மனம்மீது தட்டியது.

"ஆனால் என்னை? விவரம் பற்றி யோசித்தால்..." என்று இதைத்தான் கண்ணாள்மமா குறுக்கிட்டாள்: "... துணிகளை அடிக்கடி கழித்து, அடிக்கடி புதுத்துணி வாங்குவதைப்பற்றி யோசிப்பதும், என்னைச் செய்வது அந்தக் கவலை இல்லை. கொன்னாள் கொன்னாள் என்று தரும் சத்தியம் தான் சொல்வதால், அடுத்துத் துணைக்காலமேயே பரிசீலனை செய்து கொடுக்கும். ஆகவே துணிகளுக்கு ஆடிக்கொடு, அதோடு, கொஞ்சம் என்னை உபயோகித்தாலும் ஏதாவது துணிகளை வெளியே தரும். மேல் சென்னை மிச்சமொன்றும், ஆகவே, இரண்டு வீதத்திலும் சிக்கனம், இல்லையா?"

அவன் சொன்னபோது ஒரு கண்ணாள், விவரம் காட்டிப்போது இந்தத் துணிகளுக்குப் போட்டி, "கண்ணாள்மமாவுக்கு என்னைக் கணத்தான் போட வேண்டும்!" என்றான் என் கணவரிடம். பரிசீலிட்டு, அந்தத் துணிகளின் வீதம் என்னவென்று நினைத்து அவன் திடீரென முகமலர்ந்து "செல்லம், இன்று நான், சினிமா என்னை கால ஆட்டத்திற்குப் போகிறேன், தயவுசெய்து..." என்றான்.

81P. 48-50 TM

இந்தக் கதை என்னைச் சொல்லி

“ஆமாம்! பருத்தியிருக்கும் போயிருக்காங்க. ராத்திரியிலே அந்த வயிர்லே போக முடியாதென்றுதான் கிடிஞ்சு போகலாமனு இங்கே வந்தேன். அருட்பா சாமி கிட்டியே தங்க முடியாமே வேறே எங்கே தங்க முடியும்?”

“அருட்பா சாமி கிவபதமடைத்தவிட்டார். தெரியுமில்லோ?”

“வெட்டர்லே ஒரு தபா எழுதியிருந்தாங்க எங்க அம்மா. அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை அவர் மன்கிட்டே செட்கத் தோன்றலில்லை எனக்கு. வந்ததும் அடையாளம் கண்டு கேட்கும் விசாரிக்கது அது.”

“எது?” என்று கேட்கலாம் சமஸ்தபடி சிண்டு அவன் முகத்துக்கு நேருக்கு நேராக உட்கார்த்து கொண்டார். சூன்ரின் மேல் ஒரு சிறு பாறை திருகிக்கொண்டு உட்கார்த்த தாந்தியாக இருந்தது சேதவுக்கு. பாறைமேல் அவனாகவே அவன் தன் வுத்தத்தின் நட மெய்குப் விசித்திர விசித்திரமாகக் கண்டிருப்பவன் அங்கவா?”

“அருட்பா சாமிலின் மகன் ஆனந்தவல்லி தானே அங்கே போர்... வந்ததும் நேராக இங்கேதான் வந்தேன். முதல்வே அதுக்குத் தெரியலை. சிப்பாய் வேஷத்தைக் கண்டு வந்துகூடப் பெய்ருக்குமோ. என்னமோ என்னை ஏதாபவிப்படுத்தினதும் நல்லாப் புரிஞ்சு கொண்டு வெருவா உபசாரம் பண்ணிக்கங்க. சாப்பிடணும்னு புடிவாதம் புடிச்சது. தான் பங்கலா கிட்டே இறங்கினதேமே பிராட்டுக்கு விளாபியே வசனாக் சாப்பிட்டிட்டேன். அரிசி சோத்தைக் காண்பி போதமாய்னு தாக்குச் செத்துக்கிடந்தேன்! ஒரு வேட்டா பாவாக்கம் காய்ச்சித் தரோன்லிங்க. ஆனந்தவல்லி. தியிர்ச் சாப்பிட்டு விட்டதிலே தண்ணிகூட இறங்கலே எனக்கு—”

அவ்வளவு தெலுசில கொடுத்தாந்தோல் ஏம்? என்று ஓர் அட்டைப் போட்டார் சிண்டு. பேச்சை நிறுத்தினான் சேது.

“அப்பாவிப்பாண்டா கொல்லி அதுவிட்டே போய் வாணாக் கிளறி நலக்காதேடா. நீ வந்த சோர்வைய் பார்த்துக்கிட்டேப் போய்ச் சேரு. ராத்திரிக்கி இந்தத் திண்ணையிலே முட்டிக்கி கொடுத்துக்கிட்டு கிடியாருவ்வென எழுத்திருச்சி உன் கணக்காய்ப் கூப்பா எடுத்துக்கிட்டு நட. அதைப் பார்த்துக் கூடாது. போகக் கூடாது. முடிஞ்சு செக்கக் கூடா! அதன் அப்பாரு காவராடு நுணு வரணும் அடியும் அதன் துக்கம் தீர்விலே. அப்பாண்டா பார்த்து அதன் காதினே போட்டு விட்டாய் போச்சு. பிரளயந்தான். நானாக் கொண்டு மெள்ள மெள்ள அதன் துக்கத்தை ஆதித் வரவேன். அருட்பாசாமி இருக்கும் போதே எனக்குச் சம்பந்தம் இங்கத் திண்ணையோட சரி. அவருக்கப்பறம் நாயமா இந்த விட்டையே மிடிக்க வேண்டாத தான் அந்தப் பெண்ணுக்கு இந்த விட்டையேட இன்னாள் அதிகச் சம்பந்தம் வைக்க வேண்டியிருக்க. அதுக்கு ஒரு கவ்வாணம் பண்ணி வைக்கிற பார்த்தை என் கிட்டே தூக்கி எறிஞ்சிட்டும் போவிட்டாரு அருட்பாசாமி!”

ஒரு கொட்டாளி கிட்டுக் கொண்டே தூணில் மெய்ய உட்காப்பச் சாய்த்துக் கொண்டு படுத்தார் சிண்டு.

சேதவுக்கு வந்த தூக்கமும் போய்சிட்டது! வானத்தை கிரும்பிப் பார்த்த அவர் “ரணை இப்போது வெறித்துப் பார்த்தும்... கதிப் பார்வையாவி விட்டது. பேரொளியைச் சித்தொளி கும்த்து வானத்தில் புரிகிக்கும் மாயா ஜாலங்களைப் பார்த்து ரணிக்கிற மன நிலை இப்போது அவனிடம் இல்லை. தன் பேச்சை அடக்கப் பார்த்தாரா அந்தச் சிண்டு சாமி, அங்கது தன் இவ்வத் துடிப்பையே அடக்கிவிடப் பார்த்தாரா என்ற சந்தேகத்தின் இறப்பெயு அவன் மனம்.

இருள்முது கிடித்து கொண்டிருந்தது. இருள் தனது ஆட்சிக்குப் பிரகு எழித்துச் சென்றிருந்த சக்தியற்ற ஈடுமையும், உதயம் கிரகித் தெனித்துக் கொண்டு வந்த ஒளியின் வெண்மையும் கலந்து ஒரு வெண்மையான நிறத்தைச் சிருஷ்டித்துக் கொண்டிருந்தன. பரந்து நூர்ப் போகும் தூய வெண்மையை நிர்ணயித்துக் காட்டும் வண்ணம் கிட்டு வரவில்லை போலம் எனக்கிக் கொண்டிருந்தது. கொலமா! ‘மொழுக்’ சென்றிருந்த தனரவின் மேல் மூத்துக்கக் கருளாமல் நிற்கச் செந்த அரிய சாதியைச் சின்னம்கவலா அது!

ஆனந்தவல்லிதான் சொலம் இப்பிருந்தான். இட்ட கோவத்தின் அமைப்பைப் பார்த்து ரணிக்கிற கிட்டுக்குத் திருமய அடி. எடுத்து வைத்தபோது ‘விவோகம்’ என்றபடி சிண்டு துயில் எழுந்தார்.

“தங்கக்காரன் செங்கிறேன். மாமா!” கொல்லிக் கொண்டே கிழுத்து வண்டி கிட்டுக் கிணைத் திண்ணையைப் பார்த்த வண்ணம். “கிழுந்தாவி வந்திருந்தேனே. எங்கே மாமா காணும்?” என்று செட்டான் ஆனந்தவல்லி.

“யார் மூப்பையெயும் முழிக்கிறதாக்கு முந்தி இதை கிட்டும் போயிடணும்னு தான் தேத்து ராவே கருரா எத்தரவு போட்டு விட்டேன்யா அதுனுக்கு.”

“ஏன் மாமா?”

“அது ஒரு காரணம்!”

“பூக்காயி மாமா மண்ணை அவர்.”

“தெரியும். அவர் போலர் சொல்லித் தாக்காலே இவன் பேரைச் சொல்லக் கூடாது. இந்த கிட்டும் படிவை மிதிக்க அவனுக்கு யோக்கியதை கிடைவாது. கண்டையிலே சேர்த்து அசைவமாவிட்டாலும், பெருமை வாக் சொல்லிக்கிராள்.”

அன்புது வாரென்று ஆனந்தவல்லிக்கித்த தெரியாது. அங்கலட்டங்களுக்கு அடியில் சென்று ஆடும் கலிப்போல் அவன் தன் கங்கல்குள் எப்போதுமே இருப்பவன். தேந்தைவச் சாப்பாடினவைய அவன் கெட்டிருந்தான்...

ஆனால் அவன் அடிக்கடி செட்டாது ‘விவோகம்’ என்ற ஒரு வார்த்தைதான். ‘சிண்டி’வுக்குப் பின் மறைத்து விட்ட தாசலின்னம் ஒரு காலத்தில் சிண்டு படித்து விடுவதில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்ததாலும் அவருக்கு இந்தப் பெயரே நினைத்து விட்டது. திண்ணை முற்றி, அவர் கணை கிட்டு ஓடுதான் ஒழும்படி ஏற்பட்டது. பல வருஷங்களுக்குப் பிறகு அவர் திருமய அந்த கருக்கு வந்தபோது

தேரே அருட்பாசாமியின் விட்டுக்குத்தான் வந்தார். வரும்போது அவரது திருவாய் 'சிவோகம்' என்று உச்சரித்ததைக் கண்டு மலைத்தார் அருட்பாசாமி. 'சிவோக'த் துக்கும் சிவனுக்கும் பரஸ்பர தன்மையின் அடிப்படையில் ஒற்றுமை இல்லையென்பதைவும் கண்டு கொண்டார்.

அருட்பாசாமி வாழ்ந்த காலத்தில் அமோகமாகத்தான் வாழ்ந்தார். சிவப் பித்த ராயிருந்த வண்ணவர் இவரை ஒரு பித்தராக ஆக்கியிருந்தார். அடிக்கடையில் 'மகாதேவ மாக்ஷ'ையைத் திரையும் ஒரு 'மறை பாராயணம் செய்வத' தொடங்குகையில் தான் அண்ணாழிப் பொழுதுக்குத் தம் உயிர்ப் பிச்சைக்கூரிய மூதல் மூக்க தம்பிடம் தொடங்குவதை என்ற அநீத நம்பிக்கை உடையவர் அவர்.

கடல் போன்ற விட்டைப் படைத்திருந்தார் அருட்பாசாமி. கடலில் உப்பில் போன்ற மணத்தையும் படைத்திருந்தார். மூன் தலை மறைத் சொத்துக்களின் ஒரு பெரும் பருதி அவ்வாயும் வளர்ந்து, அவர் கருணையையும் வளர்த்துக் கொண்டிருந்தது. பந்தவர்கள், பசிகளாதவர்கள், உயிர்த்தவர்கள், வெளி யூர்க்காரர்கள், தெரிந்தவர்கள், தெரியாத வர்கள் எல்லோரும் அவர் விட்டில் தங்கியவ், சாப்பிடுவது என்ற பழக்கங்கள் இரண்டு உயி மறைகளுக்கு மூத்தி ஏதப்படு இன்றும் நிலைபெறுவன.

அவருக்கு அருட்பாசை ஏதும் வாய்க்கை யில் உதராகம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்த இன்னொரு அந்தம். யோசிய தொண்டு, கடல் போன்ற விட்டின் மூன்று புறங்களிலும் நத்தவனம் வைத்துப் பூக்கடல் கிரித்திருந் தார். உத்தவனம் முற்றிதுறழ்ந்ன புஷ்பங்களை யெல்லாம் தம் வையாலேயே சேகரித்து, மரிகளை தொடுத்துக் கொயிற்றுத் துக் கொண்டபொய்க் கொடிப்பார். இடைவிடாத இத்தக் தொண்டினிடையே அவர் மூக்க லுல் வொன்றும் பூவணத்துடன் கலத்ததாகவே இருக்கும். அவர் புறம் மணத்தது போல் அவரது நத்தவனத்தின் பூமணம் அவரைச் சுற்றி விரித்து மணக்க வைத்தபடி இருக்கும். பூவினிடத்தில் மணம் கமழ்ந்து கொண்டிருப்பது போல் அருண்ம மகள் - ஆனந்த வல்லியிடம் அவருக்குப் பாசம் கட்டுகி் கொண்டிருக்கிறது. அவளுக்கு ஒரு குணதாமிய்தி், தூதவச் சத்தியம் காப்பது போல், காத்து வந்தார். 'அம்மம் திருப்பதியம்' பாடியதன் பரிசாகப் பெற்றதாகக் கொண்டு அவளுக்கு ஆனாயுடன் அம்மையில் பெலையே - 'ஆனந்த வல்லி' என்று குட்டினார். அவள் தன் அமோகத்தை யெல்லாம் தத் தை யின் கொய்க் கொண்டில் பாகிப் பங்கு பெற்றுச் செய்ததன் மூலம் தெரிவித்துக் கொண்டாள்.

யோயித் தொண்டிக்கு தருவிய அழர்வமாகச் சிதிது பொழுது கட்டத்தாய் அருட்பாசாமி வாகம் நின்றுவையில் வந்து உட்காருவார். தாகவியும், தாகவியவையே இரத்த பொதும் சிவனு சதுவாக மாறி வந்திருந்த யோதும் அவர் எதையும் எப்போதும் வாகம் நின்றுவையில் காணப்படும். சிவருவிய அருட்பா சாமியும் சிதேவம் கொண்டதற்கு அடிப்படையாக

"ஏம்மா! 'மெய்யிலவான்'னு பொருட் டுட்டென்று புத்தகத்திலே போட் டிருக்கி! திண்டாது?"

வாத எதையும் இயல்: புறமும் பூவும் உறவு கொண்டாடும் திரும் இயற்கையில் ஏற்பட்டு விட்டதைப் போல் இவர்கள் தொடர்பு ஏற்பட்டது.

சிவனு பணத்துக்காக மூக்கவிட்டுக் கொண்டிருந்தார். தாரு விவரபாரம் அவரை ஆகா சத்துக்குத் தள்ளி விட்டது. அத்தத் திரண்ட லில் உட்கார்ந்தபடி அவர் பேசுவார், அந்தப் பேச்சிய் மாடுகள் மாதும்! வீடுகள் மாதும். மலித்த கரையும் செய்து ஒளைய்படாமல் எங்கேயாவது உட்கா ணும் உயி மூடித்து கைப்பார். பணம்! - 'மெய்யில்' பணத்தில் தான் அவருக்கு நம்பிக்கை. மூட்டையாகக் கட்டி, அத்தக் குணம் இருவிய் எத்தனை புதைத் திருப்பாயோ! கட்டிக்க நூது திரைகளிலும் போலிருக்கிறது எத்தனையோ...

அருட்பாசாமிக்கடச் சிவ சம்பயம் சிரித்துக் கொண்டு அவரிடம் சொப்பார்: "நீர் என்ன றுரு யோ ஸார்! அது மூக்கிலே இருக்கிக் கொண்டிரு வருதி மூப்பை சந்தை மாதிரி பணத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு விட்கிறீர்!"

"பணத்தைத் திருடனில்லையே. சாமி ஸார்! சம்பாதிக்கிறேன். உலகத்தில் சம்பாதிக்கிற வர்க்கு, சந்தர்ப்பம் இரண்டு இருந்தால் சம்பாதிக்க வேண்டியதுதானே?"

"ஒரு குழந்தை எவ்வளவு ஸயா சம்பாதித் திடம் போனார்?"

"சப்படித் தரித்திர பட்சமா சம்பாதிக்க முடியுமா? காண்க ஒரு தரம் புரட்டமேன்! ஒரு பச்சை நோட்டு சலாம் போட்டு வருது, சம்பாதித்திர யோகம் இருக்கிறதைக் கொடுத்துப்பாணென் சாமி?"

மூக்க விடாமதும் இருக்கச் சொல்ல முடியும் அத்தச் சிவன: இருக்க சம்பாதித் ததும் மறந்து, இருட்டைதப் பச்சம் போகாதே என்றால் கேட்க மாட்டார் அவர். ஒரு தடவை அருட்பாசாமிவையே இடித் துக் காட்டியிட்டாரே அவர்!

"சாமி மூத்தவனுக்குப் பணம் கொடுத் திருக்கிறார்களாயினே?"

"ஆமாம். ஓசை எங்கும்..."

After the tension and excitement of the game comes the time to relax—and here nothing can beat Player's Navy Cut Medium Cigarettes. The world over, players and spectators alike always ask for

*Player's
Please*

PL/205A

Imported by The Imperial Tobacco Company of India Limited

"முண்ட இவ்வாத தேரம் எப்ப அலாதுக்கு? பெருங்காயம் வச்ச டப்பாவாச்சே அவன்! சேதி தெரியாதாக்களா?"

"என்னவோ கொடுத்தேன்."

"எவ்வளவு ரூபாய்?"

"இரண்டாயிரம் ரூபாய்."

"சீட்டு, நாட்டு?"

"அதெல்லாம் ஒன்றும் கேட்கவில்லை ஓர்: ஓர் அவரை முண்டக்கு என்னும். சீக்கிரம் கொடுத்து விடுவான்."

"கொடுத்திருவான், கொடுத்துவிடுவான், இவ்வாய்வயல்வி கொடுக்கிறதாத்தான் இருக்காராம். சரமி, இப்ப சொன்னாங்க. ஒரு பக்கம் பள்ளம் பறிச்சா மற்றபக்கம் மேடு காணும்கிற மாதிரி நீங்க பணத்தைக் கேட்டடை விடறதுக்கு தான் பணம் சம்பாதிக்கிறது பொருத்தமாகத்தானே இருக்கு!"

அவர் ஒரு புன்னகை புரிந்து மேற் கொண்டு வந்தாவிடாமல் அந்தப் பேர்வை முடிசு தாழ்.

ஆனந்தவல்லியின் குழைகத்தில் சேதுவின் திரைவு உதயமாயிட்டுக் கொண்டிருந்தது அடிக்கடி. அவசரத் திடீரென்று சந்தித்ததில் ஏற்பட்ட ஒரு சிறு அதிர்ச்சி திரைவின் போகவில்லை. அவன் உள்ளத்தில் சரசர வென்று தேன் உணர்வுகளைப் பெய்தவிட்டது. தன் திரைவிலும் பக்கவிலுமாக ஒரு துணைக் கடர் தோன்றித் தொடர்ந்து வருவதாக அவன் திரைத்தான். அந்தக் கடர் போன்ற விட்டில் அவன் அருட்பாசாயியின் மறைவுக்குப் பின் ஒற்றை முகத்துடன் எவ்வும்கூறா விளக்குப் போல் நடமாடி வந்தான்.

சேதுவை இத்தனை தான் எப்படி மறந்திருக்கிறான் என்று திரைக்க அவளுக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு தான் அவரை பத்தாவது வயதில் அவர்க்கு உண்டிருந்திருன் அவன். பதினெட்டாம் பெருக்க விழாவுக்கு அவளுக்கு ஒரு தேர் கட்டித்தர வந்திருந்தான் அவன். தேர் மணித் தொரணங்கள் பூண்டு வெகு அழகாக இருந்தது.

"திரைத் மாநிலிய இருக்கே!" என்று விவரித்தான் ஆனந்த வல்லிய.

"இது என்னதான் திரைத் தேராட்டம் இருக்கிறது திரைசாயி இத்தருள் ஏறிக்கொள்ளாது. நீ வேண்டுமானால் ஏறிக்கொள். ஆனந்தம்! தான் தேரை இழுத்துப் போய் ஆந்திரை தள்ளிவிட்டுத் திரைத் தேர். 'கவக' வென்று பரங்கள் இவற்றத்தாற் போய் கிரித்தான் ஆனந்தவல்லிய. அந்தக் கிரிப்பை மனத்தில் வாரிக்கொண்டு போன வந்ததன் தேர் மீண்டும் இவ்வாறத்தருக்கான் ஆனாதுபாதுவான அழகாக, திரைத்த பாரிவையுடன், பரத்த தோன்குடன் வந்திருக்கிறான். அன்று திரைவுக்கு வித்தாக அமைந்த இத்தக் சம்பவம் இன்று பூய் கொத்துக்காலிடையே முழுவதும் மணித்த ஒரு மலர் போல் திரைந்து எழுந்தது.

அவன் அவசரவே திரைத்துக் கொண்டிருந்த போது.....

முத்தவல்லியை திரைத்துக் கொண்டிருந்த சிண்டு அவசரம் பாரிக்கப் புறப்பட்டார்.

"கிரைக்கம்!"

திருவிதாய்கர் கொச்சி சமந்தா வத்து முகம் அடங்கேட் தெனர வாகப் பணிபுரத்திய வரும் வுப்பர் கோர்ட் அடங்கேட்டுமாவ வதக்காடு ஸ்ரீ கப்பிரமணிய அய்யர் சஷ்டி உபத ஸ்ரீத்தி வைபவம் அக்டோபர் 9-ந் தேதி சிறப்பாக நடைபெற்றது.

"பூசை பண்ண வருகிறீர்களா மாமா?" (சாய்விடுவதையும் 'பூசை செய்வது' என்பது சில சைவரது வழக்கம்.)

"ஒரு காரியத்தைத் தலைமே ஏழுநிக் கிட்டென். அது முடிவாதவரை இவ்மே பூசையும்கிட, புனக்காரமும் இவ்மேயம்மா."

"என்ன காரியம் மாமா அது?"

"உம் கல்யாணம்தான், அம்மா! அருட்பா சாயி என் திரைவிலே அத்தப் பொறுப்பைப் பெரிய கமையாய்ச் சுமத்திட்டுப் போகிறுக் காரே அம்மா! அவர் உனக்குக் கல்யாணம் முடிக்கச் சொன்ன சமயம் தெருக்கிவிட்டது."

சூரிய உதயம் போல் சேதுவின் முகம் அவன் முன் உதயமாயிற்று. விளையாட்டுத் தேரில் தன்னை ஏறிக்கொள்ளக் கொல்லிப் பணித்த அவன் இன்று உன்னமையாகவே வாழ்க்கைத் தேரில் தன் பக்கமில் ஏறிக்கொள்ளக் கொல் வதைப் போல் உணர்ந்தான் ஆனந்தவல்லிய. அத்த அன்புக் கட்டின இத்தச் சிண்டு மாமாயின் வாய் வழி வருவதாகவும் அவன் உணர்ந்தான்.

அவன் முகம் செம்மை சூழ்ந்து தாழ்ந்தது. "சமயம் தெருக்கிவிட்ட தென்று ஏன் சொல்கிறேன், தெரியுமா அம்மா?"

ஆனந்தவல்லிய எத்த உணர்வையும் தோற்று விக்கச் சண்டப்பட்டுக்கொண்டு மென்னமாய் இருந்தான்.

"தெத்து வத்தானே, அத்தச் சிப்பாய்க் கழிசடை! அவன் பேச்சும் போக்கும் எனக்கு ஒரு மாநிலியா விருந்துச்சு."

அவன் முகத்தின் தாணச் செம்மை திடீரென்று இதுவத்தில் பதறிய மாயத் திரை கோரச் செம்மையாக மாநிலிய. சிண்டு சாயியை திரைந்து பார்த்தான்.

"உங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் பத்தி கிட்டு வருகிறதில்லா? எனக்குத் தெரியாதா? அவர்கள் கண்ணைப் பார்த்து ஒழிந்துகொண்டே... அது சரி; இதைக் கவனித்தவரைப் படிச்சுப் பாரு."

ஒரு பணியை எண்ணெய்ப் பண்ட ஏறிய காலத்திற் பழைய அலகிலும் ரீட்டிங்ஸ் சின்னம்; அங்குப் பிரித்துப் படித்தான் அவன்:

"திருச்சிற்றம்பலம். திருச்சிற்றைச் செவ்வீ ஆனந்தவல்லி அறிவது: உலக சௌபாக்கியங்களும் உண்டாகுக. அடிக்கன் அருகே உலகத்தின் என் ஜிவனின் எவ்வாறு அறிந்து உணக்குப் பின்னாலுமே சொல்ல வேண்டியதை இதைத் துண்டுக் கடித்ததில் எழுதி வைக்கிறேன். சின்னம் சாரி மறுது குருப்பத்தில் அக்கறை உன்னவர். உன் காரியத்தில்விளக்கெதறி வைக்க அவசியம் தெரியும் இதைக் கடித்ததற்கும் உனக்குக் கொண்டிருக்கிறேன். முத்தையின் மருமகன் பின்னாலாக நீச்சலும் பன்னலி யிருக்கிறேன். மணத்து மங்களமும் நீ வாழ்வதற்கு. சிலமயம்"

நினைவு மூடாமல் இருந்த பாலு பாத்நிற் பதைத் திமென்றுக் கவிழ்த்து விட்டார் பின்னாலிருந்தது ஆனந்தவல்லிக்கு. கொட்டிய பாலு இனிக்குக் குடத்தில் செலுத்தலா... தந்தையின் பெயராகக் காதலம் கேட்டாயே உயிர் தானாகத் துடிக்கும் அவளுக்கு. இந்தக் கட்டிலை ஏற்றுக் கொள்ள அவன் மனம் சீராகிறது. தவணுடன் தொடர்ந்து வந்த தினைச் சுட்டாய் தினைத் தினைவை அறிந்து விட வேண்டியதுதான் என்று தெரிந்ததும் தவித்தான் அவன்.

"சரிதான் மாமா!" என்றான் அவன் தலை திமிர்ந்து.

"இன்னொரு முத்தையாகக் கண்டு உன் சம்பந்தத்தைச் சொல்லியிருந்து மகிழ்ந்த தெரி பார்த்துச் சொல்பதென், அம்மா!"

"கொண்டிருக்க மாமா, அப்பாவின் கட்டிலை இது என்றிருக்கும்போது என்னை எதுவுமே கேட்கக் கூட இல்லாமல் நீங்கள்... ஆனால், அந்த முத்தையாகப் பற்றிக் "கண்ணு பின்ன" சென்று அப்பாவின் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன், மாமா, அப்பா யிருந்துமா அப்பா..."

"கல்லாணக்குக்கும் அந்தக் கண்ணுபின்ன குக்கும் சம்பந்தமில்லை அம்மா, கல்லாணம் ஆனாலும் அதெல்லாம் சரியாகி விடும். அந்தப் பக்குவம் தெரிந்துதான் அருட்பா சாரி எங்குக் கட்டிலையிட்டிருக்கிறா இப்படி!"

"சரி!" என்றான் ஆனந்தவல்லி. அந்த வார்த்தையின் தன் எதிர்வா வாழ்க்கை முழுவதையும் அடைந்து வைத்தனிட்ட ஒரு வறுட்டு சிவந்தியில் ஆழ்த்தான்.

இரண்டாயிரம் ரூபாயை அருட்பாசாரி முத்தையையுக்குக் கொடுத்துவிடுவதாகச் சொல்ல கணம் முதல் சென்றுவருகிற இதைத் தொண்டை மீது ஒரு கண்ணும் முத்தையின் மேல் ஒரு கண்ணுமாகத் தான் இருந்தது. அருட்பாசாரி உயிரோடு இருந்த காலத்திலேயே அந்தத் தொண்டைக்குக் கிட்டி கட்டிய பப்பா தாய்ப்பா போலாகி விட்டது.

முத்தையின் ஒருமேட்டா ஆன், "இந்த இரண்டாயிரம் ரூபாயைக் கொடுத்தப்ப..."

திருப்பி வரும்படி தெரிவித்த கொடுத்தது உங்க சாரி? போய்ப்பா வேறே வேலை இருந்தா பார்த்துக்கிட்டு!" என்று ஒருமுறை சொன்ன பதிலைப் படிக்கவாக மாற்றிப் பல தடவைகள் சொல்லியிருந்தான் அவன். சின்னம் அந்தப் பணத்தை வரும் பன்னாமல் விடுவதில்லை என்று சபதமே பூண்டார்.

அவர் தெருக்குவதைப் பார்த்துப் போன வருஷத்தில் ஒரு தான் வேறொரு "ஈரா" கண்டு பிடித்தான் முத்தையன்.

"இந்தா, ஐயா, பணம்தானேயல்லா வேணும் உங்களுக்கு? அவனும் தெரியுமாய்ப்பா உங்களுக்கு அன்னம்?"

"தெரியும். பாரியும் தண்ணியையும் பிரிச்சுக் குடிக்கும். அசலையும் கட்டியையும் பிரிக்கிற அறுபயம் எங்கு உண்டு?"

சொம்பச் சரியான புன்னி துயா! நீ கொஞ்சம் அவனும் வேலை செய் ஐயா. இரண்டாயிரம் கட்டிலை பாதியை உங்களுக்கு கொடுத்துத் தலை குடுத்துதான்."

"தம்பி சொல்வது புரியலா!"

"உங்களுக்கு எங்கே புரியப் போவது? தமயத்தி மாதிரி ஒரு அமுதும் பொம்மை இருக்கில்லா ஐயா சாரி விட்டியே?"

ஆனந்தவல்லியா?"

"ஆமாம்; அனாதை கல்லாணம் முடிச்சவை எனக்கு. உன் கட்டிலை அப்பறம் மறைந்தான்."

சென்ற வருஷம் உதயமான இதைத் திட்டம் தெற்றுத்தான் சின்னமேப் போதுதான் வரை புதிதியாவிறது. செவ்வின் விதயத்தில் ஏற்பட்ட அவர் மனம் புரட்டி விடும். "திருச்சிற்றம்பலம்" என்று தம் கையாலேயே ஒரு காலதம் எழுதிக்கொண்டு அருகேதெறி வைத்துக்கொண்டு, ஆனந்தவல்லியிடம் அனாதை காண்பித்து வெற்றியும் அடைந்துவிட்டார்.

அந்த வெற்றியை மூட்டை கட்டிக் கொண்டு முத்தையனிடம் சொல்லத்தொடங்க முடிவந்தார் சின்னம்.

"காரணங்கள், சாரி! உங்களுக்குமாதான் வாதத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று குரல் கேட்டு சிவந்தியார் அலா, ஒரு போலீஸின் இன்ஸ்பெக்டர் மாவத்து கால்களிடையே குறித்துக் கொண்டிருந்தார்.

"என்னை? என்ன சாற்று?"... "என்ன?" சவாரி.

சாற்று என்பது உங்களுக்குத்தானே சாரி திட்டமாகத் தெரிந்திருக்கவேண்டும்! உங்களை யும் முத்தையன்மேல் பிணத்த கேல்கள் இரண்டு மூன்றுதான் என்று நாய்கள் எண்ணுகிறேன். அதற்கு மேலே இருந்தால் உங்களுக்குத்தானே அது தெரியும்!"

சாரியின் வாயை நாப்பி ஏறியது. காப்பிடன் முத்தையையும் வெளியில் வந்தான்.

இப்போது திவோகம்" என்று சொல்ல வில்லை என்று தன் சந்தியின் மதிப்பு அறிந்து அந்த வார்த்தை ஒன்றை அவரிடமிருந்து கண்டிவாக வெளியேறியிருந்தது. அந்தச் சந்தி ஆனந்தவல்லியையும் செவ்வையும் பிணத்து வைக்கப் போகிற இன்பம் எவ்விதமாகக் கூற அவசியம் இல்லாது கொண்டிருந்தது.

அரவிந்த்

உயர்தர ஆடைகள்

ஷர்ட்டிங்குகள்

பாப்ளின்கள்

கோட்டிங்குகள்

பல ரக - கலர் பிரிண்டுகள்

புட்டாஸ்

'SANFORIZED'

REGISTERED TRADE MARK
OF ELMET PLANNING & CO., INC., U.S.A.

அரவிந்த் மில்ஸ் லிட்.

அ.த.ம.தா.பா.த. 2

*ஸான்ஃபொரஸிங்' உடைய உயர்தர ஆடைகளை மத்திய மேற்படி ஆடைகளை

ஸ்வேட்டர்
புதிதா?

இல்லை — வக்ஸினால் சலவை செய்தது!

குளிர் காலத்திலான கம்பளித் துணிகள் —
ஸ்வேட்டர்கள், கம்பளிச் சட்டைகள், ஹாடிகள்,
குழந்தைகளுக்கான அரிய ஆடைகள் —
எல்லாமே மிக மென்மலையானவை, குளிருக்கு
அடக்கமானவை, அடிக்கடி அணிவர்ப்புட
வெண்டுகளாக. இவை, மென்மலையான கம்ப
ளித் துணிகளைக் கவனமாக அடிக்கடி சலவை
செய்துக்கொள். கம்பளி ஆடைகளின் கரிமம்,
வாடிமம், மென்மலையாகவும் பாதிக்கப்பட்டத
வெண்டுகளாகவும் அழகுக்கெடவும் கவனமாக
சலவை. உங்கள் கம்பளித் துணிகளை ஆயிர
படிக்கச் செய்வதற்கு நீங்கள் கவனமிட்டு
அரிக்க வேண்டிய விதமாகப் பாசுனமிடு —
வக்ஸினேயே.

**அழகான குடைகூக்கு தேநீர்மாவைப் புதுமைத் தேற்றம்
அறிந்து எப்போது உங்கள்**

22, 1950 T.D.

லக்ஷ்மீநாதன் திரைப்படங்கள் சில விசேஷங்கள் தயாரிப்பு